

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 16/2525 (สมัยสามัญ)
วันพุธที่ 14 กรกฎาคม พุทธศักราช 2525
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.40 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 271 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ 1 ประธานคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติแจ้งว่าในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ครั้งที่ 64 วันพุธที่ 16 มิถุนายน 2525 ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติไม่ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ ดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายสง่า วัชรภรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

2. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายคณิน บุญสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

3. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ)

4. ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ)

5. ร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ)

6. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

7. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของ -

ทบวงสวัสดิการสังคมและการแรงงาน พ.ศ. (นาชูสง่า ฤทธิประศาสน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

8. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุรนารี พ.ศ. (นายสมส่วน ศรีนอก กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

9. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสมส่วน ศรีนอก กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

10. ร่างพระราชบัญญัติโอนวิทยาลัยครุนครราชสีมา และวิทยาลัยครูบุรีรัมย์จากกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเทคโนโลยีนครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ และวิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ จากกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ และวิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์ จากกองวิทยาลัยเกษตรกรรมกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปสังกัดมหาวิทยาลัยสุรนารี พ.ศ. (นายสมส่วน ศรีนอก กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

11. ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายฤทธิ อินทร์ เป็น ผู้เสนอ)

12. ร่างพระราชบัญญัติความ พ.ศ. (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

13. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยภูพาน พ.ศ. (พันตรี สีห์พนม วิจิตรวสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

14. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พันตรี สีห์พนม วิจิตรวสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

15. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. (นายไพศาล จันทรรักดี เป็นผู้เสนอ)

ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเรื่องที่ 2 ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2525 (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ 9 กรกฎาคม 2525 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ 3 กระทู้ถาม

นายเฉลียว ดิวังค์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลียว ดิวังค์ ส.ส.
จากจังหวัดนครพนม พรรคกิจสังคม กระผมขออาศัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรข้อที่
37 (2) ขอเปลี่ยนวาระการประชุมเรื่องเสนอใหม่ ข้อ 6.1 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด
มุกดาหาร พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ เหตุผล เนื่องด้วยการ
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญจะได้เสร็จสิ้นลงแล้ว กระผมเห็นว่าหน่วยราชการต่าง ๆ แม้
แต่กรม กอง ทบวง กระทรวงต่าง ๆ ก็ได้ตั้งงบประมาณ ซึ่งงบประมาณในปี 2526 ก็จะเข้าสู่
การพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ในเร็ว ๆ นี้ ฉะนั้นกระผมประทานขอเสนอญัตติ ขอผู้รับรองด้วย
ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีผู้เสนอขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมโดยยก
เอาร่างพระราชบัญญัติที่บรรจุไว้ในระเบียบวาระที่ 6.1 ขึ้นมาพิจารณา เชิญครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิภพ
อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กรณีที่เพื่อนสมาชิกจะขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระนั้น กระผมไม่ขัดข้อง แต่ว่ามันมีเงื่อนไขอยู่นิดหนึ่งครับ กระผมอยากจะขอความกรุณาว่า
เรื่องที่ท่านประธานได้กรุณาบรรจุในระเบียบวาระแล้ว ในระเบียบวาระที่ 4.1 คือร่างพระ-
ราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ อันนี้ค้างมาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งเรื่องนั้นกระผม
ขอเอ่ยนาม คือ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณพิชญ์ แคนวงศ์ ได้เสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระเมื่อ
ครั้งที่แล้ว แล้วพอดีเวลาหมดไปเราจึงไม่ได้พิจารณา กระผมเห็นว่ากรณีคดีอาญาที่รื้อฟื้น
พิจารณาใหม่นั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง กระผมอยากจะขอให้มีการพิจารณา 4.1
ก่อน แล้วกรณีที่ท่านจะเอาร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารขึ้นมาต่อหน้า กระผมไม่ขัดข้อง
ขอเพียงแต่ว่าพิจารณาเรื่องนี้เสร็จก่อนเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ จะตกลงใหม่ครับ ถ้าตกลงกันได้ก็จะได้ว่า
คุณพิชญ์ ตกลงกันได้ไหม เชิญครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แคนวงศ์ เป็น
ความเคารพในความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอจะให้เอาระเบียบวาระ 4.1
ขึ้นพิจารณาก่อนหน้านะครับ กระผมเห็นว่าถ้าหากว่าจะเป็นไปได้อย่างนั้นนะครับ จะเป็นที่ดีกลง
ใหม่ครับ คือว่า ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วจาก 4.1 ถึง 4.8
นั้นก็ร่างซึ่งกระผมคิดว่าน่าจะจะได้พิจารณาเสร็จสิ้นในวันนี้ได้ ทั้งนี้สำหรับร่างซึ่งสมาชิกจาก
จังหวัดนครพนมท่านเสนอนั้นเป็นร่างจัดตั้งจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งก็มีข้อความและหลักการอยู่เพียง
นิดเดียวเท่านั้นเอง กระผมอยากจะขออย่างนี้ได้ใหม่ครับว่า เมื่อได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

จัดตั้งจังหวัดมุกดาหารเสร็จแล้ว ก็พิจารณา 4.1 จนกระทั่ง 4.8 ต่อมาเลย ก็จะทำให้การทำงานของสภาเป็นไปด้วยดี กระผมขอเรียนเสนออย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดิครับ ที่ประชุมจะตกลงไหมครับ เราจะได้ไม่ต้องเสียเวลาครับ ที่ประชุมจะตกลงไหมครับ เป็นไปตามนี้ ก็เอา 6.1 มาก่อน แล้วก็ต่อ 4.1 นะครับ เดี่ยว ๆ ก่อนนะครับ ขอทางนี้ก่อนครับ

นายอนันต์ บุรณวิชิ (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนันต์ บุรณวิชิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี ขออาศัยข้อบังคับ ข้อ 37 (5) ของกรรมาธิการ ประธานขออนุญาตตามที่เห็นสมควร ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้มีการเสนอให้มีการเปลี่ยนระเบียบวาระ กระผมเสนอถอนญัตติกระผมนะครับท่านประธาน จึงมีความสำคัญไม่น้อยกว่ากันครับท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่ากระผมได้เสนอญัตติด่วนเพื่อให้รัฐบาลได้ยกเลิกคำสั่งในการจำหน่ายน้ำมันในวันอาทิตย์ไปเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2525 แล้วท่านประธานได้อาศัยอำนาจในการเป็นท่านประธาน ข้อ 20 ได้ส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อมาชี้แจง คณะรัฐมนตรีได้รับเรื่องจากท่านประธานไปแล้ว และได้พิจารณากันเมื่อวันที่ 13 คือเมื่อวานนี้ คณะรัฐมนตรีได้เห็นพ้องกับญัตติซึ่งกระผมได้เสนอเพื่อให้มีการจำหน่ายน้ำมันในวันอาทิตย์ กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นถึงความเดือดร้อนของราษฎรในการที่รัฐบาลออกคำสั่งมิให้มีการซื้อน้ำมันในวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นความเดือดร้อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาชาวไร่ที่กำลังจะประกอบอาชีพเพราะฤดูนี้เป็นฤดูทำนา ดังนั้นอดเสียมิได้ที่จะต้องถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานขอขอบคุณรัฐบาลแทนประชาชนซึ่งเป็นประชาชนนั้นได้ฝากกระผมมาขอบคุณรัฐบาลด้วย และถ้าหากการเสนอกฎหมายนั้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวไทยก็ดี ก.เร.เสนอญัตติเป็นการสร้างผลประโยชน์ให้กับประชาชนชาวไทยก็ดี ถ้าหากว่าได้บุญกุศลแล้ว กระผมขอยกประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนของกระผมได้กุศลทั้งหมด 100 เปอร์เซ็นต์ สุดท้ายท่านประธานครับ ถ้าหากท่านประธานจะบรรจุเรื่องของกระผมเป็นวาระใดก็ตาม กระผมถือโอกาสขออนุญาตเรื่องของกระผม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๆ ละครับก็ขอโทษที่ประชุมหน่อยครับ คุณดาบชัยครับ มีความเห็น จะได้ว่าเรื่องนี้ครับ

นายดาบชัย อัครราช (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ดาบชัย อัครราช ส.ส. จังหวัดสกลนคร ใครจะขอถือโอกาสยื่นข้อบังคับการประชุมข้อ 37 วรรคหนึ่ง ใครจะกราบเรียนต่อท่านประธานสภาและท่านสมาชิกในสภาฯ ให้หยิบยกญัตติด่วนของกระผมขึ้นมาพิจารณา หลังจากญัตติร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารเสร็จไปแล้ว กระผมขอต่อญัตตินี้ เพราะญัตติของกระผมเป็นญัตติที่มีเรื่องฉาวโฉ่ทั้งประเทศ และประชาชนกำลังคอยรับฟังผลอยู่ ญัตติเรื่องนี้ได้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษรไปแล้วหลายวัน แต่ยังไม่ได้รับบรรจุเข้าระเบียบวาระ ได้เห็นว่าการประชุมก็จวนจะสิ้นสุดลง กระผมจึงอยากหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดหลังจาก

วาระของท่าน ส.ส. นครพนมได้กล่าวไปแล้วนั้น หวังว่าท่านประธานคงจะได้รับพิจารณาเรื่อง
นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ทั้ง 2 เรื่องผ่านไปก่อนนะครับ ที่ประชุมก็คงจะไม่
ขัดข้องกรมั้งครับ เรื่องจะได้เร็วขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ในเรื่องนี้ก็เชิญคุณเจดศักดิ์ด้วยครับ 4.1 มาก่อนแล้วต่อไปตามที่คุณพิภพเสนอแล้วก็ต่อไปจะได้
เสร็จไปครับ ไม่อย่างนั้นก็เถียงกันอยู่ เชิญเลยครับ เชิญครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แคนวงศ์
กระผมขอทบทวนที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงเมื่อกันสักเล็กน้อยครับ คือเรื่องที่กระผมเสนอขอ
ทำความเข้าใจกับทางผู้เสนอ คือ คุณพิภพนั้น คือให้นำเรื่อง 6.1 ขึ้นมาพิจารณาก่อนแล้วก็ต่อ
ด้วย 4.1 ถึง 4.8 ครับผม เมื่อกันท่านประธานบอกว่าให้เอา 4.1 ขึ้นมาก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา 6.1 ครับ ขอโทษ 6.1 ถูกแล้วครับ เชิญเลยครับ
เชิญเลยครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระโดยได้ขอหยิบยกเอาระเบียบวาระของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารของรัฐบาลขึ้นมาพิจารณาก่อน ทั้งนี้ก็ด้วยความรู้สึกของรัฐบาลที่ตรงกันอยู่ประการหนึ่ง เช่นเดียวกันว่า รัฐบาลเองก็ได้ถือเอาเรื่องราวดังกล่าวนี้เป็นเรื่องราวที่มีความสำคัญยิ่งและหากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้จะได้รับการพิจารณาสนับสนุนจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยดี สามารถที่จะจัดดำเนินการในทางการปกครองได้รวดเร็วก็จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารบ้านเมืองของรัฐบาลด้วยเช่นเดียวกัน สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ ก็เกิดขึ้นจากการที่รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดน มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคงและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่สมควรที่จะแยกอำเภอมุกดาหาร อำเภอกำชะอี อำเภอดอนตาล อำเภอนิคมน้ำสร้อย กิ่งอำเภอดงหลวง และกิ่งอำเภอหว้านใหญ่ ออกจากการปกครองของจังหวัดนครพนม รวมตั้งเป็นจังหวัดมุกดาหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระผมคิดว่าเจตนารมณ์ของรัฐบาลในเรื่องนี้ถ้าจะว่ากันไปแล้วก็น่าจะสอดคล้องและต้องกันกับความรู้สึกของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเองเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงมีความมั่นใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะได้รับการสนับสนุนจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยดี ขอขอบพระคุณครับ

นายเฉลียว คิวงศ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เฉลียว คิวงศ์ ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคกิจสังคม กระผมอยากจะขอกราบเรียนกับท่านประธานสภาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. อันนี้เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก เรื่องเดิมสำหรับหลักการและเหตุผลนั้นทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงไปเมื่อก่อนสำหรับกระผมนั้นอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานสภาว่า การจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารนี้ทางประชาชนและผู้แทนราษฎรได้พยายามมาเป็นเวลาถึง 8 ปีเต็มและทุกรัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความสนใจ พอมาถึงรัฐบาลนี้กระผมก็ต้องขอกราบขอบพระคุณคณะรัฐบาลชุดนี้ด้วย ที่กระผมกล่าวอย่างนี้เมื่อปี 2518 สมัยท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านประธานเองก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมเป็นผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นพร้อมกับคุณถนอม แสงสุริยจันทร์ ได้นำสมาชิกสภาจังหวัด กรรมการสุขาภิบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิของท้องที่อำเภอซึ่งจะแยกเป็นจังหวัดชั้นใหม่ได้มากราบเรียนกับท่าน แต่เป็นที่น่าเสียดาย ท่านนายกรัฐมนตรีคือ อาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช และท่านประธานสภาเองก็มีความคิดเห็นเช่นนั้น แต่บังเอิญว่าสภาในสมัยนั้นก๊วยไปเสียก่อน พอมาถึงสมัยปี 2519 ซึ่งท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นก็ได้หยิบยกเรื่องนี้ ได้เสนอพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารมาตั้งแต่ปี 2518-2519 และจน

กระทั่งมาถึง พ.ศ. 2522 นี้ ถึงทุกยุคทุกสมัยของผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอพระราชบัญญัติเข้ามา เหตุที่เสนอเข้ามานั้นก็เพราะความต้องการของประชาชนมีความต้องการมาก และนอกจากนั้น การที่จะแยกส่วนการปกครองของจังหวัดนครพนมออกเป็นจังหวัดมุกดาหารนั้นมีความจำเป็น - อย่างยิ่ง ซึ่งผู้แทนทุกท่านที่ได้เข้ามาในจังหวัดนครพนมนั้นต่างก็มีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่า การที่จะแยกจังหวัดมุกดาหารออกไปนั้น นับแต่จะทำประโยชน์แก้ไขปัญหาการปกครองให้กับประเทศชาติบ้านเมืองอย่างดียิ่ง เพราะอำเภอมุกดาหารหรือจังหวัดนครพนมนั้นเป็นจังหวัดที่อยู่ชายแดน ซึ่งถ้าหากว่ากระผมจะกล่าวอะไรไปมากมายนักมันก็จะกระทบกระเทือนถึงการปกครองในท้องที่แห่งนั้น อันนี้กระผมก็ขอกราบเรียนเพียงย่อ ๆ และเมื่อมาถึงสมัยนี้กระผมคิดว่าเป็นนิมิตอันดี ที่สุดที่ประชาชน ผู้แทนราษฎร และตลอดทั้งรัฐบาลต่างก็มีความคิดเห็นพ้องต้องกันที่จะแยกส่วนการปกครองของจังหวัดนครพนมออกเป็นจังหวัดมุกดาหารประกอบไปด้วย อำเภอคำชะอี อำเภอนิคมน้ำสร้อย อำเภอคอนตาล และกิ่งอำเภอหว้านใหญ่ กิ่งอำเภอดงหลวง ฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานสภาเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายนะครับ ผมก็ถามมติครับ มีหรือไม่มีครับ เชิญเลยครับ

นายเจ็ดศักดิ์ แสนวิเศษ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เจ็ดศักดิ์ แสนวิเศษ ส.ส.นครพนม พรรคสยามประชาธิปไตย ตามที่รัฐบาลได้นำร่าง พ.ร.บ. ตั้งจังหวัดมุกดาหารมาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันนั้น กระผมขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะกระผมเองก็ได้เสนอ พ.ร.บ. ขอตั้งจังหวัดมุกดาหารไว้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2522 แล้ว ต่อมาก็ได้เสนอญัตติขอให้พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลที่จำเป็นและสิ่งสำคัญยิ่งหลายประการ ดังที่กระผมจะได้นำมากราบเรียนเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีสมรรถภาพในการต่อต้านการบ่อนทำลาย มุกดาหารเป็นเมืองชายแดน เมื่อมีสงครามก็ทำหน้าที่เป็นเมืองหน้าด่าน เริ่มแต่ พ.ศ. 2483 สมัยสงครามอินโดจีนเป็นต้นมา บ้านเมืองเริ่มถูกก่อวุ่นบ่อนทำลายตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจและการค้า อาชีพกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ถูกเวียดนามยึดครอง ถ้าท่านผู้มีเกียรติได้มีโอกาสไปยืนอยู่ใจกลางตลาดมุกดาหารแล้วท่านจะสงสัยทันทีว่านี่เป็นเมืองไทยหรือเป็นเมืองเวียดนาม เพราะผู้ที่กำลังเรียงรายรอบตัวท่านและกำลังคูดสายเลือดทางเศรษฐกิจนั้นล้วนเป็นเวียดนาม การขายผัก ขายปลา ขายเนื้อ ขายสุกรชำแหละ ขายไก่ ขายของชำต่าง ๆ กว๋ายเตี้ยว กาแฟ ขนม ผลไม้ ล้วนเป็นเวียดนาม มองห่างออกไปอีกทิศหนึ่ง ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ร้านถ่ายรูป ร้านเฟอร์นิเจอร์ การตั้งฟาร์มไก่ ตลอดจนการอัครรอบพระ การลับมีด อาชีพกรรมกรล้วนเป็นเวียดนาม งานช่างทุกชนิด เช่น ซ่อมปากกา ซ่อมแว่นตา ขึ้นไปจนกระทั่งซ่อมจักรยาน จักรยานยนต์ รถยนต์ ตลอดจนเครื่องจักรกลใหญ่ ๆ รวมทั้งการสร้างตึกรามบ้าน-ช่อง ล้วนเป็นเวียดนามเขาแทรกแซงเข้าไปได้แล้วทุกวงการในขณะนี้ แม้แต่การเป็นลูกเสือ

ชาวบ้าน การเป็นผู้แทนประกันชีวิต ก็เป็นเวียคนาม และที่ชอกช้ำยิ่งกว่านั้นก็คือ เงินที่เขาได้ไป เขาก็นำไปสนับสนุน ผกค. ในป่าให้เข้ามาบ่อนทำลายคนชาติไทยในทุกรูปแบบ กรณีมุกดาหารนี้ถ้าเปรียบแล้ว กระผมคิดว่าร้ายยิ่งกว่ากรณีโนนหมากมุ่นหลายเท่าตัว เพราะการใช้อาวุธเข้าไปทำสงครามเพื่อประทัดประทารกันนั้นก็หวังที่จะยึดอำนาจรัฐ แล้วจึงก้าวเข้าไปสู่การยึดครองทางเศรษฐกิจ แต่ที่มุกดาหารนี้เมื่อพิจารณาถ่องแท้แล้วจะเห็นว่าข้าศึกได้ดำเนินการผ่านไปแล้วหลายขั้นตอนจนสามารถยึดครองทางเศรษฐกิจได้ตั้งรัฐบาลใต้ดิน คอยบงการหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามคำสั่งจากसानอย เพื่อขยายเขตจากการรุกรานและบ่อนทำลายต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มุกดาหารนั้นเป็นเมืองหนึ่งของไทย แต่ปัจจุบันนี้เราเหลือแต่ผืนแผ่นดินที่เรากินไม่ได้เท่านั้นเป็นของคนไทย เศรษฐกิจการค้าที่มีค่ามหาศาลนั้นถูกเขายึดครองไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นขอได้โปรดช่วยกันหาทางพิจารณาแก้ไขด้วยเถิด

ข้อ 2 เพื่อพัฒนาเมืองชายแดนให้มีฐานะเท่าเทียมกับฝ่ายตรงกันข้าม มุกดาหารตั้งอยู่ตรงข้ามกับแขวงสุวรรณเขต ประเทศลาว เมื่อมีปัญหาระหว่างประเทศ เช่น คนไทยถูกทหารลาวจับไปบ้าง การยิงเรือ นปช. บ้าง การประทะกันบ้าง เจ้าแขวงสุวรรณเขตซึ่งเทียบเท่ากับผู้ว่าราชการจังหวัดจะไม่ยอมเจรจากับนายอำเภอมุกดาหารเพราะถือว่าต่ำชั้นกว่าทำให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่ทันต่อเหตุการณ์ แล้วความเคียดกร้อนก็ตกเป็นของประชาชน มุกดาหารเป็นอำเภอขึ้นเอกมาแต่เริ่มแรกและมีความพร้อมที่จะเป็นจังหวัดมาเป็นเวลานาน มีสถานที่ราชการระดับจังหวัดแล้วหลายแห่ง เช่น ศาลจังหวัด อัยการจังหวัด เรือนจำจังหวัด โรงพยาบาลใหญ่ขนาด 250 เตียง แขวงการทาง ตอนการทาง โรงเรียนมัธยมระดับจังหวัด สถานีส่งเสริมการเกษตรอีกหลายแห่งแม้แต่ศาลากลางจังหวัดและกองกำกับการตำรวจภูธรก็มีอาคารพร้อมที่จะเข้าไปทำงานได้ทันที ส่วนตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็อาจยืมได้จากผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย และปลัดจังหวัดนั้นก็อาจยืมได้จากผู้ตรวจราชการกรมการปกครองก่อนก็ได้ มุกดาหารถ้าตั้งเป็นจังหวัดแล้วจะมีพื้นที่ 4,773 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 233,000 คน กระจายอยู่ใน 450 หมู่บ้านซึ่งเปรียบเทียบกับแล้วจะมีพื้นที่ใหญ่กว่า มีประชากรมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ อีกกว่า 10 จังหวัดของประเทศ

ข้อ 3 ด้วยเหตุผลทางภูมิศาสตร์และการเมือง นครพนมมีความยาวตามลำแม่น้ำโขงประมาณ 270 กิโลเมตรเท่ากับระยะทางจากกรุงเทพมหานครถึงจังหวัดนครราชสีมาทำให้หัวหน้าหน่วยงานระดับจังหวัดไปเยี่ยมราษฎรไม่ทั่วถึง ปัญหาต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นอย่างมาก เช่น การปะทะกัน ผกค. บ้าง การวางกับระเบิดบ้าง การปิดล้อมหมู่บ้านบ้าง การเผาสถานที่ราชการบ้าง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกวันในพื้นที่ดังกล่าว เรามีนครพนมเพียงจังหวัดเดียว มีผู้ว่าราชการจังหวัดเพียงคนเดียว แต่ฝ่ายตรงกันข้ามนั้นเขามี 5 จังหวัด มี 5 ผู้ว่าราชการจังหวัดคือ จังหวัดท่าแขก จังหวัดสุวรรณเขต พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ยังแบ่งนครพนมออกเป็น 2 จังหวัด คือ กจ.333 กับ กจ.444 รวมทั้งเวียคนามในนครพนมก็ได้ตั้งหน่วยงานใต้ดิน

ระดับจังหวัดขึ้นอีกทำให้เราเสียดุลการเมืองอย่างมากมาย สู้เขตนครพนมทางด้านขอตัง
จังหวัดมุกดาหารแต่ละอำเภอ เช่น อำเภอคำชะอีบ้าง อำเภอดอนตาล อำเภอนิคมคำสร้อย มี
ระยะทางผ่านแดน ผกค. ถึงจังหวัดเกินกว่า 150 กิโลเมตร ในการเดินทางเข้าจังหวัดนั้นทำ
ให้ต้องสูญเสียและสิ้นเปลืองหลายประการรวมทั้งการเผาผลาญน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายอื่นๆ
อีกด้วย

ข้อ 4 เพื่อความปลอดภัยของประชาชนนครพนมเป็นจุดเริ่มต้นที่ ผกค. จับอาวุธขึ้นต่อสู้
กับฝ่ายรัฐบาลซึ่งเราเรียกว่าวันเสียงปืนแตก แล้วเหตุการณ์ก็ได้ขยายไปทั่วจังหวัดและขยายไป
ทั่วประเทศ มุกดาหารเองก็ถูกภัยการเมืองนี้คุกคามตลอดมาจนรัฐบาลได้ตั้ง พตท. 1 ขึ้นเป็น
ครั้งแรกในประเทศไทยที่อำเภอมุกดาหาร ส่วนฝ่ายประชาชนนั้นก็มิได้นิ่งนอนใจพร้อมที่จะทำ
การต่อสู้และป้องกันตนเองตลอดมา จึงได้ตั้ง ทส.บข. ขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทยเช่นกัน
ปัจจุบันความเข้มข้นในการก่อวินาศกรรมและบ่อนทำลายของ ผกค. นั้นมิได้ลดลงเลย จนทำ
ให้มุกดาหารในปัจจุบันตกอยู่ในวงล้อมของฝ่ายตรงกันข้าม ชาวมุกดาหารได้พยายามต่อสู้มาแล้ว
เป็นเวลานานในทุกรูปแบบ จึงขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นสายเลือดไทยด้วยกัน ได้โปรด
เมตตาปราณีชาวมุกดาหารเพิ่มพลังในการต่อสู้ศัตรูของชาติโดยการตั้งจังหวัดขึ้นอีกแห่งหนึ่งด้วย

ข้อ 5 เพื่อต่อต้านการขยายตัวของสหพันธรัฐอินโดจีน ตั้งแต่เริ่มมีปัญหาทางการเมือง
ในอินโดจีน ทุกประเทศในภูมิภาคนี้ถูกแยกให้แตกเป็น 2 ฝ่าย เช่น ญวนเหนือ ญวนใต้ ลาว
แดง ลาวขาว เขมรก็เช่นกัน แม้แต่ไทยก็อยู่ในข่ายนี้ โดยมี เวียดนาม เป็นสมุนของคอมมิวนิสต์
ทำการก่อวินาศกรรมทำลายความสงบสุขในอินโดจีน และยิ่งกว่านั้นยังมีแผนการตั้งประเทศสหพันธรัฐ-
อินโดจีนโดยผนวก 16 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้าไว้ด้วย ภาคตะวันออกเฉียง-
เหนือเป็นจุดอ่อนที่สุดของไทย ภาคนี้มีพื้นที่เป็นหนึ่งในสามของประเทศ มีประชากรเป็นหนึ่งใน
สามของประเทศ ควรมีหน่วยงานระดับจังหวัดคอยไว้ช่วยเหลือ และพัฒนาประชาชนเป็นหนึ่งใน
สามเช่นกัน คือ 23 ถึง 24 จังหวัด แต่ปัจจุบันเรามีเพียง 16 จังหวัด จึงทำให้คนอีสานส่วน
ใหญ่ขาดการพัฒนาในด้านความรู้สึกรักชาติ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความเชื่อมั่นต่อรัฐบาล
หลงในคำหลอกลวงที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้เข้ามาสัมผัสกับประชาชนจึงทำให้ประชาชนเห็นกงจักร-
เป็นดอกบัว บ้านเมืองจึงมีปัญหาลดลง ถ้าหากเราไม่ตั้งจังหวัดเพิ่มขึ้นในภาคนี้เพื่อพัฒนา
ประชาชนให้ต่อต้านกับฝ่ายตรงกันข้ามแล้ว นั่นก็คือความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งของข้าศึกในการตั้ง
สหพันธรัฐอินโดจีนอย่างแน่นอน

ข้อสุดท้ายเพื่อความมั่นคงของชาติ มุกดาหารเป็นเมืองชายแดนที่มีความสำคัญต่อความ
มั่นคงของประเทศชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง กรณีพิพาทชายแดนและการปิดชายแดนมักจะมีเกิด
ในจุดนี้ก่อน และเมื่อความเพียบทางการเมืองได้เพิ่มขึ้นอย่างเต็มที่แล้ว รัฐบาลก็เลือกเปิด
ชายแดนที่จุดนี้ก่อน ทั้งนี้เพราะว่ามุกดาหารอยู่ตรงกันข้ามกับจังหวัดใหญ่ของประเทศลาว คือ

แขวงสุวรรณเขต ปัจจุบันสุวรรณเขตเป็นจุดยุทธศาสตร์ใหญ่ และอยู่ใต้อิทธิพลของเวียดนาม ใน
มุกดาหารมีผูวนอพยพประมาณ 7,000 คน ทุกคนพร้อมรบในทุกรูปแบบโดยการแบ่งงานกันทำทุก
วิถีทางในการก่อแวนและบ่อนทำลาย พวกนี้จะทำหน้าที่เป็นแนวรบส่วนหน้ายึดหัวหาดที่มุกดาหาร
ไว้ ห่างออกไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ที่แขวงสุวรรณเขต ประเทศลาว มีกองทัพเวียดนาม
ไม่น้อยกว่า 5 กองพล มีสนามบินใหญ่ 2 แห่ง โดยการสนับสนุนของรัสเซียคอยให้ความ
ช่วยเหลือ ตลอดจนงบการให้ผูวนอพยพในมุกดาหารนั้นได้ทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายในการ
ยึดครองตามหลักโดมิโน (Domino) หากเราไม่สร้างแนวต่อต้านที่ชายแดนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น
แล้ว แสดงถึงความพ่ายแพ้ได้อย่างใกล้เข้ามาทุกขณะ ตามเหตุผลที่กระผมได้นำมากราบเรียน
แล้วนั้นล้วนแต่เป็นเหตุผลที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ กระผมจึงขอวิงวอนขอความ
เห็นใจจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดเมตตาปราณีสนับสนุนในการตั้งจังหวัดมุกดาหารไว้เป็น
ปรากฏการที่แข็งแกร่งด้วยเถิดครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้
มอบให้นายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ หน่อยนะครับ ผมอยากจะให้
มันจบเสียไว ๆ นะครับ

นายทวนทอง อีสสระวงศ์ (มหาสารคาม) : ครับผม ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ทวนทอง อีสสระวงศ์ พรรคประชากรราษฎร์ จากจังหวัดมหาสารคาม ร่างพระราชบัญญัติตั้ง
จังหวัดมุกดาหารนี้ โดยหลักการและเหตุผลนั้น กระผมเห็นด้วย เมื่อได้ฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้ให้เหตุผลประกอบนิตท่อน้อยก็ยิ่งเห็นด้วย แต่เมื่อได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
จากจังหวัดนครพนมได้ให้เหตุผลเพื่อจะเป็นการสร้างความโน้มเอียงให้เกิดขึ้น ให้สมาชิกแห่ง
สภาฯได้เห็นด้วยนั้น มีบางประเด็นที่กระผมฟังแล้ว เกิดมีความเป็นห่วง โดยหลักการและเหตุ-
ผลโดยมีการจัดตั้งจังหวัดขึ้นมาให้ช้อยแบ่งพื้นที่ออกไปนั้นให้ละเอียด มันเป็นผลดีกันทั้งนั้น ยิ่ง
จังหวัดใหญ่ ๆ อย่างจังหวัดนครราชสีมาบ้าง อย่างอุบลบ้าง อย่างขอนแก่น อย่างอุดร มันก็ยิ่ง
น่าช้อยออก แต่นครพนมนั้นเพื่อผลในทางการเมืองบางอย่างกระผมเห็นด้วย แต่เมื่อฟังท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อกันบอกว่าสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ในอำเภอมุกดาหารนั้น ส่วนใหญ่ทรัพย์สินสมบัติ
เหล่านั้นเป็นของคนญวน แล้วนอกจากนั้น ทางรัฐบาลไม่สนใจบ้างหรือลูกเสือชาวบ้านที่
เขาค้างขึ้นมา นั้นกลุ่มนี้เป็นกลุ่มพลังเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทย เพื่อรักษาสถาบันชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ ดันไปเอาคนญวนที่เลื่อมใสในลัทธิอุบาทว์มาฝึกมาสอนให้พวกเหล่านั้นแทรกแซง
เข้ามา จังหวัดนครพนมนั้นสัญลักษณ์ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ชาวไทยทั้งชาติรู้จักสัญลักษณ์
ของจังหวัดนครพนม คือ พระธาตุพนม นั่นคือปูชนียวัตถุในทางพุทธศาสนาที่ขึ้นชื่อลือชา เป็นศูนย์
รวมน้ำใจชาวนครพนม ที่นี้เมื่อจะแบ่งจัดตั้งเป็นจังหวัดมุกดาหารอยู่อย่างนั้น ท่านมาอ้างว่าการ
แทรกแซงจากประเทศลาวก็ดี จากประเทศกัมพูชาก็ดี จากประเทศญวนก็ดี สิ่งเหล่านั้นกระผมเป็น

ห้วง เมื่อจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารขึ้นมาแล้วนี้ มันจะไม่ทำให้เกิดปัญหาหรือ ท่านประธาน ก็
 อยากจะฝากเรื่องนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่าน
 เตรียมการพื้นแผ่นดินจังหวัดมุกดาหารนี้ไว้หรือยัง อีกหน่อยจะต้องเป็นจังหวัดแล้วจะไปขึ้นประเทศ
 ลาวแล้วก็แย่ ฟังเหตุผลท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อกันี้ กระผมชกสงสัย เพราะฉะนั้นจึงอยากจะ
 ฟังความพร้อมของรัฐบาลในการจะปกป้องแผ่นดินไทยในการจะรักษาจังหวัดมุกดาหาร เมื่อ
 เราตั้งขึ้นมาแล้วจะยังเป็นของเราอยู่หรือเปล่า แล้วความขัดแย้งในจังหวัดนครพนมที่ไม่อยากจะ
 ให้จัดตั้งนี้มีไหม ได้มีการสำรวจประชามติกันหรือไม่ กระผมเป็นห่วง ก็จึงจะขอกราบเรียนถาม
 ท่านประธานบอกว่า เอาสั้น ๆ ก็เอาสั้น ๆ แค่นี้แหละครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวินัยครับ

นายวินัย คีตบรรจง (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วินัย คีตบรรจง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคกิจสังคม กระผมเห็นด้วยในหลักการแห่งร่างพระ-
 ราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารทุกประการ แต่ก็มีบางประการซึ่งกระผมอยากจะขอประ-
 ทราบเรียนถามท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลก็คือว่า กระผมทราบว่าคณะกรรมการปฏิรูประบบ
 บริหารราชการนั้น กำลังได้พิจารณาปรับปรุงระบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็เมื่อเราตั้ง
 จังหวัดมุกดาหารขึ้นนี้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นติดตามมานั้นก็คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร
 ซึ่งเป็นองค์การส่วนท้องถิ่นที่จะสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นโดยแท้จริง ดังจะเห็นได้ว่าใน
 มาตรา 11 ของพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารก็ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภา
 จังหวัด เพราะฉะนั้นเท่าที่กระผมทราบมาที่ว่า ทางรัฐบาลได้พิจารณาปรับปรุงกลไกขององค์
 การบริหารส่วนจังหวัดใหม่ให้เหมาะสมและประหยัดยิ่งขึ้นนั้น อยากทราบว่าเรื่องนี้ได้ดำเนิน
 การไปแค่ไหนเพียงใดแล้ว ที่กระผมเป็นห่วงก็เพราะว่าถ้าเราได้มีการปรับปรุงโครงสร้างใหม่ก็
 น่าที่จะได้นำมาใช้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหารซึ่งตั้งขึ้นใหม่นั้นให้มีประสิทธิภาพให้เป็น
 กลไกที่จะสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นโดยแท้จริง แต่ที่เห็นเงิบหายไปที่กระผมต้องทวง
 ถามก็เพราะว่าตอนแรกก็เห็นว่ารัฐบาลเอาจริงเอาจัง เมื่อเดือนกันยายนปี 2523 ได้มีมติของ
 คณะรัฐมนตรีระงับการบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนระดับตำแหน่งของข้าราชการส่วนจังหวัดไว้ อ้างว่า
 รอไว้จนกว่าจะพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างเสร็จ ซึ่งก็เป็นผลให้ข้าราชการส่วนจังหวัดซึ่งมี
 ความต้อยในความก้าวหน้าในทางราชการอยู่แล้วก็ตกลงไปอีก ที่กระผมว่าต้อยท่านประธานก็จะ
 เห็นว่าข้าราชการส่วนจังหวัดนั้นเรามีมา 16-17 ปี ข้าราชการที่อาวุโสสูงที่สุดนั้นก็แค่ระดับ 5
 เท่านั้นเอง อยู่ต่อมาก็ปรากฏว่ามีมติคณะรัฐมนตรีอีกในปี 2524 ยกเลิกมติเดิมให้ผ่อนคลายลง
 มาอีก แล้วเรื่องการปรับปรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เงิบหายไปในกระทั่งเดี๋ยวนี้ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมจึงขอทวงถาม แล้วก็ขอให้รัฐบาลได้พยายามรีบดำเนินการ แล้วถ้าได้นำมาใช้กับ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหารซึ่งจะเป็นจังหวัดที่ตั้งขึ้นใหม่นี้ก็จะ เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
 อย่างยิ่ง เพราะจังหวัดที่ตั้งใหม่นั้น เราจะต้องระดมทรัพยากรทุกวิถีทางที่จะไปสร้างความเจริญ

ให้แก่ท้องถิ่น กระผมขอฝากไว้เพียงเท่านี้ กระผมขอขอบพระคุณ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ความจริงกระผมเห็นด้วยนะครับในหลักการ แต่ว่าเหตุผลนั้นรู้สึกจะไม่มีน้ำหนักเพียงพอ การตั้งจังหวัดแต่ละจังหวัดนั้นไม่ใช่ของง่ายกว่าจะตั้งขึ้นได้ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ หันเหตุผลที่ให้ไว้นี้กระผมเห็นว่ายังมีน้ำหนักไม่น่าจะเชื่อ แล้วก็เห็นด้วยที่จะให้ตั้งเป็นจังหวัดขึ้นมา เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ นะครับ แล้วกระผมก็จะตัดสินใจว่าควรจะทำอย่างไร

ประการที่ 1 ที่ท่านอ้างว่า จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดน มีจังหวัดเดียวหรือครับในประเทศไทยที่มีท้องที่ติดชายแดนนะครับ อันนี้ก็ขอความกรุณาให้รายละเอียดให้กระผมทราบด้วยนะครับ

ประการที่ 2 ที่อ้างว่า จังหวัดนครพนมอาณาเขตกว้างขวาง เท่าที่กระผมทราบนั้นในประเทศไทยเรายังมีอีกหลายจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล ที่นี้กระผมใคร่ขอทราบที่ว่ากว้างนั้นมันกว้างแค่ไหน แล้วมีอำเภอขึ้นอยู่จังหวัดนครพนมสักกี่อำเภอ

ประการที่ 3 ที่บอกว่า มีพลเมืองมาก มากนี้ 2 คนก็มากนะครับ มากกว่าแค่ไหนท่านลองให้ตัวเลขกระผมวินิจฉัยสักหน่อยหนึ่งว่ามากสักเท่าไรทั่วจังหวัดนครพนม ตารางกิโลเมตรหนึ่งมีประชาชนหนาแน่นสักแค่ไหน ที่นี้ต่อไปท่านก็บอกว่า ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคง อันนี้จังหวัดอื่น ๆ ถ้าเขาจะอ้างว่า อย่างจังหวัดอุบลราชธานีนั้นะครับ จังหวัดนครราชสีมาอย่างนี้ จังหวัดขอนแก่นอย่างนี้ เขาก็จะอ้างเหตุผลอย่างเดียวกัน แยก ขอตั้งเป็นจังหวัดขึ้นมาอีกสัก 5 จังหวัดในจังหวัดอุบลราชธานีอย่างนี้ก็จะเข้าทำนองเดียวกันอย่างนี้ว่า เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง เพื่อความมั่นคง ความมั่นคงมีอยู่ที่วราขอาณาจักร หรือมีเฉพาะที่จังหวัดนี้จังหวัดเดียว

เหตุผลประการที่ 3 ที่บอกว่า เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อันนี้กระผมเห็นด้วย กระผมไม่ทราบเรียนถามหรือกว่าประชาชนได้รับความสะดวกอย่างไร

ที่นี้ประเด็นต่อไป การจัดตั้งจังหวัด 1 จังหวัดนั้น ทางรัฐบาลจะต้องจัดการสิ่งเหล่านี้ ปกติกระผมมองเห็นขณะนี้ก็มีอยู่ 3 เรื่องด้วยกัน เรื่องที่ 1 สถานที่ อำเภอ Mukdahan เป็นอำเภอศาลากลางจังหวัดนั้นยังไม่มี ถ้าตั้งขึ้นมา แน่นอนที่สุด ส่วนราชการต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้น สถานที่ก็ต้องเพิ่มขึ้นแล้วก็ในฐานะที่เป็นจังหวัด บุคลากรก็ย่อมจะต้องเพิ่ม ส่วนราชการต่าง ๆ ทุกกระทรวง ทบวง กรม จะต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปประจำ เรามีพร้อมหรือยังเรื่องเหล่านี้ แน่นอนที่สุดท่านรัฐมนตรีต้องตอบว่าพร้อมแล้ว เรื่องสถานที่ดี เรื่องเจ้าหน้าที่ก็ตั้งขึ้นอยู่กับเหตุผล ประการที่ 3 คืองบประมาณ ท่านพร้อมหรือยัง กระผมขอประทานกราบเรียนขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติม นะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สยามประชาธิปไตย ตามหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารที่ทางรัฐบาลได้เสนอเข้ามา ด้วยหลักการและเหตุผล กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาคอีสานมีพื้นที่กว้างขวาง แต่มีจังหวัดมีอยู่แค่ 16 จังหวัด มีประชากร 16 ล้านเศษ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งมิใช่จะเหมาะสมเฉพาะจังหวัดนครพนมที่ได้แยกตัวออกมาตั้งเป็นจังหวัดมุกดาหารเท่านั้น ถ้าหากรัฐบาลนี้มีแนวโน้มที่จะพัฒนาภาคอีสานให้มันทันกับเหตุการณ์และภาวะปัจจุบันก็มีอยู่ จังหวัดอีกหลายจังหวัดที่ทางรัฐบาลควรจะหาวิธีตั้งจังหวัดขึ้นอีก ฉะนั้นการตั้งจังหวัดที่จังหวัดมุกดาหารนี้ตามที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนมได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลประกอบกับร่างนี้เกี่ยวกับปัญหาความมั่นคงของชาติ ปัญหาบ่อนทำลายที่กำลังแทรกซึมอยู่ในขณะนี้ เพราะจังหวัดมุกดาหารที่ขอแยกออกจากจังหวัดนครพนมนั้นตรงข้ามกับแขวงสุวรรณเขต แขวงสุวรรณเขตที่จังหวัดประเทศลาว เขาก็มีการพัฒนาขึ้นมาและมีความเจริญพอสมควร ถ้าหากเราจะปล่อยเขตตรงข้ามคือ อำเภอมุกดาหารนี้ไม่ให้เป็นจังหวัดและไม่มีการพัฒนา ก็จะนึกพะอาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวว่า อำเภอมุกดาหารที่อยู่ตรงข้าม ก็ไม่มีการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและตัวบุคคล ทั้งทรัพยากรของชาติ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารขึ้นมาในครั้งนี้ มันมีผลประโยชน์ทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ฉะนั้นถ้ากระผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ก็ให้พิจารณาจังหวัดหนองคายของกระผมด้วย จังหวัดหนองคายมีความยาวถึง 315 หลักรกิโลเมตร กระผมเคยเสนอขอตั้งจังหวัดบึงกาฬขึ้น แยกออกจากจังหวัดหนองคาย เมื่อปี พ.ศ. 2522 คณะกรรมาธิการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติไม่ให้คำรับรอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยายามพูดเข้าประเด็นกว่านี้

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ครับ สั้น ๆ ละครับ อยู่มาเมื่อปี พ.ศ. 2523 กระผมขอเสนอตั้งศาลจังหวัดบึงกาฬขึ้น ก็ผ่านคณะกรรมาธิการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติเข้ามาสู่สภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ตอบหนังสือถึงกระผมว่า อำเภอบึงกาฬห่างจากตัวจังหวัด 136 กิโลเมตร มีการคมนาคมสะดวก ตลอดถึงอำเภออื่นที่ขอขึ้นกับศาลจังหวัดบึงกาฬนั้นมีการคมนาคมสะดวก มีคดีไม่ถึง 1,000 คดี อันนี้ถ้าหากจะพิจารณาตามความเป็นธรรมแล้วควรจะคำนึงถึงบุคคลผู้ที่ต้องโทษคดีว่าเขาจะได้รับคามยุติธรรมแค่ไหนสักเพียงใด กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มอบให้กับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไปแล้ว กระผมจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดบึงกาฬโดยแยกจากจังหวัดหนองคาย มีกิ่งอำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย กิ่งอำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา และอำเภอบึงกาฬ ตัว 3 จังหวัดห่างจากอำเภอบึงกาฬ 136 กิโลเมตร อำเภออื่นๆ ที่ติดกับอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม อำเภอเซกา ห่างจากตัวจังหวัด 225 กิโลเมตร ฉะนั้นผมจึงขอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษเถอะครับ เรากำลังพูดจังหวัดมุกดาหารครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ครับ ๆ กระทบขอฝากไว้สุดท้ายนะครับท่านประธานครับ โปรดกรุณาด้วยครับ กระทบสนับสนุนละครับร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารนี้ครับ กระทบสนับสนุนแล้วครับ ฉะนั้นถ้าหากจะมีการพัฒนาภาคอีสานจริง ๆ แล้วก็กรุณาเถอะครับมีอยู่หลายจังหวัดส่วนใหญ่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ๆ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ถ้าหากรัฐบาลนี้ยังอยู่ต่อไปก็ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจังหวัดนี้เข้ามาสู่สภา หวังว่ารัฐบาลนี้คงจะเห็นแก่คนอีสานและพัฒนาตัวบุคคลพร้อมทั้งวัตถุด้วยในจังหวัดภาคอีสาน กระทบขอขอบคุณท่านประธานไว้ในโอกาสนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอปรักษานิดหนึ่งครับ คือผมฟังดูแล้วท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านก็พูดในทางสนับสนุนกันทั้งนั้นเลย ฉะนั้นเพื่อรักษาเวลาของเราเรายังมีเรื่องอีกมากมายก่ายกองนะท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายครับ มีตั้งร่วม 90 มันจะเสร็จ ไม่กี่วันเราจะปิดสภาแล้ว ผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เรื่องพูดนะเราเห็นใจเพราะว่าเราเป็น ส.ส.ด้วยกัน แต่ว่าทำอย่างไรพูดให้มันสั้นเข้าเพื่อรักษาเวลาอันมีค่าของเราละครับ ฉะนั้นผมอยากจะขอคือขอปรักษาจากสภานี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายหรือไม่อย่างไรละครับ ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะปิดอภิปราย ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 56 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปราย ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรปิดอภิปรายมี 56 ท่าน ให้อภิปรายต่อไปไม่มี เป็นอันว่าปิดอภิปรายครับ ทางท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรแถลงสรุปหรือไม่ครับ ขอเชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่รัฐบาลพิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าได้รับการพิจารณาในทางสภาให้ผ่านพ้นไปในช่วงระยะเวลาอันรวดเร็วได้สามารถที่จะประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมายได้อย่างรวดเร็วจนกระทรวงมหาดไทยสามารถจะไปดำเนินการจัดตั้งให้เป็นจังหวัดตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลและของสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ได้รวดเร็วขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ รัฐบาลก็ใคร่จะขอความกรุณาที่จะขอเสนอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการ.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี้ยวครึ่ง ย้ง ๆ ครับ ประเดี้ยวจะ
ขอมติ ก่อนจะลงมติ ให้ท่านแถลง ก็ที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติตามไว้นะครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาให้โอกาสกระผมได้ตอบข้อ
ซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ตามสมควร ถ้าพิจารณาจากข้ออภิปรายของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติในสภานี้ 3-4 ท่านที่ท่านผ่านมาแล้ว กระผมคิดว่าส่วนใหญ่ก็แสดงออกให้เห็นถึงเจตนาที่
จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยกันทั้งนั้นก็อาจจะมีข้อคิดข้อสังเกตุบางประการที่ยังมีความ
สงสัยกันอยู่ ซึ่งกระผมใคร่จะขอถือโอกาสนี้ขอตอบรวม ๆ กันไปในทางหลักการอย่างกว้าง ๆ
เท่านั้น

ประการแรกนั้นกระผมขอเรียนว่า ในความรู้สึกของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่
เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องของการจัดการปกครองในส่วนภูมิภาคนั้น กระทรวงมหาดไทยตระหนัก
ดีว่ายังมีจังหวัดอีกจำนวนไม่น้อยที่มีอาณาเขตค่อนข้างจะกว้างขวางไม่สะดวกแก่การปกครอง
ราษฎรมีความยากลำบากในการที่จะได้รับบริการจากรัฐบาลพอสมควร ซึ่งกระทรวงมหาดไทย
เองก็จะได้พิจารณาจัดดำเนินการให้มีการจัดตั้งจังหวัด มีการแบ่งแยกเป็นจังหวัดใหม่ขึ้นมาใน
ระดับที่มีความเหมาะสมเป็นลำดับ ๆ ไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามกระผมขอกราบเรียนท่านประธาน
ว่า ในเรื่องของการแบ่งแยกเขตในทางการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งจังหวัดก็ดีหรือการ
จัดตั้งอำเภอขึ้นมาใหม่ก็ถือว่าต้องประกอบด้วยความพร้อมหลาย ๆ ประการด้วยกัน ประการ
แรกราษฎรเองก็มีความรู้สึกพร้อมที่ใคร่จะให้รัฐบาลได้จัดดำเนินการให้มีการแบ่งแยกเขตปก -
ครองในลักษณะที่ทันสมัย กระผมใคร่จะขอชี้ตัวอย่างว่าจังหวัด ๆ หนึ่งซึ่งเป็นจังหวัดที่ใหญ่โต
มากในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถ้าจะพิจารณาในแง่ของความสะดวกในทางการ
ปกครอง ในแง่ของความพยายามที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับราษฎรในท้องถิ่นควรแก่การ
ที่จะได้จัดตั้งเป็นจังหวัดใหม่ ๆ กันขึ้นมาอันก็คือ จังหวัดนครราชสีมา แต่ว่าอย่างไรก็ตามจาก
การสับครีบทั้งความรู้สึกของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา นั้น กระผมขอเรียนว่า รู้สึกว่า
ประชาชนทั้งหลายทั้งปวงในจังหวัดดังกล่าวนี้ยังไม่พร้อมที่จะแบ่งแยกออกมาเป็นจังหวัด 2
จังหวัด หรือ 3 จังหวัดมากไปกว่านั้น ทั้งนี้เพราะราษฎรจังหวัดนั้นต่างมีจิตใจที่ยึดมั่นและยึด
เหนี่ยวในสัญลักษณ์ของจังหวัดคือท่านคุณย่าโมอยู่ อันนี้ก็เหตุผลทางด้านราษฎรซึ่งในหลายๆ
จังหวัดเอง กระทรวงมหาดไทยได้พบว่าราษฎรไม่พร้อมที่จะยอมให้รัฐบาลจัดตั้งเขตในการ
ปกครองขึ้นมาใหม่ ความพร้อมทางด้านรัฐบาลนั้นก็เป็นอย่างมาก ซึ่งเรื่องนี้ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติเองบางท่านก็ได้ตั้งข้อสังเกตุขึ้นมาว่า สำหรับจังหวัดนครพนมซึ่งจะแบ่งแยกออกมาเป็น
จังหวัดมุกดาหารนั้น รัฐบาลมีความพร้อมแล้วหรือในเรื่องเกี่ยวแก่สถานที่ ในเรื่องเกี่ยวแก่
บุคลากรและในเรื่องเกี่ยวแก่งบประมาณ กระผมคิดว่านี่ก็เป็นเหตุผลประการสำคัญอีกประการ
หนึ่งเหมือนกันที่ทำให้รัฐบาลนั้นไม่สามารถที่จะแบ่งแยกอีกหลาย ๆ จังหวัดซึ่งรัฐบาลเห็นสมควร

จะแบ่งแยก ส่วนสำหรับจังหวัดมุกดาหารที่จะจัดตั้งขึ้นมาใหม่นั้นถ้าจะบอกว่ารัฐบาลพร้อมถึง 100 เปอร์เซ็นต์หรือไม่นั้นรัฐบาลคงตอบว่าพร้อมถึง 100 เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ แต่ว่าจากการพิจารณาจากความพร้อมทางด้านราษฎรและเสียงเรียกร้องต้องการของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินับตั้งแต่สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครพนมเอง และสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนืออื่น ๆ นั้น รัฐบาลได้จัดดำเนินการเตรียมการเพื่อเรื่องนี้มาเป็นระยะเวลาพอสมควร และเมื่อมาประกอบกับปัญหาความมั่นคงซึ่งเกิดขึ้นในบริเวณชายแดน ความเหลื่อมล้ำที่ยังแตกต่างกันอยู่ระหว่างฐานะผู้ประกอบการของทางฝั่งประเทศลาวนั้นอย่างหนึ่ง กับทางฝั่งไทยนั้นอย่างหนึ่ง จึงทำให้รัฐบาลเองได้เร่งรัดเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนว่าในทันทีที่ร่างพระราชบัญญัติได้รับการรับรองจากสภาอันออกไป สามารถประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้นั้น รัฐบาลก็จะต้องมีความพร้อมตามสมควรที่จะจัดดำเนินการให้มีการจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารขึ้นสมตามเจตนารมณ์ของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ในสภา

ปัญหาประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติวิตกกังวลกันมากนั้นก็คือ ปัญหาการแทรกแซงปัญหาการบ่อนทำลายซึ่งเกิดขึ้นในเขตการปกครองที่วานี้ ก็เกิดความวิตกขึ้นมาถ้าวันดีคืนดีแบ่งแยกเขตการปกครองออกมาเป็นจังหวัดโดดเดี่ยวขึ้นมาอย่างนั้นแล้ว วันดีคืนดีทางรัฐบาลมีวิตกบ้างหรือว่าจังหวัดที่วานี้จะต้องไปขึ้นกับประเทศใกล้เคียง กระผมขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาเพื่อความสบายใจว่า ความจำเป็นในเรื่องของการจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารขึ้นมานั้น เหตุผลในเรื่องความมั่นคงนั้นก็เหตุผลอีกประการหนึ่งเช่นเดียวกัน การแทรกแซงการบ่อนทำลายจากผู้ไม่มีความปรารถนาดีในบ้านเมือง ในเขตพื้นที่การปกครองที่วานี้กระผมคิดว่าแท้ที่จริงแล้วก็เป็นสถานการณ์ปกติธรรมดาซึ่งชอบที่จะบังเกิดขึ้นตามบริเวณเขตพื้นที่ชายแดนของประเทศโดยทั่วไป ซึ่งบางครั้งก็มีที่ท่าว่าจะรุนแรง แต่บางครั้งก็เป็นเพียงเรื่องปกติธรรมดาเท่านั้น อย่างไรก็ตามการแบ่งแยกเขตการปกครองให้แคบลง ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นได้มีเวลาสอดส่องเอาใจใส่ดูแลความทุกข์สุขของราษฎรได้อย่างทั่วถึงมากขึ้นนั้น ก็ย่อมจะเป็นหนทางที่น่าจะเป็นหลักประกันได้ประการหนึ่งว่าจะเป็นการคลี่คลายสถานการณ์ในเรื่องความมั่นคงในบริเวณจังหวัดชายแดนเช่นนี้ให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อยมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การจัดตั้งจังหวัดมุกดาหารของรัฐบาลนั้นที่แท้จริงแล้วก็เป็น การคลี่คลายปัญหาในเรื่องความมั่นคงที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านวิตกอยู่แล้ว

เหตุผลอีกประการหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้หยิบยกขึ้นมานั้นก็คือ เหตุผลของความพยายามของรัฐบาลที่จะจัดดำเนินการให้มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการในส่วนท้องถิ่น คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีความกระชับตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กระผมขอเรียนว่าเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการปฏิรูประบบบริหารและระเบียบราชการแผ่นดิน ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีท่านเป็นประธาน กระผมขอเรียนว่า ในชั้นดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยนั้น เมื่อมีการแบ่งแยกเขตจังหวัดขึ้นมา และในฐานะที่องค์

การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นประการหนึ่ง ก็จะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จำเป็นจะต้องจัดตั้งขึ้นให้ควบคู่กับการบริหารส่วนภูมิภาคของจังหวัด ในขั้นนี้ก็คงจะต้องขอจัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการเดิมไปพลางก่อน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความเห็นว่าจะได้นำเอาหลักการอย่างใหม่ขึ้นมาใช้กับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดมุกดาหาร เป็นแบบอย่างไปพลางก่อนนั้น กระผมขอเรียนว่าคงจะทำได้ ถ้าเมื่อใดคณะกรรมการการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินจัดดำเนินการปรับปรุงกลไกหรือระบบบริหารของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่วันนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว กระทรวงมหาดไทยก็คงจะสามารถจัดดำเนินการให้ใช้กันไปพร้อม ๆ ทั้งประเทศ กระผมคิดว่าข้อชี้แจงข้อสงสัยของกระผมที่มีต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะทำให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้คลายข้อสงสัยลงบ้างตามสมควร และคงจะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี กระผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ 95 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการมี 95 ท่าน ไม่รับหลักการมี 1 ท่าน ก็เป็นรับหลักการนะครับ ทางรัฐบาลจะเสนอคณะกรรมการชุดไหนครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้แถลงไว้ตั้งแต่ต้นนิตหนึ่งแล้วว่า โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญตามสมควร ถ้าได้รับการประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมายได้เร็วที่สุดเพียงใด ก็จะเป็นประโยชน์แก่การจัดรูปการปกครองในส่วนภูมิภาคได้รวดเร็วเพียงนั้น กระผมจึงใคร่จะขอเสนอให้พิจารณาในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการเต็มสภารวดเร็ว 3 วาระ กระผมขอเรียนท่านประธานอีกนิตหนึ่งเพิ่มเติมเพื่อความสะดวกใจของท่านประธานว่า แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีควมยาวถึง 12 มาตราก็ตาม แต่ว่าทุกบททุกมาตรานั้นเป็นเพียงรูปแบบของกฎหมายธรรมดาทั่วไปสำหรับการจัดตั้งจังหวัดใหม่เท่านั้น จึงคิดว่าคงจะไม่มีควมยุ่งยากในการพิจารณาแต่ประการใด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอตั้งคณะกรรมการเต็มสภา มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ (ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าตั้งคณะกรรมการเต็มสภาครับ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านก็เป็นกรรมการร่วมกันด้วยนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ซึ่งใช้บังคับอยู่ในอำเภอและกิ่งอำเภอตามมาตรา 3 คงมีผลใช้บังคับต่อไปโดยให้ถือเป็นข้อบัญญัติจังหวัด ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของจังหวัดมุกดาหารจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

มาตรา 9 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการภาษีอากร การทะเบียน และการอื่น ๆ ซึ่งปฏิบัติอยู่ในอำเภอและกิ่งอำเภอตามมาตรา 3 ให้ดำเนินไปเช่นเดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ส่วนรายได้ที่เก็บได้จากอำเภอและกิ่งอำเภอตามมาตรา 3 ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้จัดส่งทางจังหวัดมุกดาหาร

มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งตามมาตรา 104 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ถือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดนครพนมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดมุกดาหารและให้ถือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดนครพนมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดนครพนม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบุญเกิดมีอะไรครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ในฐานะที่เป็นกรรมการสำหรับมาตรา 10 กระผมขอตัดข้อความ "เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งตามมาตรา 104 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย" ออกทั้งหมดนะครับ และขึ้นต้นแต่เพียงว่า "ให้ถือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 2 จังหวัดนครพนมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดมุกดาหารและให้ถือว่าสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 2 จังหวัดนครพนมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดนครพนม" เหตุผลที่กระผมจะต้องขอรบเรียนตัดนะครับ สำหรับมาตรา 104 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันนั้นมันเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือในขณะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลง กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานอ่านมาตรา 104 สักนิดเถอะครับ เพื่อประกอบในการตัดสินใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย "มาตรา 104 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาผู้แทนราษฎร หรือเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นแทนภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน เว้นแต่อายุของสภาผู้แทนราษฎรจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่มีสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้ว จากการเลือกตั้งทั่วไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา 95 มาใช้บังคับโดยอนุโลม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เข้ามาแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาผู้แทนที่เหลืออยู่" ถ้าหากพิจารณาจากมาตรา 104 ข้อความวรรคแรกที่กระผมขอตัด ไม่จำเป็นจะต้องเอามาเขียนไว้ให้ฟุ่มเฟือยเสียประโยชน์เปล่า ๆ เพราะว่าขึ้นต้นด้วย "เพื่อ

ประโยชน์ในการเลือกตั้งตามมาตรา 104 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย" นั้น กระผมเห็นว่าไม่จำเป็นจึงขอความกรุณาตัดออก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับข้างหลังครับ

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ ส.ส. เชียงราย กลุ่มพรรค วังศ์วรรณ สำหรับมาตรานี้กระผมก็มีความสงสัยนะครับ เพราะว่าตามธรรมดาเขตเลือกตั้งที่ 1 เราต้องถืออำเภอเมืองจังหวัดนครพนมเป็นหลักครับ แล้วทำไมในมาตรา 10 ถึงให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งที่ 1 นั้นโอนไปอยู่จังหวัดมุกดาหาร แต่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งในเขตที่ 2 กลับไปอยู่จังหวัดนครพนม อันนี้กระผมก็อาจจะไม่ทราบแน่ถึงการแบ่งเขตเลือกตั้งนะครับ แต่กระผมก็ยังสงสัยก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้อธิบายในปัญหาข้อนี้ด้วยครับ เพื่อกระผมจะได้กลับไปชี้แจงให้ประชาชนซึ่งสนใจในเรื่องการแบ่งจังหวัดเหมือนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญรัฐมนตรีชี้แจงหน่อยได้ไหมครับ ประเดี๋ยวจะได้ผ่านไปเลยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความมุ่งหมายในการเขียนความตอนแรกนะครับ เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งตามมาตรา 104 ก็เพื่อประโยชน์ในการที่จะมีการเลือกตั้งซ่อมอย่างแท้จริง เพราะเหตุที่ว่าเขตเลือกตั้งที่ 1 ก็คือ เขตเลือกตั้งที่ 2 ก็คือนั้น มีความคาบเกี่ยวกันในเรื่องพื้นที่ของอำเภอที่โอนมาจะสังเกตเห็นได้ว่าในมาตรา 4 ซึ่งเราให้กิ่งอำเภอดงหลวงและกิ่งอำเภอนาแกมาอยู่ที่อำเภอเมืองมุกดาหารนั้น ในกิ่งอำเภอดงหลวงนั้นเดิมอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอนาแก ซึ่งมีได้ย้ายตามมาอยู่ในจังหวัดใหม่ด้วย เพราะฉะนั้นในความตรงนี้จึงมีความมุ่งหมายแต่เฉพาะว่าตามปกติแล้วผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากจังหวัดนครพนม ทั้ง 2 เขตนั้นก็ควรจะต้องยังมีความรับผิดชอบอยู่ในเขตเลือกตั้งที่ตัวได้รับเลือกตั้งมา แต่ถ้าเมื่อไรมีการเกิดความเป็นที่จะต้องมีการเลือกตั้งซ่อมขึ้นตามมาตรา 104 ก็จะต้องมาเลือกตั้งซ่อมโดยถือเขตใหม่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 10 นี้ เพราะฉะนั้นความในมาตรา 10 นี้จึงต้องมีความตรงที่ว่า "เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งตามมาตรา 104" ในกฎหมายจัดตั้งจังหวัดที่แล้ว ๆ มานั้นอาจจะไม่มี ความตรงนั้นะครับ เพราะเหตุที่ว่าพื้นที่ในการเลือกตั้งของเดิมกับจังหวัดที่ตั้งใหม่นั้นจะไม่มีการเหลื่อมล้ำกันเหมือนอย่างจังหวัดที่ตั้งขึ้นใหม่คือจังหวัดมุกดาหารนี้ครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อสงสัยที่ว่า เหตุใดเขตเลือกตั้งที่ 1 จึงไปอยู่ในจังหวัดมุกดาหารนั้นก็เพราะเหตุที่ว่าอำเภอต่าง ๆ ที่โอนมาเป็นเขตเลือกตั้งที่ 1 นั้น โอนมาเป็นของจังหวัดมุกดาหารทั้งหมด ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 2 นั้นยังคงอยู่กับจังหวัดนครพนมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ได้ฟัง

คำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติจากนครพนมมาอธิบายให้กระผมฟังว่ามันคาบเกี่ยวกันหลายอำเภอ แต่ละอำเภอนั้นมันมาเป็นจังหวัดใหม่ไม่หมด กระผมก็พอจะเข้าใจ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอขอบคุณมากครับ ถ้าไม่มีท่านใดก็เชิญครับ ท่านเลขาดำเนินการต่อไปครับ

พลตรี กระจวี สัทสน์ ณ อโยธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 11 ให้สมาชิกสภาจังหวัดนครพนมในเขตเลือกตั้งของอำเภอและกิ่งอำเภอตามมาตรา 3 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสมาชิกสภาจังหวัดมุกดาหาร และให้วาระการดำรงตำแหน่งสิ้นสุดลงตามระยะเวลาของสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดนครพนมจะสิ้นสุดลงตามวาระ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนครพนมและสมาชิกสภาจังหวัดมุกดาหารเพิ่มให้ครบตามจำนวนที่พึงมีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ทั้งนี้ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้วาระการดำรงตำแหน่งสิ้นสุดลงตามระยะเวลาของสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดนครพนมจะสิ้นสุดลงตามวาระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญข้างหลังครับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วารินทร์ ศรีแย้ม จากอุบลราชธานี พรรคประชากรราษฎร์ ท่านประธานครับ กระผมมีความข้องใจในข้อความที่บอกว่า "ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนครพนมและสมาชิกสภาจังหวัดมุกดาหารเพิ่มให้ครบตามจำนวน" ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะเรามีคำสั่งคณะปฏิรูป ฉบับที่ 21 ปี 2519 ที่ห้ามมีการเลือกตั้งเพิ่มเติมสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งก็ได้เสนอกฎหมายเข้าในสภาแล้ว แล้วก็กฎหมายก็ยังไม่คลอดสักทีหนึ่ง ในกรณีอย่างนี้ถ้าเพื่อกฎหมายฉบับนั้นยังไม่คลอดทันวาระประชุม แล้วกฎหมายฉบับนี้เกิดต้องใช้อีกก่อนนี้จะทำอย่างไรครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงชี้แจงด้วยครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนตอบข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในข้อนี้ว่า คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนั้นเป็นแต่เพียงคำสั่งห้ามในกรณีที่สมาชิกสภาเทศบาลหรือสมาชิกสภาจังหวัดตายสงเราไม่ให้มีการเลือกตั้งซ่อมในระหว่างนั้นเท่านั้นครับ แต่ว่าสำหรับบทมาตราที่ 11 ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอีกกรณีหนึ่งต่างหากไม่เกี่ยวกับกรณีนั้น ไม่น่าจะมีปัญหาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวารินทร์ครับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านชี้แจงอย่างนั้น โดยที่ผมเชื่อว่ามีมือท่านไม่ได้มีเอกสารที่แน่นอน แล้วเผอิญผมเองก็ไม่มีเอกสารที่แน่นอนเหมือนกันในเรื่องของคำสั่งคณะปฏิรูป แต่ผมจำได้ว่าได้เขียนไว้ชัดเจนว่าในกรณีที่สมาชิก หมายความว่าถ้าไม่ตาย ลาออก ถ้ามีอยู่ขนาดไหน หมายความว่าจำนวน

สมาชิก ถ้ามีอยู่แค่ไหน ก็ถือว่าครบ เพราะในกรณีนี้ น่าจะตีความได้เช่นนั้นครับ ถ้ามีอยู่จำนวนเท่าใดก็ถือว่าครบตามนั้นในคำสั่งคณะปฏิรูป เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงให้ละเอียดแล้วก็หาหลักฐานยืนยันให้แน่ชัดอีกทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้อห่วงใยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็เป็นข้อที่น่าสงสัยนะครับ แต่กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนั้นมีฐานะเท่ากับพระราชบัญญัติ ซึ่งเท่าเทียมกับร่างกฎหมายที่เรากำลังจะออกไปนี้ ในทางหลักกฎหมายถือว่ากฎหมายใดที่ออกมาทีหลังย่อมมีผลดีกว่ากฎหมายที่ออกมาก่อน เพราะฉะนั้นในกรณีที่กฎหมายฉบับนั้นออกไม่ทันก็เท่ากับว่าในสภาจังหวัดของมุกดาหารนั้น จะเป็นการยกเว้นประกาศของคณะปฏิรูปฉบับนั้น เมื่อกรณีสมาชิกภาพขาดลงก็จะได้รับการเลือกตั้งเป็นกรณีพิเศษ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวารินทร์ครับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อบลราชธานี) : ครับท่านประธานครับ เมื่อท่านรัฐมนตรีสำนักนายก ท่านได้ชี้แจงชัดเจนอย่างนี้ ผมเองก็ต้องถอน เพราะว่าถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยนั้นชี้แจงอย่างเมื่อกี้ผมเองต้องขอพิจารณาดูก่อน ขณะนี้ผมขอถอนครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบใจมากครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
....."

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบนะครับ การพิจารณาวาระที่ 2 เสร็จสิ้นเรียบร้อยไปแล้วนะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาวาระ 3 ว่าท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ ผมจะถามที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 89 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 89 ท่าน ไม่เห็นชอบไม่มีครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาวาระที่ 4.1 นะครับ 4.1 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานกรรมการแถลง เชิญครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการประสงคฺที่จะแถลงเพื่อประกอบการพิจารณาเล็กน้อย ตามที่สภาได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ รวม 3 ฉบับ คือ ฉบับของคณะรัฐมนตรี และอีก 2 ฉบับ เป็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยประสงคฺที่จะให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ สำหรับจำนวนที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด และข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากหลักฐานที่แน่ชัดว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ก็ให้มีการรื้อฟื้นได้ เช่น ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยหลายประเทศ สภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยถือร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ซึ่งมีทั้งหมด 21 มาตรา ปรากฏว่าไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดแปรญัตติแต่ประการใด คงมีแต่กรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้หลายมาตรา แต่ถึงแม้ว่าจะเป็นการสงวนความเห็นไว้หลายมาตราก็ตาม แต่เป็นการสงวนความเห็นในหลักใหญ่ ๆ ซึ่งบัญญัติอยู่ในหลายมาตรา กล่าวคือ กรรมการเสียงข้างน้อยเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ รวมทั้งผู้ที่ต้องโทษตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 21 มาตรา 27 มาตรา 200 ของรัฐธรรมนูญและธรรมนูญแห่งการปกครองแผ่นดิน รวมทั้งผู้ที่ต้องโทษตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินด้วย แต่คณะกรรมการเสียงข้างมากเห็นว่าไม่สามารถจะแก้ไข เพราะเป็นการขัดต่อหลักการและเหตุผลที่สภาแห่งนี้ได้รับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ในวาระแรกและเป็นการขัดต่อบทบัญญัติที่ปรากฏไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 และมาตราอื่น ๆ ด้วย ซึ่งคงจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในการอภิปรายกันต่อไป คณะกรรมการขอกราบเรียนชี้แจงเพียงแค่นี้ก่อน ด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจิว สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 และมาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะณัฐ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้ขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องคำนิยามของคำว่า "คำร้อง" โดยขอให้หมายความว่า คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาที่ได้มีคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้วชั้นพิจารณาพิพากษาใหม่ กระผมอยากขอประทานกราบเรียนว่า กระผมจำเป็นจะต้องเติมข้อความที่ว่า "คำสั่งที่ชอด้วยกฎหมาย" เพื่อ

เป็นการจะให้สิทธิกับบุคคล ซึ่งถูกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายโดยฝ่ายบริหารเป็นผู้ออกคำสั่งจำคุก เขาหรือว่าทำให้เขาเกิดได้รับความเสียหายขึ้น เป็นการที่จะให้เขามีสิทธิในการที่จะรื้อฟื้นคดี ซึ่งเขาได้รับโทษนั้นมาพิจารณากันใหม่ กระผมขอประทานกราบเรียนนะครับว่า ถึงแม้ท่านประธานกรรมการซึ่งท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะอ้างว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา 30 ไม่ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า คำสั่งตาม มาตรา 17 มาตรา 200 มาตราอะไรสารพัดอย่าง แม้กระนั้นก็ดีกระผมก็คิดว่าในรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้มีบทบัญญัติห้ามในการที่จะให้บุคคลที่ได้รับความเสียหายเกี่ยวกับกรณีอย่างนี้ในการที่จะใช้สิทธิเพื่อจะขอเสนอข้อเท็จจริงพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาต่อไป ในเมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้มีบทบัญญัติที่จะห้าม กระผมก็คิดว่าเขาก็น่าที่จะมีสิทธิ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานให้เห็นถึงความ เป็นธรรมดาในบ้านเมืองของเรานั้นน่าจะเกิดในลักษณะอย่างไร เราได้แบ่งอำนาจอธิปไตย ออกเป็น 3 ฝ่ายด้วยกัน คือ ฝ่ายนิติบัญญัติในการที่จะออกกฎหมาย ฝ่ายบริหารในการที่จะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดิน และฝ่ายตุลาการซึ่งเป็นฝ่ายที่จะใช้กฎหมายพิจารณาพิพากษาลงโทษบุคคลผู้กระทำความผิด แต่ในยุคโคสสมัยใดที่บ้านเมืองไม่ได้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเคารพอำนาจอธิปไตยทั้ง 3 หลักการนี้ เราจะเห็นได้ว่าฝ่ายบริหารนั้นมียอำนาจล้นเหลือทำ หน้าที่ต่างทั้งเป็นสถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการ มีครบเงาของเผด็จการ ที่หลงเหลืออยู่ในบ้านเมืองของเราในขณะนี้ก็คือ เกี่ยวกับการที่ฝ่ายบริหารใช้อำนาจออกคำสั่ง จำคุกหรือว่าลงโทษใครต่อใคร ลักษณะอย่างนี้ทำให้เราเห็นว่าบ้านเมืองของเรานั้นไม่ได้ดำเนินการปกครองในลักษณะที่ถูกต้องและชอบธรรม พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้อำนาจบุคคลซึ่งถูกฝ่ายตุลาการพิพากษาลงโทษไปแล้ว แต่เมื่อมีข้อเท็จจริงใหม่ในการที่จะขอรื้อฟื้นข้อหาหรือความผิดที่เขาถูกลงโทษนั้น เขายังมีสิทธิที่จะขอให้มีการรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ แล้วเหตุไฉนกรณีที่เขาต้องได้รับโทษได้รับเคราะห์รับกรรมโดยมิได้ผ่านกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้องของบ้านเมือง โดยที่ฝ่ายบริหารใช้อำนาจในการที่จะลงโทษเขาแต่ฝ่ายเดียว เขาหมดสิทธิที่จะมาขอรื้อฟื้นในการที่จะเสนอข้อเท็จจริงใหม่ กระผมก็ว่ามันค่อนข้างที่จะไม่เป็นธรรมนัก ท่านประธาน พิจารณาดูซิครับว่า กระบวนการใดก็ตามแต่ที่ได้ผ่านขั้นตอนของฝ่ายตุลาการ ได้มีการสอบสวน ได้มีการเสนอพยานหลักฐานทั้ง 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายกล่าวหาและฝ่ายถูกกล่าวหาเพื่อให้ศาลเป็นผู้พิจารณาว่า เหตุผลหรือว่าหลักฐานของฝ่ายใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน แต่บุคคลที่ถูกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายตามคำสั่งของคณะปฏิวัติ คณะปฏิรูปอะไรสารพัดอย่างนั้น กระผมคิดว่าเขาไม่ได้ผ่านขั้นตอนในการที่เขาจะเสนอพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความชอบธรรมครับ เป็นพิจารณาแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งผิดกระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริง แล้วเขาได้รับโทษทัณฑ์ในลักษณะที่ไม่ผ่านขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมมาแล้ว ทำไมในเมื่อเราจะออกกฎหมายทั้งนี้ เพื่อจะเปิดโอกาสให้มีการพิสูจน์ความถูกต้องที่แท้จริงเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่ไม่ได้กระทำความผิดโดยการให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณากันใหม่ คนที่ผ่านกระบวนการขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม

มีสิทธิที่จะขอเสนอเรื่องขึ้นมาใหม่ แต่บุคคลที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการยุติธรรมต้องได้รับความชอก
 ช้ำ ระกำใจมาแล้ว เขากลับไม่ได้รับสิทธิ กระผมคิดว่าเราควรจะเพิ่งเล็งถึงความยุติธรรมและ
 ความถูกต้องในบ้านเมืองให้ประจักษ์ว่ารัฐสภาแห่งนี้ คือกระบวนการที่จะเอื้ออำนวยผลประโยชน์
 ให้กับประชาชนอย่างเสมอหน้าและเสมอภาคกันในเมื่อบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรม
 ตามขั้นตอนของบ้านเมืองมาแล้วเขาต้องได้รับโทษรับเคราะห์รับกรรมมาแล้ว ถ้าหากเขามี
 พยานหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงความบริสุทธิ์ของเขาเราก็น่าจะเปิดโอกาสให้เขาได้มีโอกาสมี
 ความหวังมีลมหายใจใหม่ในการที่จะเสนอพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความสุจริตหรือความ
 บริสุทธิ์ของเขา ซึ่งการเสนอพยานหลักฐานเหล่านั้นไม่ได้หมายความว่า เขาจะได้รับการปลด-
 ปลปล่อย หรือเขาเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง เพราะจะต้องผ่านกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่ได้มี
 บทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่าไหน ๆ เราจะให้ความ
 เป็นธรรมกันทั้งที่แล้วก็ควรพิจารณาถึงความเป็นธรรมให้ถี่ถ้วนและถูกต้อง เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงเห็นว่าบุคคลใดที่ต้องถูกลงโทษโดยคำสั่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นคำสั่งที่ผ่านจากกระบวนการ
 การของเผด็จการก็น่าที่จะได้รับความเอื้ออำนวยจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย กระผมจึงขอเติม
 ข้อความคำว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายร่วมกับบุคคลที่ถูกคำพิพากษาถึงที่สุด" ในการที่จะให้มี
 การรื้อฟื้นคดีของเขาขึ้นมาพิจารณาใหม่ กระผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธานดังได้
 กราบเรียนมาแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็มีคุณจำลอง แล้วอีกคนหนึ่งครับ
 สงวนไว้ และก็มีคุณสวัสดิ์ คำประกอบ เชิญ

นายญาติ ไหวติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ ผู้แทน
 จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะกรรมาธิการคนหนึ่ง กระผมก็ได้สงวนคำแปรญัตตินี้ไว้เหมือนกัน เพราะ
 ยังมีเหตุผลเช่นเดียวกันกับท่านผู้แทนจังหวัดศรีสะเกษที่อภิปรายไปเมื่อกัน ในการนี้กระผม
 ต้องการจะใช้คำว่า "คำร้อง" ให้หมายความว่า คำร้องให้รื้อฟื้นคดีอาญาที่ได้มีการสั่งที่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย สิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นเท่าที่ได้ทราบ ๆ มาตามข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าคำสั่งที่
 ตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร 2502 และพุทธศักราช 2515 ตาม
 มาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 ตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญ
 การปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2520 และตามมาตรา 200 ของรัฐธรรมนูญแห่งราช-
 อาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 และตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือหัวหน้าปฏิบัติการปกครอง
 แผ่นดิน ที่กระผมและพวกได้สงวนคำแปรญัตตินี้ขึ้น เพื่อให้สถาบันเพื่อให้ประเทศไทยนี้ได้ดำเนิน
 การปกครองไปตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องและแท้จริง ไม่ใช่เพื่ออำนาจคนใดคนหนึ่ง
 และที่ต้องการเอาคำว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" มาบัญญัติไว้เพิ่มเติมนี้ ในรัฐธรรมนูญ
 มาตรา 30 ไม่ได้ห้ามเลยครับ มีสิทธิที่จะทำได้ เพราะเหตุใดจึงมีการอ้างว่ามีการห้ามอย่าง
 นั้นอย่างนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า การรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่นี้ กระผมได้เสนอมา และ

ก็ทั้งๆ ที่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมปัจจุบันนี้เคยเสนอมาตั้งแต่ พ.ศ. 2517 มาแล้ว แต่เรื่องของกรรมนี้อีกต่างหากเพิ่มขึ้น คือให้หมายถึงคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายด้วย นอกจากคำสั่งตามศาลวินิจฉัยไปแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าเราทำได้แล้วจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยของเมืองไทยนี้เป็นไปสมบูรณ์แบบอย่างที่มีมองเตสกีเออร์ นักปรัชญาเมธีของฝรั่งเศสได้สร้างเป็นทฤษฎีไว้ในหลักกฎหมายของเขา ซึ่งมีมาหลายร้อยปีแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมจึงยืนยันว่าขอให้มีความว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" เพิ่มเติมขึ้นจากคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้วขึ้นพิจารณาใหม่นั้นอีกประโยคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ตามเหตุผลที่กราบเรียนมา ดังที่เรียนในที่ประชุมนี้ทราบแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณสวัสดิ์ เชิญ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่จะขอประธานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้เราถือว่าเป็นกฎหมายที่สำคัญมาก และเป็นกฎหมายซึ่งสถานี่น่าจะไม่มีใครควรถ่วงและไต่ตรองกันโดยรอบคอบเพราะเป็นกระบวนการยุติธรรมซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในประเทศไทย คดีอาญาซึ่งได้ลงโทษจำคุกจำเลยไปแล้วถึงที่สุด ศาลฎีกาไปแล้วในปัจจุบันนี้เราถือว่าสิ้นสุดกันแค่นั้น แต่ตามกฎหมายที่รัฐบาลออกมาใหม่นี้ถือว่าไม่มีที่สิ้นสุด คดีใดซึ่งศาลฎีกาได้ตัดสินลงโทษจำเลยไปแล้วไม่ว่าจะจำคุก จำคุกมากน้อยเพียงใดก็ตาม จำเลยผู้ซึ่งถูกจำคุกนั้นมีสิทธิที่จะให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญานั้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ รัฐบาลได้มีความเห็นอย่างนั้นได้เสนอกฎหมายนี้มา สถานี่ได้รับหลักการไปแล้ว เอาละครับ ถึงแม้ว่ากระผมจะมีความรู้สึกว่าการจะรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้นออกจะสับสนกับความยุ่งยากให้แก่กระบวนการยุติธรรม ให้แก่วงการศาล ตุลาการเป็นอันมากประการใดก็ตาม เมื่อสถานี่ได้รับหลักการไปแล้วเราก็ควรจะมีการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายของรัฐบาลนั้นให้มันรัดกุมยิ่งขึ้น อย่าให้กว้างขวางหรืออย่าให้มันลึกลับไม่ชอบด้วยเหตุด้วยผล เพราะฉะนั้นสำหรับในการแปรญัตติคำว่า "คำร้อง" นี้ กรรมาธิการก็มีความเห็นอย่างที่คุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ ได้อภิปรายไว้ คุณญาติ ไหวดี กรรมาธิการคนหนึ่งซึ่งอภิปรายจบไปแล้วเมื่อกี้ก็มีความเห็นเช่นนั้น กระผมเองก็มีความเห็นพ้องเช่นเดียวกันว่าไหนๆ เราจะร่างกฎหมายให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาซึ่งถึงที่สุดแล้วนั้นให้มีโอกาสรื้อฟื้นขึ้นมาว่ากันใหม่ได้ก็น่าจะให้ครอบคลุมยุติธรรมไปถึงจำเลยหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกคำสั่งให้จำคุกในกรณีอื่น ๆ ด้วย ไม่ใช่อยู่ในวงขอบเขตคับแคบแต่เพียงว่าจำเลยคนใดขึ้นศาลเมื่อตัดสินถึงศาลฎีกาที่สุดไปแล้วให้รื้อฟื้นได้ แต่ก็มีจำเลยบางคนซึ่งไม่ได้ขึ้นศาลเลยในบางยุคบางสมัยให้มีอำนาจที่จะสั่งให้บุคคลนั้นไปจำคุกอย่างอำนาจของคณะปฏิวัติที่ใช้มาตรา 21 ก็ดี มาตรา 17 ก็ดี มาตรา 21 มาตรา 27 อะไรก็ตามแต่ครับ บางยุคบางสมัยกฎหมายได้ให้อำนาจของฝ่ายบริหารที่จะสั่งใคร เข้าคุกได้โดยไม่ต้องมีการสอบสวนหรือสอบสวนเพียงแต่น้อยไม่ผ่านศาล ไม่มีหนายความแก้ต่างได้ บุคคลเหล่านั้นท่านประธานที่เคารพ เป็นบุคคลที่น่าเห็นใจอย่างยิ่ง แต่เราจะแน่ใจได้อย่างไรครับว่าการที่ออกคำสั่งจำคุกคนตลอดชีวิตโดยไม่

ผ่านศาลโดยไม่มีนายแก้ต่างที่จะซักไซ้ไล่เลียงพยานเหล่านั้นมาศาลด้วยความสุจริตหรือไม่หรือเป็นการปรุ้งแต่งขึ้นเพื่อจะปรักปรำให้เขาได้รับโทษ ฝ่ายบริหารก็ส่งไปให้จำคุกตลอดชีวิตคดีที่สิ้นสุดแก่นั้นพวกนั้นก็รับเคราะห์กรรมจำคุกตลอดชีวิต หรือ 20 ปี 10 ปีแล้วแต่โทษานุโทษ บุคคลเหล่านั้นถ้าเขามีเหตุผลเพียงพอจะให้เขาหรือพ้นคดีอาญาขึ้นใหม่ได้หรือไม่ ในเมื่อกฎหมายของรัฐบาลฉบับนี้ได้ออกมาว่า บุคคลใดที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดแล้วถึงศาลฎีกาแล้วหากมีเหตุผลอันสมควรให้มีสิทธิหรือพ้นคดีขึ้นใหม่ได้ เขียนไว้แค่นั้น รัฐบาลไม่ได้เขียนครอบคลุมไปถึงบุคคลซึ่งถูกจำคุกโดยคำสั่งถึงที่สุดดังกล่าวนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้จึงถือว่ากฎหมายนี้ที่รัฐบาลออกมายังไม่รอบคอบ ยังไม่ให้ความยุติธรรมเพียงพอแก่บุคคลซึ่งถูกคำสั่งของฝ่ายบริหารบ้านเมืองสั่งให้จำคุก เพราะฉะนั้นการจะรื้อฟื้นได้ก็ควรจะให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้น ถ้าเขามีเหตุผลเพียงพอ เข้าหลักเข้าเกณฑ์เช่นเดียวกับกฎหมายบัญญัติไว้ ก็น่าจะให้เขาได้รื้อฟื้นขึ้นมาด้วย ทำไมจะไปจำกัดเอาแต่เฉพาะบุคคลซึ่งศาลตัดสินเท่านั้น บุคคลซึ่งถูกจำคุกโดยคนอื่นตัดสินก็น่าที่จะให้รื้อฟื้นได้ด้วยตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายจะบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มว่า "คำร้อง" หมายความว่า คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดให้ลงโทษเพื่อพิจารณาพิพากษาใหม่เติมคำว่า "หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" เท่านั้น ข้อความก็สมบูรณ์ครับ จึงขอให้ทางสภานี้ได้โปรดพิจารณาเพื่อความรอบคอบของการร่างกฎหมายของรัฐบาลฉบับนี้ด้วย ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมอยากจะขอทางกรรมาธิการเสียงส่วนมากชี้แจงสักหน่อยครับ เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการได้พิจารณาในปัญหานี้ครับ ที่นี้ที่ติดขัดอยู่ด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 ซึ่งได้บัญญัติไว้ดังนี้ครับ กระผมจะขออนุญาตอ่านนะครับ "บุคคลใดต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หากปรากฏตามคำพิพากษาของศาลที่รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในภายหลังว่าบุคคลนั้นมีได้เป็นผู้กระทำความผิด ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับคำทดแทนและได้รับบรรดาสีทธิที่เสียไป เพราะผลแห่งคำพิพากษานั้นคืน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ" จะเห็นว่าในมาตรา 30 นี้ ไม่ได้กล่าวถึงกรณีบุคคลจะต้องโทษตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายดังที่ท่านผู้มีเกียรติได้แปรญัตติไว้ และในขณะเดียวกันตามมาตรา 206 ครับ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าอย่างนี้ครับ "บรรดาคำสั่งซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 หรือตามความในมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520 ที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไป การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ" ก็หมายถึงว่าคำสั่งที่ได้ลงโทษบุคคลต่าง ๆ นั้นจะเป็นคำสั่งของคณะปฏิวัติ คณะปฏิรูปหรือท่านนายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจตามมาตรา 200 ก็ตาม ก็จะต้องยกเลิกโดยการตราพระราชบัญญัติจะเป็นพระราช

บัญญัติอภัยโทษเป็นเฉพาะไปเป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้เพราะว่าอำนาจที่สั่งการเช่นนั้นเราจะเห็นว่า ในขณะที่มีการปฏิวัติหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือผู้ได้รับมอบหมายมีคำสั่งไป เช่นนั้นเป็นการใช้อำนาจรวม คือ ใช้อำนาจสูงสุดของประเทศ เพราะบุคคลเหล่านั้นในตอนที่ออกคำสั่งนั้น ไม่จำเป็นต้องขอรับสนองพระบรมราชโองการฯ ก็ออกตราเป็นคำสั่งใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ คำสั่งเช่นนั้นในบางครั้งก็กำหนดโทษเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด อย่างเช่น กฎหมายกำหนดโทษสูงสุดไว้เพียง 15 ปี แต่คำสั่งเช่นนั้นก็ยิงไปลงโทษบุคคลต่าง ๆ ที่ต้องได้รับโทษถึง 30 ปี ก็แสดงว่าในขณะที่สั่งนั้นใช้อำนาจนิติบัญญัติ ใช้อำนาจตุลาการ ใช้อำนาจบริหาร รวมกันไปเป็นอำนาจสูงสุด เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะแก้ไขคดีเหล่านั้นให้ลุล่วงไปได้ นอกจากตราพระราชบัญญัติเป็นเฉพาะในการที่จะยกเลิกคำสั่งเหล่านั้นหรืออภัยโทษให้ ด้วยเหตุผลดังที่คณะกรรมการพิจารณาจึงเห็นว่าไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับบุคคลที่ขอแปรญัตติเหล่านั้น จึงได้ยึดถือไปดังที่ปรากฏในร่างที่เสนอมานี้ ก็คือเหตุผลของกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากกระผมติดประชุมกรรมการเรื่องคุณทวีอยู่ที่เลยมาไม่ทัน ก็อยู่ในวาระ กระผมกราบเรียนเหตุที่กระผมเองขอเพิ่มเติม ผู้ที่ต้องคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้ถูกลงโทษด้วย ในพระราชบัญญัตินี้ ก็เพราะถือว่าโดยเหตุผลธรรมดานั้น แม้แต่บุคคลที่ต้องโทษโดยศาลพิจารณาถึง 3 ศาล ก็ยังเปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นได้มีสิทธิที่จะร้องฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ แต่ในกรณีที่ต้องด้วยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัตินั้น กรณีไม่มีการสอบสวนเลยก็มี ไม่เคยมีการพิจารณาโดยคำสั่งไม่มีการพิจารณาโดยศาลมาก่อนแล้วถูกลงโทษเป็นโทษอาญาในลักษณะเดียวกันปรับทรัพย์สิน หรือลงโทษจำคุก ประหารชีวิต เพราะฉะนั้นกรณีที่ศาลพิพากษาถึง 3 ศาล แล้วก็ยังไม่เปิดโอกาส แล้วทำไมคนที่ไม่เคยมีโอกาสได้ขึ้นศาลเลย และถูกพิพากษาลงโทษแล้วเราจะไม่ให้คนเหล่านั้นมีสิทธิเช่นเดียวกัน กระผมถือว่าคนไทยนั้นคนในสังคมมนุษย์เรานี้ทุกคนในหลักนิติธรรมแล้ว ทุกคนเสมอกันด้วยกฎหมาย แล้วก็ย่อมจะมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาจากศาล เช่นเดียวกันด้วย กระผมขอกราบเรียนว่า ข้ออ้างข้อเถียงของคณะกรรมการส่วนข้างมากที่อ้างว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญนั้นมันไม่ได้เกิดขึ้นมาก่อน แต่กฎหมายสามัญธรรมดามาวล समाชิกเกิดขึ้นมาก่อน แล้วรัฐธรรมนูญตามหลัง กระผมกราบเรียนว่าข้ออ้างที่ว่าขัดกับมาตรา 30 นั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าในมาตรา 30 นั้นไม่ได้มีข้อห้ามตรงไหนเลยว่า กรณีที่ต้องโทษด้วยคำสั่งอาญาชนิดอื่นแล้วไม่มีสิทธิที่จะมาร้องขอให้พิจารณาคดีโดยศาลได้ ส่วนในตัวปัญหาในมาตรา 200 กับมาตรา 206 นั้น รัฐธรรมนูญนั้นก็กำหนดให้มีการตราพระราชบัญญัติเพื่อเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้มีอำนาจในรัฐในขณะนั้นได้โดยตราเป็นพระราชบัญญัติ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การออกคำสั่งโดยหัวหน้าคณะปฏิวัติไม่ว่าในการใช้อำนาจอะไรนั้น เราต้องพิจารณา ไม่ใช่พิจารณารวมกันว่าทุกอย่างที่เป็นคำสั่งของคณะปฏิวัตินั้นจะต้องเป็นกฎ-

หมาย คณะปฏิบัติออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษของบุคคลเป็นการใช้อำนาจตุลาการ เพราะฉะนั้น
 ฐานะของคำสั่งเช่นนั้นก็มีฐานะเช่นเดียวกับคำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุดแล้วให้ลงโทษ เมื่อคำ
 พิพากษาของศาลถึงที่สุดให้ลงโทษมีสิทธิในการรับพิจารณาใหม่ได้ คำสั่งของคณะปฏิบัติที่ใช้อำนาจ
 ตุลาการนั้นก็ควรมีสถานะที่จะได้รับการพิจารณาเช่นเดียวกัน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
 หลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีการทดแทนในกรณีที่ศาลพิพากษาคดี แล้วภายหลังศาล
 พิพากษาในคดีใหม่นั้นได้พิพากษาว่าบุคคลนั้นไม่ได้กระทำความผิดแล้วได้รับค่าตอบแทน กรณีที่
 ศาลพิพากษานั้นมันไม่ได้เกิดขึ้นมาจากศาลเอง แต่มันเกิดขึ้นมาจากพยานหลักฐานซึ่งมาสู่ศาลนั้น
 เอง ความผิดทั้งหลายนั้นตกแก่พยานซึ่งเป็นบุคคล บุคคลอื่นเป็นเหตุให้เขาเหล่านั้นได้รับโทษแต่
 ในพระราชบัญญัตินี้รัฐยังให้ออกคำสั่งที่จะชดเชยโดยเอาเงินของรัฐไปชดเชยบุคคลที่ต้องโทษ แต่
 ในกรณีที่รัฐกระทำผิดโดยออกคำสั่งลงโทษโดยหัวหน้าคณะปฏิบัติหัวหน้าเผด็จการทั้งหลาย เมื่อ
 ออกคำสั่งไปแล้วใช้อำนาจของรัฐ แต่เมื่อออกคำสั่งผิดไปแล้วภายหลังปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่ได้
 กระทำความผิดกลับไม่ให้สิทธิได้รับค่าตอบแทน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า หลักการนั้นเป็น
 โทษคดีอาญาเช่นเดียวกัน และเป็นกระทำโดยรัฐ เมื่อรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องชดเชยแล้ว การออก
 กฎหมายในขณะนั้น การตราพระราชบัญญัตินี้กระผมถือว่าถึงแม้กฎหมายรัฐธรรมนูญจะบัญญัติไว้
 อย่างนั้น แต่ว่าการตราพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้บังคับใช้ถึงบุคคลที่ต้องโทษโดยคำสั่งโดยชอบด้วย
 กฎหมายนั้นก็ชอบที่จะตราได้ ไม่ใช่ที่เราจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติในคำสั่งแต่ละคำสั่งให้
 เป็นพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ แต่ว่าการตราพระราชบัญญัติของเราเองนั้นเพื่อเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
 ดั้งนั้นโดยให้อำนาจในการสอบสวนเป็นของอำนาจตุลาการนั้น ไม่ได้เป็นการผิดรัฐธรรมนูญเลย
 รัฐสภานี้ไม่มีอำนาจในการที่จะพิจารณากเล็กลงโทษหรือยกโทษให้แก่ใครทั้งนั้น แต่วิธีการใน
 การสอบสวนพิจารณาคดีเป็นเรื่องของอำนาจตุลาการ เพราะฉะนั้นเมื่อเราออกกฎหมายออก
 พระราชบัญญัตินี้เพื่อเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือคำพิพากษาคือคำสั่งของคณะปฏิบัติ ปฏิรูปนั้นเปลี่ยน-
 แปลงในการพิจารณาโดยโอนไปให้คณะตุลาการ ฝ่ายตุลาการพิจารณาซึ่งมีวิธีการตามกระบวนการ
 การยุติธรรมที่จะพิจารณาโดยชอบโดยดั่งแท้ แล้วพิพากษาออกมานั้นต่างหากเป็นเรื่องที่เราจะ
 ต้องพิจารณา กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราจะมายึดหลักกฎหมายลักษณะปรัชญากฎหมาย
 บ้านเมืองจนเกินไปโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายความเป็นธรรมตามธรรมชาติบ้าง ไม่คำนึงถึงความ
 ชอบธรรม แล้วไปยึดหลักเอากฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราเองก็ไม่อาจจะยอมรับได้ว่ามันเป็น
 ประชาธิปไตย หรือว่าเป็นหลักนิติธรรมยึดหลักนิติธรรมหรือเปล่า เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า หลักยุติธรรมโดยทั่วไปนั้นฝ่ายบริหารนั้นไม่ควรใช้อำนาจโดยไม่มีขอบเขต ทุกคน
 จะต้องมีความเสมอภาคกันในกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ทุกคนจะมีสิทธิรับการพิจารณาโดยศาล
 เดียวกัน พิพากษาโดยศาลเดียวกันทั้งนั้น กระผมจึงกราบเรียนว่าบุคคลที่ต้องโทษเหล่านั้นไม่เคย
 ขึ้นศาลมาก่อนเลย การที่จะจำกัดบุคคลเหล่านี้ กระผมจึงไม่เห็นด้วย จึงเห็นสมควรว่าควรจะ
 ให้บุคคลเหล่านั้นได้มีโอกาสได้พิสูจน์ตัวเองในศาลสถิตยุติธรรมด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะฉัตรครับ เอาสั้น ๆ หน่อยนะ ครับ

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ให้ความถูกต้องนี้กระผมก็ ไม่รู้ว่ามันสั้นหรือมันยาวนะครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า หัวใจสำคัญของร่าง พระราชบัญญัตินี้ก็คงจะอยู่ตรงนี้แหละครับว่าเราจะให้สิทธิกับบุคคลหนึ่งซึ่งตกเป็นเหยื่อของเผด็จ การหรือไม่ ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าท่านกรรมาธิการจะลุกขึ้นมาชี้แจงว่า มีบทบัญญัติของรัฐ ธรรมนูญมาตรา 30 มาตรา 206 ที่เขียนไว้ในลักษณะที่ไม่สามารถจะมีการเพิ่มเติมข้อความดังที่ กระผมได้แปรญัตติเอาไว้ แต่กระผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กรรมาธิการไม่สามารถ จะโต้แย้งถึงสิทธิของกลุ่มอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งเขาไม่มีสิทธิในการที่จะได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร ได้ กรรมาธิการเสียงข้างมากไม่สามารถจะชี้แจงเหตุผลของฝ่ายเราได้เลยว่า ให้ความไม่ เหมาะสมนั้นไม่มีประการใด เพียงแต่อ้างรัฐธรรมนูญเข้ามาเท่านั้น แล้วก็พยายามจะมาแปล รัฐธรรมนูญให้พยายามแปลรัฐธรรมนูญให้เข้าใจได้ว่า เราไม่สามารถจะเพิ่มเติมข้อความนี้เข้า ไปได้ ท่านประธานครับตั้งที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยร่วมกันขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ก็ พยายามที่จะชี้แจงว่า รัฐธรรมนูญนั้น ไม่ได้มีบทบัญญัติแต่ประการใดเลย ในการที่จะห้ามบุคคล กลุ่มหนึ่ง ซึ่งเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในการที่เขาจะเสนอความเป็นธรรม ขอร้องขอความ เป็นธรรมของเขา อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถที่จะมาตีความรัฐธรรมนูญได้ด้วยตัวของเรา เอง กระผมคิดว่าที่ท่านกรรมาธิการลุกขึ้นมาอ่านรัฐธรรมนูญ แล้วท่านก็ชี้แจงความเห็นของท่าน นั้น ไม่สามารถที่จะยุติได้ว่า ข้อความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 ก็ดี มาตรา 206 ก็ดี แท้ที่ จริงนั้นมีบทบัญญัติมีความหมายกว้างขวางอย่างไรแค่ไหนเพียงไรหรือไม่ แต่กระผมอยากจะ กราบเรียนท่านประธานว่า ลองพิจารณารัฐธรรมนูญมาตรา 23 ดูซิครับ เขียนไว้แบบนี้ครับ บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน เวลานี้เรา จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งคิดว่ากำลังจะให้ความเป็นธรรมกับบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่ง เขาไม่ได้รับความเป็นธรรมมาในการที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษเขา โดยที่เขาไม่ได้กระทำความ ผิด สามารถที่จะเสนอพยานหลักฐานขึ้นมาให้ศาลพิจารณาใหม่ เป็นการรื้อฟื้นคดีซึ่งเสร็จไปแล้ว ขณะเดียวกันกลุ่มอีกบุคคลหนึ่งซึ่งไม่ได้รับการพิจารณาตามกระบวนการขั้นตอนอย่างถูกต้องและ- แท้จริง บุคคลพวกนั้นไม่ได้รับการเหลียวแลเอาใจใส่หรือช่วยเหลือ อย่างนี้จะถือว่าการออก กฎหมายฉบับนั้นได้ดำเนินการตามหลักของรัฐธรรมนูญ มาตรา 23 ที่บอกว่า บุคคลย่อมเสมอ กกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันหรือไม่ กระผมว่ามันค่อนข้างที่ จะไม่เท่าเทียมหรือครับ คนกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมมาแต่ต้น ไม่ได้รับการพิจารณา ตามกระบวนการขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้อง เขาเสียสิทธิทุกอย่างไปแล้วใน การที่จะพิสูจน์พยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาเอง เขาได้รับความไม่เป็นธรรม มาแต่ขั้นต้นแล้ว เวลานี้เรากำลังจะเสนอพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง ซึ่งจะให้สิทธิกับกลุ่มบุคคลหนึ่ง

ซึ่งผ่านกระบวนการขั้นตอนตามระบบยุติธรรมมาแล้วอย่างถูกต้อง เขามีสิทธิที่จะเสนอพยานหลักฐานมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีได้ และโดยเฉพาะบางคดีนั้นสู้กันถึง 3 ศาลนะครับ เมื่อเขาได้รับการลงโทษจากศาลสูงสุด เขายังมีสิทธิที่จะเสนอพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาได้อีกครั้งหนึ่ง แล้วกลุ่มอีกบุคคลหนึ่งซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมมาแต่ต้น เราจะออกกฎหมายโดยละเอียดหรือล้มบุคคลพวกนั้นไป ค่อนข้างที่จะขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเราจะออกกฎหมายไป โดยให้ประโยชน์กับกลุ่มบุคคลซึ่งเคยได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมายมาแล้ว ขณะเดียวกันเรากับละเอียดหรือว่าไม่ให้สิทธิกับกลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งเขาคงเป็นเหยื่อของระบบเผด็จการมาตลอดเวลา อย่างนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้จะมีประโยชน์อะไร เราจะออกกฎหมายทั้งฉบับก็ขอให้ประโยชน์กับบุคคลโดยเสมอหน้าและเสมอภาคกัน แน่แน่นอนที่สุดกลุ่มบุคคลซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกระบวนการขั้นตอนนั้นก่อนที่เขาจะขอเสนอหรือฟื้นคดี - อาญาขึ้นมาพิจารณากันใหม่ เขาก็จะต้องดำเนินการตามกฎหมายตามเกณฑ์ที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติเอาไว้ว่า เขามีพยานหลักฐานอย่างไรบ้าง ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ จะเสนอขึ้นมาพรวดพราดเลยก็หาไม่ เมื่อเขามีพยานหลักฐานแล้วก็ไม่ให้หมายความว่าเขาจะได้รับการปลดปล่อยเสียทีเดียว จะต้องผ่านกระบวนการขั้นตอน ตามวิธีการที่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ด้วย แล้วก็ศาลผู้พิจารณาตามที่เราทำให้ให้อำนาจในกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นแหละครับ จึงจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าเขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์อีกหรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเราจะออกกฎหมายกันทั้งนี้ นะครับ ขอให้ประโยชน์กับประชาชนทุกกลุ่มทุกเหล่าโดยเสมอหน้ากัน เราก็จะถือว่าเราได้ทำงานอย่างสมภาคภูมิในฐานะซึ่งมารักษาผลประโยชน์ให้ปวงชนชาวไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณญาติก่อน คุณญาติ ไหวดี ก่อนครับ

นายญาติ ไหวดี (กรรมาธิการ) : ผมเคารพท่านประธาน ขอเรียนสั้นๆ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้กระผมเองก็ได้พบข้อเท็จจริงครั้งหนึ่งซึ่งไม่เป็นการยุติธรรมของคนไทยเรา เนื่องจากว่าหัวหน้าคณะปฏิวัติใช้อำนาจยิ่งกว่าองค์พระมหากษัตริย์ รวมอำนาจตุลาการ รวมอำนาจบริหารและรวมอำนาจนิติบัญญัติไว้ในคนคนเดียวเท่านั้น เรื่องนี้ผมขอกราบเรียนข้อเท็จจริงเมื่อ พ.ศ. 2501 หรือ 2502 นี้ให้ท่านทราบ คือก่อนนั้นผมเองเป็นผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ แล้วก็เผชิญเหตุการณ์บ้านเมืองทำให้ผมได้ไปสัมผัสและเป็นเพื่อนร่วมสาบานกับท่านจอมพลสฤษดิ์ ซึ่งได้เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติในครั้งนั้น แล้วปรากฏว่าในการกระทำการครั้งหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นที่ตลาดพลู ผังธนบุรีนั้นมีการวางเพลิงกัน วางเพลิงครั้งแรกมีนายทหารคนสนิทซึ่งเป็นหมอได้กราบเรียนท่านว่าการปฏิวัติต้องมีเลือดจึงจะเป็นผลสำเร็จ ฉะนั้นจะต้องหาคนกระทำความผิดทางอาญาอย่างใดอย่างหนึ่งให้เลือดตกยางออกให้ได้ ก็มีการวางเพลิงขึ้นก็จับผู้วางเพลิงมาซึ่งผมจำชื่อไม่ได้ นามสกุล ทองขาว เป็นคนจังหวัดสุรินทร์ จับมาแล้วก็ปฏิเสธ แต่ที่นั่นท่านจอมพลสฤษดิ์ สั่งให้ตำรวจที่ดำเนินการจับกุมครั้งนั้นหาตัวจริงมาให้ได้ ก็ไปเอาตัวจริงคือเจ้าของร้าน

ที่ตลาดพลุนั้นมายังเข้าที่ใกล้ ๆ วัดมหาธาตุ ผลที่สุดคนไม่ได้ทำผิดได้ถูกประหารชีวิตโดยไม่ได้
 ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม เราต้องการให้มีการดำเนินการ เราต้องการให้มีระบบ
 ประชาธิปไตยเหมือนกับสากลแล้วก็นานาประเทศ เพราะฉะนั้นในการที่จะดำเนินการในเรื่อง
 เกี่ยวกับนิติบัญญัติก็ตาม หรือตุลาการก็ตาม เราเฉพาะหัวหน้าคณะปฏิวัติใช้อำนาจตุลาการ
 อย่างนั้น เป็นการที่เรียกว่าเผด็จการ แต่ผมไม่เคยใช้คำว่าเป็นการเจาะจงคนอื่น เพราะเคย
 สาบานร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาแล้ว แต่เห็นว่าการกระทำครั้งนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง อย่างยิ่ง
 กว่าในหลวง ผมจึงไม่เห็นชอบด้วย แล้วก็ห่างเหินกันไป ท่านประธานที่เคารพ การที่เอาคนไม่
 จริงมาลงโทษนั้นไม่ใช่รายเดียว รายต่อ ๆ มากี่มีหลายราย แล้วพวกหัวหน้าคณะปฏิวัติปฏิรูป
 ต่อ ๆ มากี่มีหลายราย แม้แต่คำว่า "ปฏิรูป" ซึ่งยืมเอาคำอังกฤษเขามาใช้จากอินฟอร์เมชัน
 (Information) นั้นเขาไม่ได้มาปฏิรูปในการปฏิวัติในเมืองเลย เขาใช้เฉพาะการศึกษา
 ซึ่งมาร์ติน ลูเธอร์ของเยอรมันเขาได้บัญญัติศัพท์มาก่อนเพื่อน เมื่อตั้งนิยายโปรเตสแตนต์ขึ้นแทน
 เอาโรมันคาทอลิก เพราะฉะนั้นคำว่า "ปฏิรูป" ก็ไปใช้ในอำนาจการเมืองไม่ได้ ที่ใช้คำว่า
 "ปฏิรูป" นั้นไม่ถูกต้องและการปฏิวัติไม่ใช่ปฏิวัติเพื่อเปลี่ยนแปลงรัฐบาล อย่างนั้นเขาเรียกว่า
 รัฐประหารปฏิวัตินี้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงจากระบบการปกครองจากระบบหนึ่งมาสู่ระบบหนึ่ง
 เช่นเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบราชาธิปไตยมาสู่รวมประชาธิปไตย ในสมัยแรกคือวันที่
 24 มิถุนายน 2475 เพราะฉะนั้นในการนี้ที่พวกกระผมและพรรคพวก 2-3 คน ที่ต้องคัดค้าน
 เรื่องนี้ ต้องการให้มีคำสั่งกฎโดยชอบด้วยกฎหมายครับ ในบทกฎหมายนี้ก็เนื่องจากว่าต้องการ
 ให้หัวหน้าคณะปฏิวัติในต่อ ๆ ไปนั้นได้สำนึกตนว่าการกระทำที่ตนสั่งการประหารชีวิตก็ดี ลงโทษ
 ทางอาญาก็ดี เป็นการก้าวก้าวกันอำนาจตุลาการ ซึ่งตนเองไม่มีอำนาจ แต่ใช้เป็นพวกนั้นมาให้มี
 อำนาจขึ้น แต่บาปกรรมนี้จะจิตใจคนที่สั่งฆ่าไปตลอดกาล ไปตลอดอายุ และในภพหน้าก็เช่น
 เดียวกัน เพราะฉะนั้นพวกกระผมจึงขอยืนยันว่า ขอให้ "คำสั่งโดยชอบกฎหมาย" ไว้ใน "คำ
 ร้อง" นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์อีกครับ เอาสั้น ๆ เข้า
 ประเด็นเลยนะครับ เพราะว่าตั้ง 20 มาตรา เดียวเพียงมาตราเดียวเท่านั้นเอง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ก็จะพยายามสั้นครับ แต่เวลาเห็น
 ใครพูดไม่ค่อยเข้าประเด็นก็รำคาญอยู่เหมือนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็อยากจะขอ
 ประธานกราบเรียนออกนามสักนิตหนึ่ง ขอให้ทางรัฐมนตรีมีชัยซึ่งนั่งอยู่อย่าเพิ่งลุกออกไปข้าง
 นอก รู้สึกว่ากระผมจะโยนลูกไปให้ท่านเป็นผู้วินิจฉัยด้วย เพราะเป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งคณะ
 กรรมาธิการเองก็แย้งกันอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ รู้สึกว่าประเด็นมันสั้นเข้ามา กระผมจะ
 ขอขมวดนิตเดียวว่า รัฐบาลเสนอกฎหมายมาว่า คดีใดก็ตามซึ่งเป็นคดีอาญา ซึ่งศาลฎีกาถึงที่สุด

ได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไปแล้ว ถ้าหากเขามีเหตุผลเข้าหลักเกณฑ์ให้มีสิทธิรื้อฟื้นเข้ามาพิจารณาใหม่ได้ในปีระเหินหนึ่ง ที่รัฐบาลเสนอมา ส่วนพวกกรรมการบางส่วนและสมาชิกสภาบางท่านมีความเห็นว่าเอาละ เมื่อรัฐบาลต้องการจะรื้อฟื้นคดีอาญาถึงที่สุดแล้วมาพิจารณาใหม่ได้ ในเมื่อมีเหตุผลอันสมควร ควรจะเปิดโอกาสให้แก่บุคคลซึ่งถูกจำคุกโดยคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือนายกรัฐมนตรีบางยุคบางสมัย ถ้าหากเขามีเหตุผลเข้าหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ควรจะให้เขารื้อฟื้นได้ด้วย นี่ก็เป็นหลักการที่พูดกันทั่วไป พอเข้าใจแล้วว่าสมาชิกรัฐสภานั้นจะเอาอย่างนั้นหรือไม่ จะให้รื้อฟื้นได้ด้วยหรือไม่ สำหรับในกรณีคำสั่งของคณะปฏิวัตินะครับ ที่ปัญหาสำคัญมาจนถึงที่กระผมต้องเอ่ยนาม ท่านรัฐมนตรีมีชัย ก็คือว่าท่านเป็นคณะกรรมการกฤษฎีกาก็คือว่า ขณะนี้ในคณะกรรมการนี้เองเกิดความขัดแย้งกันในปัญหาข้อกฎหมาย และทางกรรมการที่นั่งอยู่บางคนมีความเห็นว่า ถ้าจะไปเติมว่า "คำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย" เข้ามาด้วยแล้วตามที่ผู้แปรญัตติหรือที่กรรมการแปรญัตติ จะเป็นการขัดต่อมาตรา 30 แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งกรรมการท่านหนึ่งก็ได้กรุณาชี้แจงไปแล้วว่ามันน่าจะขัด แต่กระผมเองในบรรดาเพื่อนกรรมการบางท่านและสมาชิกบางท่านมีความเห็นว่า การที่จะเพิ่มคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย ลงไปด้วยนั้น หรือเปิดโอกาสให้มีการรื้อฟื้นคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายให้มาพิจารณาใหม่ ไม่ได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 แต่ประการใด เพราะว่ามาตรา 30 นั้น ไม่ได้บัญญัติห้ามไว้ว่า คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นจะรื้อฟื้นไม่ได้ ไม่ได้บัญญัติอย่างนั้น มาตรา 30 มุ่งไปแต่เพียงว่า บุคคลใดรับโทษทางอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หากปรากฏในภายหลังคำพิพากษาที่รื้อฟื้นขึ้นใหม่ว่าบุคคลนั้นไม่ผิด ก็ให้คำทดแทนเขา ความมุ่งหมายของมาตรา 30 นี้มุ่งที่จะให้คำทดแทนเป็นประการสำคัญ ได้เขียนไว้แต่เพียงว่า ถ้าหากมีการรื้อฟื้นขึ้นมากลางหลังว่า เขาไม่ผิดละก็ ให้คำทดแทนเขา เพราะฉะนั้นการที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้นั้น ไม่ได้จำกัดจำเขี่ยว่าจำเป็นจะต้องเฉพาะคำพิพากษาเท่านั้น เป็นการเปิดโอกาสหมายความว่าคดีใดก็ตามถึงที่สุดแล้วก็มีการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ได้ และก็ได้มีคำทดแทนได้ด้วย การใดซึ่งรัฐธรรมนูญไม่ได้ห้ามไว้กฎหมายของเราบัญญัติได้ทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ เราจะมีการออกกฎหมายในสภานี้หลายฉบับที่ให้สิทธิแก่ประชาชน ทั้ง ๆ ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติให้ไว้เลยหรือไม่ได้เขียนให้ไว้เลย เราก็มีการตรากฎหมายได้ การที่ตรากฎหมายไม่ได้นั้นต้องขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน เช่นกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า กรณีเช่นนี้จะกระทำมิได้ กฎหมายอะไรมาขัดกฎหมายนั้นออกไม่ได้ แต่ในกรณีที่เราจะเพิ่มเติมคำว่า "คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย" นี้ไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราใดห้ามเอาไว้ว่าทำไม่ได้ จริงอยู่แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะบัญญัติพูดเพียงพาดพิงไปถึงคำพิพากษาก็ตาม แต่ก็นั่นให้โอกาสว่าถ้ามีคำพิพากษา รื้อฟื้นขึ้นใหม่แล้วก็ให้คำทดแทนได้ ก็ไม่ได้จำกัดว่า คดีที่จะรื้อฟื้นขึ้นใหม่นั้น เฉพาะคำพิพากษาของศาลเท่านั้น เราอาจจะเติมคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดแล้วขึ้นมาว่าใหม่ก็ได้ ส่วนคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดแล้วแม้ในกฎหมายนี้จะไม่ได้ระบุไว้ว่าให้คำทดแทน แต่ถ้ากฎหมายที่เรา

ตราไว้เขียนว่าให้ค่าทดแทนที่ย่อมเป็นไปได้ ไม่ได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญว่าไว้แค่นี้ให้ แต่ถ้าเราจะตรากฎหมายว่ากรณีนี้เราจะให้ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเราจะเขียนไว้ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอประทานกราบเรียนว่า การที่จะเติม "คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย" เข้าไปนั้น ไม่ได้ขัดต่อมาตรา 30 และขอประทานกราบเรียนต่อไปด้วยว่า ที่กรรมการท่านหนึ่งซึ่งได้กรุณาชี้แจงว่าในมาตรา 200 มาตรา 206 นั้นก็ได้บัญญัติไว้ว่า คำสั่งของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปฉบับใดก็ตามที่ตัดสินชี้ลงให้คนไปเข้าคุกนั้น ถ้าจะเพิกถอนคำสั่งนั้นให้ตราเป็นกฎหมาย นะครับ การที่เราจะเติมข้อความว่า "คำสั่งโดยมิชอบ" ในมาตราที่รัฐบาลเสนอมานั้นจะขัด มาตรา 200 มาตรา 206 ไหม กระผมเห็นว่ามันไม่ขัด อันนั้นเป็นกรณีที่ว่าเมื่อคำสั่งได้ออกไปแล้วของคณะปฏิวัติว่า ให้ลงโทษตลอดชีวิตคนนั้นฐานวางเพลิง ต่อมามองเห็นว่า เอ็นนี่ไม่ผิดหรือ อาจจะเห็นอกเห็นใจเขาว่าเราไม่ได้สอบสวน จะยกโทษให้เขา ต้องออกเป็นกฎหมาย อันนั้น กระผมเห็นด้วยว่าต้องออกเป็นกฎหมาย แต่สำหรับในกรณีนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งเป็นกฎหมายที่รื้อฟื้น ขึ้นมาพิจารณาใหม่ ไม่ใช่รื้อฟื้นขึ้นมายกโทษให้เขาคนละประเด็นคนละเรื่องถ้ากฎหมายนั้นจะ ยกโทษให้เขาต้องเข้าเกณฑ์ตามมาตรา 200 มาตรา 206 แต่กรณีไม่ใช่เกณฑ์นั้นเป็นเกณฑ์ที่ ว่า ถ้าเขามีหลักฐานมีเหตุผลอย่างโน้นอย่างนั้นก็ให้เขามีการรื้อฟื้นมาพิจารณาใหม่ถ้าพิจารณา ใหม่แล้วยังยืนยันว่าเขาผิดก็ยังคงอยู่ โทษก็ยกให้ไม่ได้ เป็นอย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ อยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีช่วยชี้ขาดให้กระผมที่เถอะว่ากรรมการนี้กำลัง เป็นปัญหา และกระผมจะเชื่อท่าน ถ้าท่านว่ากระผมผิด กระผมก็จะถอนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีก่อนดีกว่าครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมคงไม่อยู่ในฐานะที่จะชี้ขาดให้ได้หรอกครับ นอกจากจะขอแสดงความ คิดเห็นในฐานะที่ได้รำเรียนมาบ้างพอสมควร กระผมนึกว่าความขัดข้องในมาตรา 30 นั้นคงไม่มี ปัญหา เพราะบทบัญญัติในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั้น เมื่อไม่ได้ห้ามอะไรไว้เราก็ ย่อมจะสามารถออกกฎหมายเพิ่มสิทธิหรือเสรีภาพให้กับประชาชนได้ ซึ่งเราก็กระทำกันอยู่เสมอ บทบัญญัติในมาตราตอนแรกที่บัญญัติว่า กฎหมายใดที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้วให้เป็นโมฆะนั้น ต้องหมายถึงเฉพาะในส่วนที่ไปขัดหรือแย้งกับสิทธิและเสรีภาพที่กำหนดเอาไว้ หรือกระบวนการ ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญโดยตรง แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงนะครับก็คือมาตรา 206 ก็จริงอยู่ พระราชบัญญัติรื้อฟื้นคดีอาญาก็เป็นกฎหมาย เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งถ้าคุณวิเศษก็คล้ายกับว่าเรา มาออกพระราชบัญญัติเพื่อที่จะ เปลี่ยนแปลงคำสั่งของนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าคุณลงไปให้ลึกซึ้งถึงบท บัญญัติของกฎหมายในเรื่องรื้อฟื้นคดีอาญาแล้วจะเห็นว่าในการไปดำเนินการรื้อฟื้นคดีอาญานั้นถ้า สมมุติว่าศาลพบว่าคนคนนั้นไม่ผิด ศาลจะต้องทำ หรือผิคนน้อยกว่าที่คำสั่งนั้นลงไป ศาลจะต้องทำ 2 อย่าง อย่างหนึ่งคือยกเลิกคำสั่งเดิม พิพากษาเสียใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม ปัญหาก็คือว่า การยกเลิกคำสั่งเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมนั้นจะถือได้หรือไม่ว่าเป็นการยกเลิกหรือ

เปลี่ยนแปลงโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งในความคิดเห็นของกระผมนั้น กระผมก็น่าจะยังถือเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเป็นขั้นตอนและกระบวนการทางศาลทางตุลาการ ซึ่งเป็นเรื่องของคำสั่งของศาลที่จะมามีผลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจที่ชอบในขณะนั้น และรัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองเอาไว้ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อที่จะยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งโดยตรง อย่างนั้นก็คงไม่มีปัญหา เพราะเป็นการสอดคล้องกับมาตรา 206 แต่ขั้นตอนที่เรากระทำกันอยู่นี้เป็นเรื่องของการโยนไป โดยที่ไม่มีขอบเขตจำกัดไปให้กระบวนการอีกกระบวนการหนึ่งเป็นผู้มาพิจารณาซึ่งวิธีการพิจารณาเราก็ต้องยอมรับกันว่าเป็นกลวิธีการกับการที่ได้ออกคำสั่งในขณะนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า ได้มีการพูดคุยกันคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ คณะปฏิรูปกันมาโดยตลอด จริง ๆ แล้วในปัจจุบันนะครับ ไม่มีใครถูกกำลังรับโทษอยู่เพราะคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคณะปฏิรูปอีกเลย คงมีแต่คำสั่งของนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ท่านนายกธานินทร์ นายกรัฐมนตรี ท่านนั้นนะครับ กระผมอยากฝากข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยว่า ถ้าดูในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถึงรายละเอียดและวิธีการต่าง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้อย่างมาก ถ้ารวมถึงคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะในกฎหมายฉบับนี้ให้ระยะเวลาในการที่จะยื่นคำร้องได้ถึง 10 ปีหรือ 1 ปีนับแต่วันที่ที่มีเหตุเกิดขึ้น ถ้าเรานับย้อนหลังจากวันนี้ก็จะย้อนหลังไปถึงคำสั่งถึงปี 2515 ตั้งแต่ปี 2515 มารวมทั้ง 2519-2520 ได้มีการประหารชีวิตบุคคลซึ่งในขณะนั้นถือว่ากระทำความผิดไปเป็นจำนวนมาก แล้วในคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนั้นได้ถือได้ว่าใครก็ตามที่ได้รับคำสั่งอย่างนั้นจะสามารถรื้อฟื้นคดีขึ้นมาได้ทันที แล้วคนที่รื้อฟื้นคดีนั้นในกรณีที่ผู้รับโทษได้เสียชีวิตไปแล้ว ผู้สืบสันดานหรือบุพการีก็สามารถที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ การรื้อฟื้นอย่างนั้นคงจะทำให้รัฐบาลจะต้องจ่ายเงินจ่ายทองให้กับผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตไปแล้วเกือบจะทุกราย เพราะในการลงโทษคดีเหล่านั้นเราคงจะต้องยอมรับกันว่า ในการพิจารณาคดีต่าง ๆ เหล่านั้น ถึงแม้ว่าจะได้ใช้ความรอบคอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจากทุกสาขาเป็นจำนวนค่อนข้างมากในการมานั่งร่วมพิจารณากัน แต่วิธีพิจารณาและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ การที่จะเก็บไว้จนกระทั่งถึงบัดนี้ก็คงจะร่อยหรอไป คงจะหาเป็นสำนวนครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนอย่างสำนวนของศาลที่เก็บไว้ในปัจจุบันไม่ได้ ถ้าเมื่อใดมีการรื้อฟื้นขึ้นมาก็คงจะไม่มีทางที่จะไปหาพยานหลักฐานเหล่านั้นมายืนยันว่าคนเหล่านั้นมีความผิดตามที่ตนคดีของกระบวนการตุลาการได้ เพราะฉะนั้นคนที่ถูกประหารชีวิตไปแล้วทั้งหมดอาจจะต้องได้รับการชดเชยซึ่งไม่ทราบว่าเป็นจำนวนเท่าไร เพราะฉะนั้นก็เป็นความยุ่งยากในทางปฏิบัติ สำหรับคนที่กำลังรับโทษจำคุกอยู่ในปัจจุบันนั้นต้องขอประทานกราบเรียนว่า รัฐบาลนี้เองก็ได้พยายามที่จะลงไปดูแลได้พยายามลงไปดูในรายละเอียดโดยใช้คนซึ่งมาจากวงการตุลาการที่มีความเที่ยงธรรมอยู่ในหัวใจที่เราเชื่อถือกันได้อยู่แล้ว โดยสรุปของคณะกรรมการชุดนั้น ก็เห็นกันว่าการกระทำที่บุคคลเหล่านั้นได้กระทำไปเชื่อได้ว่าได้กระทำความผิดจริง มีข้อคดีเขียนอยู่ก็เพียงแต่

โทษที่บางคนอาจจะได้รับโทษสูงกว่าที่กฎหมายกำหนด ซึ่งก็เป็นเรื่องของรัฐศาสตร์ในขณะนั้น ที่รัฐบาลในขณะนั้นต้องการที่จะกำราบปราบปรามบุคคลที่กระทำความผิดบางประเภทบางชนิด เพื่อไม่ให้เกิดผลร้ายต่อส่วนรวมของประเทศ จึงได้ลงโทษสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เกิดความจำกัณฑ์ขึ้น เมื่อได้คุกกันอย่างนั้นแล้ว ทางแก้ในที่สุดจึงไม่มีทางที่จะไปทำอะไรได้ วันแต่จะมาออกกฎหมาย ซึ่งก็เป็นห่วงกันว่า การที่จะมาออกกฎหมายอย่างนั้น อยู่ ๆ ก็ยกโทษให้บุคคลเหล่านั้นไป ทั้ง ๆ ที่เป็นที่ยืนยันว่าบุคคลเหล่านั้นกระทำความผิดนั้นจะเป็นธรรมหรือไม่ รัฐบาลจึงไม่สามารถที่จะดำเนินการเรื่องนั้นต่อไปได้ ประกอบกับได้มีการออกกฎหมายอภัยโทษ ออกพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษซึ่งบุคคลเหล่านั้นได้รับการยกเว้นโทษได้รับการลดโทษไปด้วยแล้ว จึงคิดว่าน่าจะเพียงพอในขณะนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านกรรมาธิการ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอย่างรอบคอบในแง่ของตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและในแง่ของความเป็นธรรม กระผมใคร่จะขอใช้เวลากล่าวทำความเข้าใจมาของเรื่องความจริงการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่นั้นไม่เคยมีในประเทศไทย เป็นการเรียกร้องของฝ่ายกระบวนการยุติธรรมมาตั้งแต่ปี 2514 แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จจนกระทั่งได้มีการร่างรัฐธรรมนูญ ปี 2517 จึงได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนในมาตรา 34 เดิม กระผมเป็นผู้หนึ่งซึ่งขณะนั้นเป็นนักกฎหมายและอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติได้มีส่วนเป็นกรรมการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในรัฐบาลสมัยปี 2518 กระผมมีความคิดในครั้งนั้นเหมือนกับท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ควรจะได้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่ให้แก่ผู้ที่ต้องโทษอย่างไม่เป็นธรรมจากฝ่ายบริหารโดยไม่ผ่านกระบวนการยุติธรรม โดยเป็นกรรมาธิการร่างของกระทรวงยุติธรรมเมื่อปี 2518 เหตุผลที่กระผมได้กล่าวในครั้งนั้นก็เหมือน ๆ กับท่านที่ได้เคยกล่าวในที่นี้เหมือนกัน แต่กระผมไม่สามารถชนะความเห็นของคณะกรรมการฝ่ายข้างมากได้ ครั้นในปี 2522 รัฐบาลของท่านนายกเกรียงศักดิ์ ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาพิจารณาใหม่ในวาระ 2 เสนอกฎหมายเข้ามา กระผมก็เป็นผู้หนึ่งได้เข้าไปในฐานะนักกฎหมายภายนอกก็ได้เสนอความเห็นท่านองนี้เข้าไปอีกแต่ไม่สามารถจะผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการเสียงข้างมากในครั้งนั้น ในครั้งนั้นยังเอื้อกระผมได้ไปทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการซึ่งกระผมต้องอยู่ในฐานะที่เป็นกลาง ไม่ได้แสดงความคิดเห็นอะไร เพราะการลงมติกันก็ได้ลงมติไปตามเสียงข้างมากและข้างน้อย ข้อเท็จจริงก็เป็นอย่างนั้น แต่กระผมใคร่จะขอฝากข้อสังเกตว่า มาตรา 206 เป็นมาตราที่จะต้องพิเคราะห์ด้วยความละเอียดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และในทางปฏิบัติเท่าที่เคยปฏิบัติมาเมื่อการปฏิบัติของท่านจอมพล ถนอม กิตติขจร เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 นั้นท่านได้เคยใช้อำนาจหัวหน้าคณะปฏิวัติลงโทษอดีต ส.ส. 3 ท่าน ไปแล้ว ซึ่งเป็นข่าวกันอยู่ กระผมเป็นเจ้าของกฎหมายผู้หนึ่งซึ่งได้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ โดย

เฉพาะให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดปี 2517 ปล่อยตัวท่านอดีต ส.ส. ทั้ง 3 พันข้อหาไป เพราะเห็นว่าคำสั่งนั้นไม่ได้ผ่านกระบวนการยุติธรรม อีกฉบับหนึ่งซึ่งกระผมเป็นเจ้าของกฎหมายโดยตรงแต่เพียงผู้เดียวก็คือ คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติคือท่านจอมพล ถนอม กิตติขจร ฉบับที่ 199 ที่ให้ซึ่งบุคคลเป็นจำนวนมากโดยไม่ต้องมีการขังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในระหว่างสอบสวนไม่มีกำหนดเวลาในข้อหาที่มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ กระผมได้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติขอให้นำตัวบุคคลดังกล่าวทั้งหมดซึ่งได้ถูกขังอยู่ไปดำเนินการทางศาล อันนั้นเป็นการเสนอกฎหมายเป็นการเฉพาะราย ไม่ได้เสนอกฎหมายอย่างกว้าง ๆ เช่นนี้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สภานิติบัญญัติต้องพิจารณาด้วยความละเอียด ถ้าหากว่ามองในแง่ของความเป็นธรรมก็น่าจะเป็นการสมควรที่จะให้ขยายทั่วไป แต่ถ้าพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างละเอียดรอบคอบแล้วก็เป็นปัญหาอยู่มากว่าน่าจะกระทำไม่ได้ นั่นก็เป็นความเห็นของคณะกรรมการสิทธิการส่วนข้างมาก อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าสภาจะลงมติไปประการใดก็ตาม สิ่งที่น่าเป็นห่วงซึ่งจะต้องพิจารณากันมาก ถ้าหากว่าเราต้องการจะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปด้วยความรวดเร็วก็น่าจะคำนึงถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเป็นหลัก แต่ถ้าในแง่ของความเป็นธรรมแล้วกระผมคิดว่าเมื่อเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาแล้วกฎหมายฉบับนี้น่าจะถูกโต้แย้งกลับมาก็ไม่อาจจะออกทันสมัย อย่างไรก็ตามถ้าหากจะกระทำกันให้ถูกต้องแล้วก็น่าจะได้ออกเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเป็นรายๆ ไป เฉพาะผู้ที่ถูกลงโทษตามอำนาจพิเศษของนายกรัฐมนตรีสภาจะมีความเห็นประการใดนั้นกระผมไม่มีความขัดข้อง ขอกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุดหรือเปล่าครับ คุณประพันธ์ เชิญครับ

นายประพันธ์ พัยคมนตรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประพันธ์ พัยคมนตรี กรรมาธิการซึ่งมีความเห็นส่วนข้างมาก กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายว่า จะขอเอาคำสั่งเข้ามารวมกันกับในคำร้อง เป็นต้นว่า ทั้งคำพิพากษาและคำสั่งของศาลที่จะต้องรื้อฟื้นแล้วก็โดยทางด้านเหตุผล ทางด้านธรรมะ ทางด้านศีลธรรม กระผมเห็นด้วยหมด แต่ว่าการกระทำของเราเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ควรจะอยู่ในขอบเขตที่ทางฝ่ายกรรมาธิการที่ได้รับมอบมาคือว่าในขั้นแรกกระผมอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมาโดยอาศัยกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 พุดง่าย ๆ ก็คือรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 เป็นแม่บท เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 ก็บอกไว้ว่าการจะเป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปตามกฎหมายที่จะออกตามมาเช่นเดียวกับกฎหมายเกี่ยวกับตุลาการรัฐธรรมนูญ มาตรา 153 เขาบอกว่าการพิจารณาให้เป็นไปตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น ต่อมาสภาก็ได้ออกกฎหมายวิธีพิจารณาความตุลาการรัฐธรรมนูญไปแล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนกันออกโดยอาศัยมาตรา 30 ก็เมื่อมาตรา 30 ของรัฐธรรมนูญเขากำหนดไว้ว่า การรื้อฟื้นคดีอาญาให้กระทำได้เฉพาะผู้ที่ต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลมันเป็นการจำกัดไว้ เราไม่ได้พูดถึงว่าจะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดรัฐธรรมนูญในตอนนั้นซึ่งก็อย่างที่ท่านสมาชิกอภิปรายไปว่า การจะขัดหรือไม่ขัดมันก็ต้องสภาตีความอีกที แต่

ในกรณีนี้กระผมมีความเห็นแล้วก็เมื่อกันก็อยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีมีชัย ได้อธิบายเกี่ยวกับกฎหมายแม่กับกฎหมายที่ออกตามมาว่าทางกฤษฎีกาเขามีระเบียบอย่างไร หรือมีข้อจำกัดอย่างไรว่าจะต้องออกไม่เกินกฎหมายแม่ กระผมจะเปรียบเทียบว่ากฎกระทรวงจะออกมาได้ก็โดยมีกฎหมายแม่ให้อำนาจไว้ แต่เมื่อกฎหมายให้อำนาจไว้จำกัดจะไปออกกฎกระทรวงปะปะกระผมก็ว่ามันก็จะไม่ถูก แล้วอีกอย่างหนึ่ง ถ้าว่าถึงแบบแผนในวาระที่ 1 สภาเรารับร่างฉบับนี้มาก็รับมาในกรณีที่ว่ามีข้อจำกัดอยู่ว่ารอพื้นที่ได้เฉพาะคดีที่ศาลพิพากษารับมาแค่นั้น เมื่อมาแปรญัตติขอแปรญัตติรวมทั้งคำสั่งด้วยอย่างนี้ก็ว่ามันจะขัดกับหลักการ อย่างไรก็ตามนะครับกระผมก็ขอผู้เชี่ยวชาญทางกฤษฎีกาคือคุณมีชัยได้อธิบายอีกนิตหนึ่งว่ากฎหมายที่ออกตามาตามกฎหมายแม่เนี่ยมันจะออกมาโดยว่าให้มันเกินกว่ามาตรา 30 จะได้หรือไม่ได้ครับ ก็ขอขอบคุณแค่นี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ชี้แจงสักนิดได้ไหมครับ เดี๋ยวจะได้ลงมติกันแล้วครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือเมื่อสักครู่กระผมก็ชี้แจงความคิดเห็นของกระผมไปแล้วว่า ในมาตรา 30 ซึ่งเป็นกรอบใหญ่ในเรื่องการให้เสรีภาพนั้น มันไม่มีอะไรที่จะไปจำกัดว่าเราจะให้เห็นภาพมากกว่านั้นไม่ได้ ทรายเท่าที่มันไม่ไปขัดกับความจำกัดในเรื่องอื่น ๆ ในรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ว่าในมาตรา 206 เท่านั้นที่น่าเป็นห่วง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมคิดว่าเราได้พิจารณากันมานานพอสมควรแล้ว ผมจะได้ขอมติจากที่ประชุมนะครับ คือมาตรา 4 นี้มีการแก้ไข คือแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนน้อย ก็มีคุณจำลอง คุณญาตี ไหวดี คุณปิยะณัฐ และคุณสวัสดิ์ คำประกอบ นี้กรรมาธิการส่วนน้อย ส่วนกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็มีการแก้ไข ซึ่งท่านก็ทราบที่อยู่แล้วนะครับ ฉะนั้นผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตามกรรมาธิการส่วนน้อยหรือแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนมากนะครับ ต่อไปผมจะถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนน้อย ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 36 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนมาก ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 62 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนน้อยมี 36 ท่าน เห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนมากมี 62 ท่าน ก็เป็นอันว่าแก้ไขตามกรรมาธิการส่วนมากครับ วันนี้ประชุมกันมานานพอสมควรแล้ว ต่อไปผมขอพักการประชุมนะครับ มาพิจารณามาตรา 5 ต่อในภาคบ่าย บ่าย 2 โมงตรงครับ ขอขอบคุณมากครับ

พักประชุมเวลา 12.07 นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา 14.40 นาฬิกา

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และ นายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 มีกิจธุระ นายเทียม ไชยนันท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 2 จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอดำเนินการประชุมต่อไปครับ ต่อไปเป็นการพิจารณามาตรา 5 ครับ เชิญฯ ท่านเลขา

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไขมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญฯ คุณธีระพันธ์ครับ เชิญกรรมาธิการที่เสนอความเห็นสงวนไว้ คุณธีระพันธ์ครับ เชิญครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด นครราชสีมา พรรคชาติไทย ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าข้อเสนอของกระผมตกไปแล้ว ข้อความตั้งแต่มาตรา 5 เป็นต้นไป ถ้าเกี่ยวข้องกับคำสั่งอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กระผมขอถอนทั้งหมด ก็ยังคงเหลือเฉพาะ (1) ในมาตรา 5 เท่านั้นที่กระผมยังคิดใจ กล่าวคือ ร่างของกรรมาธิการนั้นสิทธิในการนำคดีขึ้นมารื้อฟื้นใหม่นั้น เป็นไปตามมาตรา 5 ทั้งหมด ซึ่งเป็นหัวใจของพระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา 5 (1) นั้นกำหนดว่าผู้มีสิทธิในการที่จะขอรื้อฟื้นคดีใหม่ได้นั้นในกรณีจะต้องเป็นกรณีเฉพาะพยานวัตถุหรือพยานเอกสารซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิจารณาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดภายหลังว่าเป็นวัตถุพยานวัตถุหรือพยานเอกสารปลอม หรือเป็นพยานที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง หรือถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาก่อนซึ่งหลักการใน (1) ที่กรรมาธิการเห็นชอบไปแล้วที่กำหนดว่าจะต้องให้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าพยานเอกสารหรือพยานวัตถุนั้นปลอมหรือไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงนั้น กระผมไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เพราะว่าในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยเรานั้นก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการเข้าถึงความยุติธรรมนั้นเรื่องมีชั้นตอนลำบาก คนปกติธรรมดาจะไปศาลเอง ว่าความเอง แก่ต่างเองก็ทำอะไรไม่ได้อยู่แล้วในขณะนี้ แต่เดี๋ยวนั้นในมาตรานี้ในกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งว่า เอกสารพยานวัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ปลอมก็จะต้องมีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าปลอมอีกด้วย เป็นการสร้างภาระให้แก่ประชาชนผู้ต้องการแสวงหาความยุติธรรม ทั้งนี้เพราะว่าในวัตถุที่มันปลอมหรือเอกสารที่มันปลอมนั้นโดยตัวของมันเองนั้นมันปลอมอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องให้ศาลพิพากษามันปลอมอีกทีหนึ่งเท่ากับเป็นการยกภาระให้กับประชาชนที่จะขอรื้อฟื้นคดีใหม่ว่าถ้าคุณจะให้รื้อฟื้นคดีใหม่คุณต้องไปดำเนินคดีอีก 3 ศาล โดยปกติคนที่ต้องโทษนั้นปกติจะดำเนิน

การมาแล้ว 3 ศาล สมมติว่าศาลฎีกาพิพากษาคัดสินถึงที่สุด แล้วปรากฏในภายหลังว่าเอกสาร
ซึ่งใช้เป็นหลักในการพิจารณาหรือวัตถุที่ใช้ในการพิจารณาในคดีนั้นเป็นเอกสารปลอมหรือวัตถุ
พยานปลอม ก็จะต้องไปดำเนินคดีกับบุคคลที่อ้างอิงเอกสารหรืออ้างพยานหลักฐานมา ซึ่งโดย
เฉพาะอย่างยิ่งแล้วผู้ที่จะต้องเดือดร้อนที่สุดในเรื่องนี้ก็คือ พนักงานสอบสวน เพราะพนักงาน
สอบสวนเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานเหล่านี้เข้ามา การดำเนินคดีเพื่อแสดงว่าเอกสารพยาน
วัตถุหรือพยานเอกสารปลอมนั้นไม่มีกฎหมายใดที่จะไปเสนอศาลว่าขอให้พิพากษาที่ว่าปลอม แต่
จะต้องมีจำเลยคือ ในการที่จะเอามาพิพากษาจะต้องมีจำเลยมีผู้รับผิดชอบนั้นหมายความว่า
จะต้องไปฟ้องร้องคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานสอบสวนก็ต้องเป็นจำเลยหรือมีจะนั้นใน (2)
กรณีที่จะต้องเอามาพิจารณานั้นจะต้องให้ศาลพิพากษา นั้นหมายความว่าภายหลังจากที่ศาล-
พิพากษาถึงที่สุด 3 ศาล สู้กันมา 3 ปีแล้วติดคุกไปแล้ว แล้วมารื้อฟื้นขึ้นใหม่ก็ต้องพิพากษาว่า
เอกสารหรือพยานวัตถุปลอม ในการพิพากษาว่าปลอมนั้นก็ยังมีสิทธิ์ที่จะสู้กันถึง 3 ศาล นั้นหมาย
ความว่าถ้าที่จะมารื้อฟื้นคดีนี้ได้จะต้องพิจารณากันมาถึง 3 ศาล ค่าใช้จ่ายในการตีความเท่าไร
เอกสารที่ปลอม วัตถุที่ปลอมเป็นฟอร์มของมันอยู่แล้วจะต้องไปขอคำรับรองคำพิพากษาจากศาล
อีกถึง 3 ศาลว่าปลอม แล้วถึงจะมารื้อฟื้นมาใช้สิทธิ์ในคดีนี้ใหม่ กระผมกราบเรียนว่า พระราช-
บัญญัตินี้มีความใจแคบอยู่แล้วในกรณีที่ไม้อาจจะใช้สิทธิ์ได้ ผู้ที่ต้องโทษโดยไม่ชอบโดยกฎหมาย
โดยคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายมีเฉพาะคดีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด บุคคลที่ถูกต้องขังในระหว่างคดี
แต่ภายหลังศาลพิพากษาถึงที่สุดแล้วก็ไม่มีโอกาสที่จะมาใช้สิทธิ์ในการเรียกค่าทดแทนได้อยู่แล้ว-
กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อเท็จจริง สมมติเป็นตัวอย่างว่า อาวุธปืนที่ศาลพิพากษาว่าวัตถุ
ที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้นปรากฏว่าศาลพิพากษาว่าอาวุธปืนนั้นเป็นของจำเลยจริงอยู่ที่จำเลย
จับได้ แต่ถ้าสมมติว่าอาวุธปืนนั้นกระบอกนั้น ปากกระบอกปืนนั้นมันตันยิงไม่ได้ เห็นอยู่แล้วว่า
ปากกระบอกมันตัน แต่ในการพิจารณาไม่ได้เอาปืนอันนั้นมา แต่ภายหลังปรากฏว่าเมื่อไปวัตถุ
พยานจริง ๆ แล้วปากกระบอกปืนอันนั้นมันไม่มีรูแล้วเห็นชัด ๆ ว่ามันเป็นเท็จละ เอกสารไม่ต้อง
ตามความเป็นจริงละก็ต้องไปฟ้องพนักงานสอบสวน ก็จะต้องไปดำเนินคดีว่าพยานหลักฐาน
อันนี้ ปืนอันนี้ปลอม แต่จะไปปลอมปืนนั้นมันฟ้องไม่ได้ ก็จะต้องไปฟ้องคน ฟ้องคนคือพนักงาน
สอบสวน กระผมกราบเรียนว่า เรื่องนี้จะก่อความวุ่นวายในบ้านเมือง ประชาชนจะไม่ได้รับ
ความเป็นสุข ไม่ว่าจะคนกระทำผิดหรือไม่กระทำผิด ญาติพี่น้องจะได้รับความเดือดร้อนเพราะ
อะไร เพราะว่าเมื่อพิพากษาถึงที่สุดแล้วนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทุกคดีมีสิทธิ์ที่จะยื่น
ขอร้องให้รื้อฟื้นได้ทั้งนั้น คือคำร้องนี้ยื่นได้ทั้งนั้น แต่กรณีจะเข้าตามมาตรา 5 หรือไม่นั้นเป็น
เรื่องที่ศาลจะพิพากษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลชั้นต้นไม่มีอำนาจพิพากษา ตามพระราช-
บัญญัตินี้จะต้องทำสำนวนและทำความเห็นส่งไปยังศาลอุทธรณ์ นั้นหมายความว่าเมื่อเสร็จแล้วนั้น
ศาลชั้นต้นจะทำการพิจารณารวมเป็น 8 ศาล ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ต้องทำอะไรเป็นความตลอด
ปี กระผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อจะทำความเข้าใจว่า วัตถุหรือพยานเอกสารที่ปลอมนั้นถ้า

ปรากฏเราบัญญัติให้เอาวัตถุเหล่านี้ไปฟ้องคดี กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กรณีอย่างนั้นถ้าปล่อยให้มีการฟ้องร้องคดีที่เป็นความนະครັບ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เริ่มตั้งแต่ถูกจับเขาเหล่านั้นจะต้องเสียหายอย่างไร ญาติพี่น้องมาเยี่ยมค่าประกันเอเยค่าอะไรมาถึงศาลมาถึงอัยการว่าจะถึงศาล ในที่สุดบางคนไม่ได้ประกันตัวตลอดมา แล้วถูกจำคุก แล้วต่อมาญาติพี่น้องจะต้องวิ่งเต้นไปหาทนายความ เพราะว่าตัวเองก็ไม่มีพรอกรับ ประชาชนเมืองไทยนี้กฎหมายบัญญัติว่าทุกคนต้องรู้กฎหมาย แต่จริง ๆ แล้วไม่รู้จะต้องไปหาทนายความ จะต้องไปว่า ไปจ้างไปวานเขา ในกรณีให้พนักงานอัยการว่าจะต้องมีพยานหลักฐานแน่ชัดเขาถึงจะดำเนินคดีให้ แต่ความหวังของคนที่ถูกต้องโทษนั้นมีความหวังขึ้นโดยพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นทุกคดีที่จะต้องหาหรือต้องถูกลงโทษแล้วก็จะต้องไปหาทนายความเพื่อยื่นคำเนิการอีก แม้กระทั่งเวลาพูดกันในกรณีการกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อเท็จจริงบางอย่างที่มันเกิดขึ้นในปัจจุบัน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เดิยวันมันเกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งศาลกำลังจะตัดสิน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครັบว่า ปัญหาข้อเท็จจริงเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว ถ้าท่านจำได้ คือคดีที่อัยการจังหวัดนครราชสีมาถูกยิงที่กลับจากนัง 3 ล้อมมาแล้วถูกยิง หลังจากถูกยิงแล้ว ตำรวจอยากแสดงฝีมือไปจับคนร้ายมาปรากฏว่าคนร้ายนั้นเป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เมื่อจับมาแล้วถือว่าเป็นคดีอุกฉกรรจ์ซึ่งมาตลอด กำลังจะตัดสินอยู่ในวัน 2 วันนั้นบังเอิญเมื่อเดือนที่แล้วปลายเดือนนະครັบท่านประธาน ตำรวจไปจับได้อีกคนหนึ่งคนนั้นรับสารภาพตลอดจับของกลางได้ว่าคนนี้เป็นคนฆ่าอัยการจังหวัดคนนั้น พนักงานอัยการจังหวัดหัวหน้าตัวเองถูกยิงก็ถือว่าเป็นจำเลยคนที่ถูกฟ้องนี่น่าจะเป็นจำเลยจริง ก็พยายามสืบพยานหลักฐานแน่นอนหา ซึ่งแทบจะหาทางออกไม่ได้ เรื่องนี้กระผมได้คุยกับศาลเจ้าของสำนวนท่านบอกว่าไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะว่าปรากฏว่าเมื่อจับได้คนใหม่ก็ไปทำแผนประทุษกรรมรับสารภาพทุกอย่าง พยานเอกสารวัตถุจับได้ที่ตัวจำเลยคนใหม่ กรณีอย่างนั้นนະครັบ จะต้องไปเข้า (2) ภายหลังสมมุติว่าศาลตัดสินถึงที่สุดว่า นายคนที่จับมาคนแรกเป็นคนกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแล้วหมอนั้นจะต้องไปฟ้องอีก 3 ศาลว่า พยานทั้งหมดเป็นเท็จ เมื่อศาลพิพากษาว่าเป็นเท็จจึงจะมารื้อฟื้นใหม่ในคดีนี้ได้ นี่คือขั้นตอนที่จะต้องทำให้ประชาชนเดือดร้อน กฎหมายฉบับนี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อใครเลย เป็นประโยชน์ต่อคนที่ 1 ใน 100 เท่านั้นที่จะเอาประโยชน์จากกฎหมายนี้ คือศาลตัดสินผิด จะมีเพียงเท่าไรที่ศาลเดิมตัดสินลงโทษแล้วภายหลังรื้อฟื้น และศาลเดิมนั้นจะตัดสินใหม่ว่าไม่ผิด กระผมอยากทราบว่า จะมีสักกี่ศาลกันที่ตัวเองตัดสินไปแล้วลงโทษแล้ว ต่อมาเมื่อมายื่นใหม่เมื่อยื่นใหม่แล้วจะตัดสินว่าไม่ผิด กระผมกราบเรียนว่าข้อเท็จจริงใน (1) นี้ที่จะต้องให้ศาลไปพิสูจน์ก่อนว่าพยานเอกสารนั้นเป็นเท็จ หรือพยานวัตถุนั้นเป็นเท็จ หั้ง ๆ ที่มันเป็นเท็จอยู่แล้วกองพิสูจน์หลักฐานก็พิสูจน์ได้ ข้อเท็จจริงบางอย่างเห็นได้ด้วยตาเปล่าว่ามันเป็นเท็จแท้ๆ ก็ยังจะต้องไปฟ้องศาลอีก ให้ศาลพิพากษา ก็จะต้องมีจำเลยในคดีนั้น จำเลยในคดีนั้นก็จะต้องต่อสู้คดีถึง 3 ศาล แล้วในที่สุดเมื่อยื่นคำร้องต่อศาลในคดีการรื้อฟื้นตามพระราชบัญญัติแล้ว

จะต้องทำการไต่สวนอีกครั้งหนึ่ง ไต่สวนหรือไม่ไต่สวนก็ได้ แต่ถ้าไม่ไต่สวนศาลต้องการความเห็นรับ เมื่อรับฟ้องแล้วก็ต้องพิจารณาใหม่ พิจารณาใหม่เห็นเป็นอย่างไร ตัดสินบางที่อาจตัดสินไม่ได้ ถ้าเป็นคำพิพากษาของศาลสูง ก็ต้องส่งไปให้ศาลสูงไปให้ศาลสูงตัดสิน เป็นอันว่าในคดีนี้เป็นคดีที่ 10 หมายความว่าตั้งแต่เริ่มดำเนินคดีมาอุทธรณ์ ฎีกามา 3 ศาล แล้วมาฟ้องพยานหลักฐานว่าเป็นเสียอีก 3 ศาล เป็น 6 ศาล แล้วมารื้อฟื้นคดีใหม่อีก 2 ศาล เป็น 8 ศาล ตั้งแต่เกิดจนตายไม่ต้องทำอะไรเป็นความตลอด กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าจะมาไต่ยื่นคำร้องโดยต้องให้ไปฟ้องศาลก่อน กำหนดหลักเกณฑ์ให้ประชาชนนี้ต้องไปฟ้อง คนที่เดือดร้อนนั้นก็คือตัวผู้ฟ้องเอง ต้องหาเงินมาจ้างทนาย คนที่เดือดร้อนอีกฝ่ายหนึ่งก็คือว่าฝ่ายที่รวบรวมพยานหลักฐาน บางที่อาจจะไม่อยู่ในอำนาจนั้น แต่คนที่เขาราชการ เป็นพนักงานสอบสวนที่รวบรวมพยานเอกสารเหล่านั้นมา พยานวัตถุเหล่านั้นมาจะต้องถูกฟ้องเป็นจำเลย เพราะว่าจะต้องหาตัวจำเลยมา ไม่ใช่จะใช้สิทธิฟ้องได้ ไม่มีกฎหมายไหนรับรองว่าไต่ยื่นคำร้องให้ศาลแสดงว่าวัตถุนี้เป็นวัตถุปลอม หรือวัตถุพยานที่เป็นปลอม ไม่เหมือนคดีแพ่ง ซึ่งมีกำหนดไว้ว่าจะต้องพิสูจน์ได้ว่าที่ดินเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์นั้นตามมาตรา 382 ทำได้ แต่ว่าในคดีอาญานี้ทำไม่ได้เลย เพราะคราวนั้นเวลาจะต้องไปยื่นคำฟ้องต่อศาล จะต้องมียจำเลยในคดีต่อสู้กันไปต่อสู้กันมา สมมุติว่าตัวจำเลยรับไปฟ้อง ปรากฏว่าศาลตัดสินในภายหลังว่าที่ว่าเป็นเท็จนั้นไม่เท็จ ที่ว่าเป็นปลอมไม่ปลอม หรือว่าที่ว่าพูดเท็จไม่เท็จ คนที่ถูกฟ้องกลับมาฟ้องจำเลยที่ไปฟ้องใหม่ว่าที่ไม่ฟ้องนั้นเป็นเท็จ ล้อกันอีก 3 ศาล เป็น 11 ศาล กระผมอยากกราบเรียนว่า ถ้าจะให้ประโยชน์จริง ๆ อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า ก็โปรด ถ้าจะให้ความยุติธรรมแก่ใครอย่าไปกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์อื่นเป็นที่เดือดร้อนของประชาชนให้มากนัก เอาที่มันธรรมดาๆ ชาวบ้านเดี๋ยวนี้ไม่ใช่ว่ารู้กฎหมายกันทุกคน คำใช้จ่ายเป็นความแต่ละปี แต่ละเรื่องนั้นมันเท่าไร ท่านก็รู้อยู่แล้ว กระผมกราบเรียนท่านประธาน เพื่อจะได้ฝากไปยังกรรมาธิการว่าการที่จะไปให้ศาลพิพากษาอีก 3 ศาลว่า เป็นเท็จ เอกสารแทนที่ที่รู้ว่ามันเป็นเท็จอยู่แล้วนั้นไม่น่าจะกระทำ เพราะว่าไหนๆ ศาลก็จะต้องไต่สวนอยู่แล้วในคดีที่รื้อฟื้นใหม่นี้ ในคดีที่รื้อฟื้นใหม่นี้ถึงแม้ว่าเป็นเท็จ ศาลก็มีสิทธิ์ที่จะไต่สวนอยู่แล้วว่ามีมูลพอที่จะรื้อฟื้นหรือไม่ในศาลที่มาไต่สวนในคดีที่พอมูล พอจะรื้อฟื้นหรือไม่ศาลก็ชอบที่จะใช้วินิจฉัยได้ว่าพยานหลักฐานหรือพยานเอกสารเหล่านั้นจะพอปลอมพอที่จะมีมูลในการรื้อฟื้นหรือไม่ ทำไมจะต้องไปให้ว่าอีก 3 ศาล แล้วมาถึงศาลนี้แล้วก็ล้อกันอีก 2 ศาล ก็ว่ากันไปเลยไม่ได้หรือครับว่าเมื่อยื่นคำร้องแล้วก็ดูซิว่าเอกสารพยานวัตถุเหล่านั้นพอที่จะมีมูลได้หรือไม่ พอมูลก็รับพิจารณาไปเลย แล้วตัดสินกันไปเลย อย่างนั้นมันน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนได้มากกว่า กระผมกราบเรียนท่านเพื่อจะขอรับรองว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่นั่นยากจน การที่จะมาใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ คนมีสตางค์เท่านั้นถึงจะทำได้ คนจน ๆ ทั่วไปที่ถูกตัดสินนั้นไม่มีโอกาสจะไปให้อัยการทำอัยการนั้น เขาก็มีแต่เงินเดือน การที่จะไปเสาะแสวงหาพยานหลักฐานด้วยตนเองก็ทำไม่ได้ต้องได้รับความ

ยินยอมได้รับความสนับสนุนจากผู้ที่ต้องโทษนั่นเอง คนต้องโทษก็ตั้งวงเป็นภาระในการไปติดต่อกับเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหาพยานหลักฐานมามอบให้อัยการดำเนินการ ดีไม่ดีอัยการมีความเห็นว่าไม่ควรร้องพยานใหม่ก็เสียเปล่า กระผมกราบเรียนท่านประธาน เพื่อจะให้เป็นอย่างพิจารณาให้สภาฯได้โปรดพิจารณาว่า การที่จะใช้ประโยชน์ การที่จะให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนนั้น อย่าไปกำหนดหลักเกณฑ์อะไรให้มันรัดกุมจนถึงขนาดว่าจะไม่มีช่องออกเท่ารูเข็ม เดียวนี้มันเท่ารูเข็มอยู่แล้ว หมายความว่าคนที่พิจารณาใหม่นั้นแทบจะไม่มีคนใดในโลกนี้หรือในประเทศนี้ที่จะมีสิทธิได้ใช้สิทธิตามกฎหมายนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร กรรมาธิการครับ กระผมได้แปรญัตติไว้ในทุกมาตรานี้ กระผมเห็นว่าเพื่อให้การพิจารณาของสภาฯได้ไปด้วยความรวดเร็ว และมีผู้ยื่นที่ส่งงานไว้ในทำนองเดียวกับของกระผมก็มีอยู่แล้ว สำหรับส่วนของกระผมนั้นไม่คิดใจครับ ขอฟังท่านอื่นที่จะอภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอีกหรือไม่ครับกรรมาธิการที่ส่งงานความเห็นไว้ คุณญาติ เชิญครับ

นายญาติ ไหวดี (กรรมาธิการ) : กระผม ญาติ ไหวดี ผู้แทนแห่งจังหวัดสุรินทร์ พรรคประชากรราษฎร์ ขออภิปรายในฐานะกรรมาธิการ กระผมได้ส่งงานความเห็นไว้ในมาตรา 5 โดยมีคำว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ทุกมาตราในมาตราต่อ ๆ ไปนั้น เมื่อเข้าเห็นความเห็นนี้ก็ตกไป กระผมก็จะขอถอน สำหรับความคิดเห็นดังกล่าวแล้ว ในมาตรา 5 นี้ กระผมได้แปรญัตติไว้ใน (4) ด้วยเหมือนกัน ก็มีคำสั่งเป็นทำนองเดียวกันกับของคณะปฏิวัติ หรือของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีนี่ ตามมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2519 ซึ่งกระผมก็ถอนเหมือนกัน เพราะมันตกไปแล้วเมื่อเข้าเห็น ^{ผู้} นอกจากนั้นก็มีการแปรญัตติมาตรา 6 ซึ่งกระผมจะขออภิปรายในต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอีกหรือไม่ครับ ไม่มีนะครับ เอาเชิญครับ กรรมาธิการ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นจะต้องรบกวนเวลาของท่านประธานและท่านสมาชิกได้กรุณาทบทวนอีกสักครั้งหนึ่ง - เถอะครับ แม้ว่าเมื่อเข้านี้เราจะได้มีการอภิปรายกันไปบ้างแล้ว เกี่ยวกับคำสั่งของนายกรัฐมนตรีนี่ หรือคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคณะรัฐประหาร ที่ได้ทำการสั่งลงโทษบุคคลไปแล้ว ถ้าหากมันเข้าเกณฑ์ตามกฎหมายนี้ว่ามีหลักฐานขึ้นมาใหม่ มีหลักฐานที่อ้างอิงอย่างชัดเจน จะให้ร้องฟื้นคดีขึ้นมาใหม่หรือไม่ครับ กระผมยังขอยืนยันครับว่า ไหนๆ กฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาล

ได้ออกมาได้อนุญาตให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่ได้ สำหรับคดีซึ่งศาลฎีกาได้ตัดสินถึงที่สุดแล้วถ้ามีหลักฐานใหม่อะไรใหม่ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและผู้ที่ถูกลงโทษนั้นก็ให้รื้อฟื้นคดีใหม่ได้ ก็ขอให้สภานี้ได้ทบทวนไปอีกครึ่งหนึ่งว่า บุคคลซึ่งได้ถูกลงโทษถึงที่สุดนั้นไม่ใช่แต่เฉพาะคำพิพากษาเท่านั้น แม้แต่คำสั่งของทนายอัยการหรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าคณะปฏิวัติซึ่งเป็นคำสั่งในฝ่ายบริหารที่ได้สั่งลงโทษบุคคลไปจะเป็นการรับทรัพย์กิดี จะเป็นการลงโทษจำคุกจำขัง หรือประหารชีวิตประการใดก็ตาม ก็น่าจะได้มีโอกาสควบคุมหรือครอบคลุมไปถึงคำสั่งเหล่านั้นด้วย ถ้าเมื่อเรามีหลักฐานและเหตุผลชัดเจนว่าเขาไม่ได้กระทำความผิด หรือทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นของเขามาโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นนี้น่าจะได้มีการให้เขารื้อฟื้นขึ้นมาว่ากันใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมนะครับ กระผมก็ยังขอยืนยันอย่างนั้น เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งครับที่เราพูดกันเมื่อเช้านี้โดยคณะกรรมการเสียงข้างมากเกรงไปว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ถ้าเดิมลงไปอย่างที่เราประมุขได้ไว้เกรงว่าจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 อันนี้ก็คงจะเป็นที่กระจ่างต่อสภานี้แล้วว่าท่านคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านหนึ่งซึ่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ขณะนี้ได้กรณายืนยันต่อที่ประชุมนี้แล้วว่าการที่เดิม "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ลงไปโดยนั้นให้ครอบคลุมไปถึงคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้รื้อฟื้นได้ ถ้ามีเหตุผลเข้าเกณฑ์ที่จะรื้อฟื้นได้ไม่ขัดต่อมาตรา 30 นะครับ มีอยู่อันหนึ่งครับ คือมาตรา 206 ซึ่งทำให้เกิดข้อวิตกกังวลในทางปฏิบัติในกรณีที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายสำหรับบุคคลซึ่งถูกประหารชีวิตไปก็ดี หรือจำคุกไปประการใดก็ตามถ้ามีการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่โดยที่บุคคลนั้นได้ถูกคำสั่งของคณะปฏิวัติ หรือนายกรัฐมนตรีได้ประหารชีวิตไปโดยไม่ได้มีการขึ้นศาลหรือจำคุกตลอดชีวิตไปประการใดก็ตาม ก็เกรงไปว่าในกฎหมายนี้ให้มีค่าชดเชยขึ้นมาได้ ถ้าปรากฏว่ามีมีการรื้อฟื้นคดีว่าเขาไม่ผิด ทายาทของเขาซึ่งมีตัวมีตนอยู่ก็เรียกร้องต่อรัฐบาลได้ ก็เกรงไปว่ารัฐบาลจะหางบประมาณที่ไหนมาให้ ขอประธานกราบเรียนครับถ้าจะว่าอย่างนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้เราได้เขียนไว้ถึงคำพิพากษาถึงที่สุดก็ให้ชดเชยค่าเสียหายได้เมื่อเทียบเคียงอัตราของการที่ตัดสิน การที่ตัดสินโดยคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายของนายกรัฐมนตรีหรือหัวหน้าคณะปฏิวัตินั้นไม่ได้มีมากมายก่ายกองหลายสิบหลายร้อยหลายพันคดี คงมีบางคดีบางยุคบางสมัยเท่านั้นไม่มากนักถึงแม้จะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคล ซึ่งทางฝ่ายบ้านเมืองได้ละเมิดเขาไปก็คงไม่มีกี่คดีครับ แต่ส่วนใหญ่การรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่เขานั้นเป็นคดีซึ่งศาลได้ตัดสินถึงที่สุดแล้ว เราจะเห็นได้ว่าในขณะนี้ศาลฎีกาก็ได้ตัดสินจำคุก หรือประหารชีวิต หรือลงโทษบุคคลทุกวันในขณะนี้ ถ้ารื้อฟื้นได้และให้ค่าชดเชยเราจะต้องเสียหายในกรณีที่รื้อฟื้นโดยคำพิพากษาของศาลมากมายเหลือเกิน ทำไมเรายอมได้ กฎหมายนี้ยอมให้ได้ แต่เพียงไม่กี่คดีของคำสั่งคณะปฏิวัติหรือนายกรัฐมนตรีไม่กี่คดี ทำไมเรากลับไม่ยอม กลับว่าจะเสี่ยงงบประมาณมากมาย ปัญหาสำคัญที่สุดครับก็คือว่า ในกรณีที่มิมีคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือนายกรัฐมนตรีได้ลงโทษคนไปนั้นเกรงว่าเอกสารจะสูญหาย ถ้ามันสูญหายไปคำพิพากษามันก็สูญหายไปได้เช่นเดียวกัน ไหน ๆ จะมีโอกาสให้รื้อฟื้นมันก็น่าจะรื้อฟื้นทาง

คำพิพากษาที่ตัดสินโดยไม่ชอบหรือผิดพลาดไป หรือคำสั่งของคณะปฏิวัติหรือนายกรัฐมนตรีที่สั่งไปโดยไม่ชอบหรือผิดไปก็น่าจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ และขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่า การที่จะรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้นั้นสภาน้อย่าได้ไปวิตกกังวลว่ามันจะมากมายก่ายกองจนเกินไปถึงกับจะหางบประมาณชดเชยให้เขาไม่ไหว ไม่ใช่เช่นนั้น กระผมเชื่อว่าเกือบจะไม่มีสักคดีเลยก็เป็นได้คือรัฐบาลต้องหางบประมาณมาจ่ายชดเชยให้เขาที่ศาลได้ตัดสินรื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่แล้วเขาไม่ผิดคงจะไม่มีหรือครบ คงจะมีน้อยเหลือเกิน ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าการที่จะให้หลักให้เกณฑ์ที่จะให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นมาได้นั้นไม่ใช่อยู่ที่ ๆ ก็รื้อฟื้นได้มีหลักฐานโดยพร้อมมูลแล้ว ศาลต้องชั่งน้ำหนักว่าพยานหลักฐานที่จะมาหักล้างพยานเดิมนั้นเพียงพอหรือไม่ ส่วนมากก็จะหาหลักฐานมาเพียงพอได้ยาก ถ้ามีหลักฐานเพียงพอเขาจะได้นำสืบในศาลตอนดำเนินคดีในวาระแรกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคงจะไม่มีอะไรมากมายจนเกินขอบเขตไปที่เกรงไปว่าจะหางบประมาณจ่ายชดเชยให้แก่ผู้ที่ถูกตัดสินโดยไม่ชอบหรือผิดพลาดไปนั้นคงจะไม่มีก็คดี เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอยืดหลักการที่ว่าขอให้สภาเราพิจารณาในหลักการที่ถูกต้องว่าในกรณีที่เราให้เขารื้อฟื้นคดีได้ในกรณีที่ศาลได้ตัดสินผิดพลาดไปให้รื้อฟื้นได้ ในกรณีที่คำสั่งของนายกรัฐมนตรีสั่งจำคุกโดยผิดพลาดทำไมไม่ให้เขารื้อฟื้นมันยุติธรรมตรงไหนครับ กระผมอยากจะให้สภานี้เป็นหลักตั้งตัวให้เที่ยงตรง ไหน ๆ จะออกกฎหมายอันสำคัญแล้วในกรณีที่ศาลตัดสินผิดพลาดให้รื้อฟื้นคดีได้ แต่ในกรณีที่คำสั่งของนายกรัฐมนตรีสั่งผิดพลาดทำไมไม่ให้เขารื้อฟื้น เอาอะไรเป็นหลัก หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งผิดพลาดไปนั้นนะ เป็นเรื่องซึ่งพัวพันกันไม่ได้ ศาลตัดสินศาลฎีกาตัดสินพิจารณาใคร่ครวญมีพยานหลักฐานพร้อมมูลเมื่อผิดพลาดไปให้รื้อฟื้นได้ แต่คำสั่งของนายกรัฐมนตรีสั่งไปผิดพลาดทำไมไม่ให้เขารื้อฟื้นกระผมอยากจะทราบเหตุผลตรงนี้ ซึ่งจะขอประทานกราบเรียนทางท่านประธานว่า ทำไมไม่ให้เขารื้อฟื้นได้ ถ้าเขามีหลักฐานและเหตุผลเข้าเกณฑ์ตามกฎหมายนี้บัญญัติไว้ คำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินผิดพลาดไป แต่ว่าถ้ามีหลักฐานและเหตุผลเข้าเกณฑ์ตามกฎหมายนี้บัญญัติไว้ให้รื้อฟื้นได้ แต่ถ้าเป็นคำสั่งของนายกรัฐมนตรีสั่งให้คนติดคุกไปปรากฏผิดพลาดและมีหลักเกณฑ์แล้วไม่ให้เขาฟื้นมันไม่ยุติธรรมเลยครับ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า กระผมยังยืนยันด้วยเหตุด้วยผลของสภานี้ว่า สภานี้จะต้องมีหลักในการพิจารณา ไม่ใช่กรณีนั้นเป็นอย่างนั้นไม่ใช่กรณีการเสี่ยงส่วนใหญ่เอาอย่างนั้นแล้วต้องเป็นอย่างนั้นเสมอไป ต้องนึกถึงเหตุและผล ไหน ๆ จะออกกฎหมายอันสำคัญออกไปแล้วกระผมเกรงว่าประชาชนหรือศาลทั่ว ๆ ไปจะตำหนิติเตียนว่าห้วงกฎหมายนี้ทำนองนี้ไม่ได้แต่อย่างนั้นได้มันต้องให้ความเป็นธรรมเที่ยงแท้โดยตลอดไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยันคำแปรญัตติของกระผมว่า ให้เติมว่า "คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย" ถ้าผิดพลาดไปแล้วให้รื้อฟื้นได้ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งของใคร คำสั่งพิพากษาของศาลรื้อฟื้นได้ แต่คำสั่งที่ไม่ได้มีการสอบสวนกลับฟื้นไม่ได้เพราะอะไรครับ ขอให้สภานี้ได้กรุณาให้ความเป็นธรรมโดยตลอด ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายญาติ ไหวติ (สรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ ในคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคำที่ว่าใช้คำว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" นั้น เราก็เถียงกันเมื่อเช้านี้แล้ว เป็นอันว่าตกไปแล้ว แล้วก็ท่านกรรมการซึ่งเป็นเพื่อนร่วมพิจารณาร่วมกันก็อยากให้บทวนใหม่ แต่ความจริงกระผมอยากจะบทวนใหม่เหมือนกัน แต่ที่นี้มติตอนเช้าตกลงกันไปแล้ว จะย้อนมาบทวนใหม่ก็ไม่เหมาะ กระผมคิดว่าอย่างนี้ในขณะที่เราหมดสมัยเป็นผู้แทนในเร็ว ๆ นี้ คิดว่าเราไปหาเสียงเป็นผู้แทนในคราวหน้า ถ้าได้มาแล้วก็มายื่นแก้ไขกฎหมายนี้ใหม่ ในขณะที่ขอให้ออกไปก่อน กระผมก็เข้าใจว่ากระผมคงได้รับเลือกตั้งมาเช่นเดียวกับท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย แล้วกระผมตั้งใจว่ากฎหมายนี้กระผมเสนอมาทหลายครั้งแล้ว แล้วตั้งใจมาตั้งนานแล้วด้วยที่จะให้มีกฎหมายนี้ตราออกไป เพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นถ้ากระผมมีบุญได้รับเลือกตั้งในคราวหน้าที่จะถึงนี้ กระผมจะรีบเสนอกฎหมายนี้มาใหม่ เพื่อแก้ไขตรงนี้ ขอให้เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้จำเรื่องนี้ไว้ด้วย เพราะท่านก็สนใจเช่นเดียวกัน และกระผมขอปฏิญาณว่ากระผมจะต้องเสนอกฎหมายให้เป็นผลสำเร็จเพื่อไม่ให้หัวหน้าคณะปฏิวัติรัฐประหาร หรือหัวหน้าคณะปฏิรูปให้ใช้อำนาจ ได้ใช้กระบวนการยุติธรรม และโดยกระบวนการยุติธรรมคือไม่ใช้กระบวนการยุติธรรมมาลงโทษบุคคลในขณะที่ตนมีอำนาจจนเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมขอยืนยันว่าจะต้องทำในคราวต่อไป ถ้าคราวนี้ไม่ได้ กระผมคิดว่าคงได้รับเลือกตั้งคราวหน้าเหมือนกับท่านประธานเหมือนกัน เพราะกระผมเองก็เป็นมาครั้งที่ 7 ท่านประธานก็ได้มากกว่ากระผม เพราะเป็นก่อนกระผม เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมขอยืนยันว่าจะติดตาม แต่ครั้งนี้กระผมยอมไว้ก่อน และกระผมขอเรียนให้ท่านเพื่อนสมาชิกแห่งนครสวรรค์ซึ่งเขาก็พูดเหมือนกันว่า ให้รีบออกไปก่อน เพราะว่าคนที่แปรญัตติเรื่องนี้เราก็ได้พากันถอนหมด คำว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ขอถอนไปก่อน เมื่อไม่ใช้คราวนี้เราเอาคราวหน้าก็ได้ ขอขอบคุณครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอชี้แจงที่ท่านสมาชิกได้ขอสงวน (1) ครับ ขอตัดคำว่า "ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด" ในภายหลังแสดงว่า" ออก มาตรา 5 เป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายให้สิทธิในการที่จะร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่ ในกรณีที่น่าปรากฏเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตาม (1) (2) และ (3) เหตุผลที่เรากำหนดไว้นั้นก็เพื่อป้องกันไม่ให้มีการร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ทุกคดีที่ได้มีการตัดสิน จึงได้กำหนดเงื่อนไขไว้ใน (3) ใน (1) เป็นเรื่องวัตถุและพยานเอกสาร (2) เป็นเรื่องของพยานบุคคล ส่วน (3) เป็นเรื่องที่มีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งจะนำมาสืบในคดีถึงที่สุดแล้ว ก็แสดงว่าคนที่ต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ไม่ได้กระทำความผิด ถ้าหากว่าตัดใน (1) ตัดว่า เพียงว่าพยานวัตถุหรือพยานเอกสาร ซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิจารณาคดีถึงที่สุดนั้นเป็นพยานวัตถุหรือพยานเอกสารปลอมหรือเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงแล้ว ใครครับจะเป็นผู้วินิจฉัยในชั้นยื่นคำร้อง จำเลยทุกคนที่ถูกตัดสินลงโทษ

ย่อมจะร้องได้ว่า พยานเอกสารหรือพยานวัตถุที่ศาลอาศัยเป็นหลักนั้นปลอมหรือเป็นเท็จหรือไม่ ถูกต้องต่อความเป็นจริง ย่อมจะยื่นคำร้องต่อศาลได้ทันทีที่มีการตัดสินและทุกคดี ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเอาไว้ตามที่ร่างของคณะกรรมการได้ผ่านไปว่า "ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด" แสดงว่าเป็นเช่นนั้น ส่วนที่ท่านเพื่อจะจำกัดขอบเขตอันนี้ คำพิพากษานี้ไม่จำเป็นจะต้องที่จะต้องไปฟ้องเสียใหม่ทุกคดีอย่างที่ท่านสมาชิกว่า อาจจะปรากฏในคำพิพากษาใดก็ได้ ถ้าหากว่ามีประเด็นเกี่ยวพันไปถึงพยานเอกสารและพยานวัตถุเหล่านั้น นอกจากนั้นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่า กรณีที่ใช้เป็นยิ่ง แล้วปรากฏภายหลังว่าเป็นนั้นปากกระบอกอันนั้นก็เข้าอยู่แล้วนะครับ ใน (3) ว่าเป็นกรณีมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งถ้าได้นำมาสืบในคดีถึงที่สุดนั้น ก็แสดงว่าผู้ที่ต้องรับโทษนั้นเขาไม่ได้กระทำความผิด ซึ่งสามารถที่จะร้องขอต่อศาลขอรื้อฟื้นคดีได้อยู่แล้ว กระผมขอเรียนว่า ถ้าหากตัดคำว่า "ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด" ในภายหลัง ใน (1) แสดงว่าเป็นเท็จต่าง ๆ เหล่านั้นออกแล้วทุกคดีที่มีการตัดสินคดีอาญาในวันรุ่งขึ้นจะมีการรื้อฟื้นคดีได้ทุกคดี ยื่นคำร้องขอรื้อฟื้นได้ทุกคดีครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปราย เข้า เชิญครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สง่า กิตติขจร แห่งจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติประชาธิปไตย ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายฉบับนี้เพียงเล็กน้อย ผมเชื่อว่าการที่ฝ่ายรัฐบาลก็ดี หรือฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนที่ดีก็ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาในสภานี้ ก็คงจะคำนึงถึงว่าโดยที่กรุงรัตนโกสินทร์ ได้มีอายุครบ 200 ปีนี้ ก็คงมีเจตนาที่จะให้เป็นอานิสงส์แก่ผู้ที่ต้องโทษหรือได้รับคำพิพากษาในอดีตและผมคิดว่าโดยเจตนาของกรมการเสนอกฎหมายนั้นย่อมจะไม่ถือหลักเลือกปฏิบัติ เราจะต้องถือว่าคนไทยทุกคนควรจะได้รับอานิสงส์นี้โดยเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายฉบับนี้ อีกประเด็นหนึ่งผมอยากจะกราบเรียนว่า คำพิพากษาของศาลก็ดี หรือคำสั่งของผู้มีอำนาจจะโดยอาศัยคำสั่งของคณะปฏิวัติรัฐประหารหรือของนายกรัฐมนตรีก็ดี ซึ่งสภานี้เคยได้วิพากษ์วิจารณ์กันอยู่เสมอว่าในช่วงเวลาแห่งการปฏิวัติรัฐประหารนั้น ฝ่ายบริหารมักจะก้าวล่วงเข้ามาในอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติและตุลาการอยู่เสมอ หรือเรียกว่า เป็นเผด็จการเกือบทุกขั้นตอน เพราะฉะนั้นในเมื่อเราจะให้อานิสงส์นี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากคำพิพากษาของศาล โดยศาล ทำไมแล้วเราจึงไม่คำนึงถึงความไม่ยุติธรรมที่เขาได้รับจากคำสั่งของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะรัฐประหารหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีด้วย นี่คือหลักของกฎหมาย ผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ผมมีความข้องใจในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราไม่ควรจะละเลย ควรจะถือว่าการออกกฎหมายครั้งนี้เป็นครั้งสำคัญอย่างยิ่ง และเราคิดว่าโอกาสที่เราจะนำร่างกฎหมายทำนองนี้เข้ามาสู่สภานี้ก็คงจะทำได้ยากอย่างที่ท่านสมาชิก ขอประทานโทษ คือคุณวุฒิ ไหวติ ได้พูดเมื่อกี้ว่า ถ้าหากว่าได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีกก็จะเสนอกฎหมายนี้เข้ามาอีก ทำไมเราไม่ทำกฎหมายที่เรากำลังจะออกนี้ให้มันสมบูรณ์ ให้มันได้รับความยุติธรรมโดยทั่วหน้า โดยไม่ถือหลักเลือกปฏิบัติ เพราะฉะนั้นผมอยาก

จะกราบเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลที่เป็นเจ้าของร่างนี้ อยากจะให้ขอชี้แจงกับสภานี้และตัวผมให้กระจ่างชัดว่า มีเหตุผลกลใดในการที่จะยกเว้นไม่นำเอาคำสั่งของคณะปฏิวัติหรือของหัวหน้ารัฐบาลที่ออกโดยไม่ชอบเป็นผลให้ประชาชนคนไทยบางส่วนต้องได้รับผลกระทบอันนี้ด้วย ผมอยากจะเรียนถามก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อเข้านี้ได้พิจารณาในมาตรา 4 เราก็ได้ลงมติไปแล้วว่าไม่รวม "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ถ้าลงมติไปแล้ว ก็ตอนนี้จะชี้แจงก็เห็นจะไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะมันพ้นมาไม่ได้แล้วครับ ในมาตรา 4 มันเป็นหลักครับ เมื่อตัวหลักมันล้มไปแล้วพื้นอะไรมาไม่ได้ตอนหลัง ๆ ท้าย ๆ ว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด ผู้แปรญัตติ กรรมการเสียงข้างน้อยที่ส่งวนคำแปรที่ท่านกรรมธิการชี้แจงเมื่อกี้ว่า ถ้าหากว่าตัด "คำพิพากษาถึงที่สุด" ใน (1) ออกแล้ว จะทำให้คดีนี้ยื่นทุกคดีจะทำให้การลดในการดำเนินการคดีเป็นไปไม่ได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า คดีทุกคดีมีสิทธิหย้ยนแน่นอน ไม่ว่าจะตัดหรือไม่ตัด เหตุผลในการตัด "คำพิพากษา" ไม่ได้อยู่ที่การว่ามี "คำพิพากษา" หรือไม่ เพราะถ้าท่านได้โปรดพิจารณามาตรา 9 จะเห็นได้ว่าศาลที่ได้รับคำร้องไม่มีอำนาจวินิจฉัย เมื่อได้กล่าวอ้างตามมาตรา 5 แล้ว อ้างเหตุผลในมาตรา 5 ในคำร้องได้แล้วก็จะไปยื่นในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง มาตรา 9 วรรคหนึ่งนี้เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ศาลจะทำการไต่สวนไม่ว่าจะมีคำพิพากษาหรือไม่มีนั้น ศาลจะต้องไต่สวนเสมอ ไม่ใช่ไปยื่นแล้วยกคำร้องเลยได้เมื่อไร กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทุกคดีที่มีการตัดสินนับตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จะต้องมีการยื่นได้ทุกคดี แต่ปัญหาว่าศาลจะรับหรือไม่เป็นปัญหาอีกเรื่องหนึ่ง กระผมกราบเรียนว่า ตามมาตรา 9 นั้น เมื่อศาลได้รับคำร้อง ศาลจะต้องทำการไต่สวนทุกคดี ในกรณีที่ไม่ใช่พนักงานอัยการยื่น เพราะฉะนั้นเมื่อได้รับคำร้องแล้วทำความเข้าใจไปศาลอุทธรณ์ ขอกราบเรียนว่า ศาลที่ได้รับคำร้องก็ไม่มีอำนาจวินิจฉัย นั้นหมายความว่าถ้าหากว่าผู้ยื่นคำร้องนั้น ถ้าตัดหรือไม่ตัดมันไม่มีความหมายอะไรเกี่ยวกับคำว่า คดีจะลดหรือไม่ลด เพราะว่าทุกคดีเขายื่นได้อยู่แล้ว ปัญหาว่าศาลจะรับให้หรือพ้นได้ใหม่หรือไม่จะต้องไปดูในมาตรา 9 มาตรา 9 นี้เมื่อได้รับคำร้องก็ต้องไต่สวนทุกคดีไป เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านอ้างมานั้นกระผมว่ารับฟังไม่ได้ว่าจะเป็นการลดแล้ว เรื่องปากกระบอกปิ่นที่กระผมอ้างนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า โดยปกติแล้วผู้พิพากษาในศาลจะไม่ตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ว่าจะตีความตามลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าเป็นอันเดิมหรือพยานหลักฐานเดิมที่อ้างว่าเป็นสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น ศาลตัดสินไปโดยมีข้อผิด หมายความว่าผิดในกรณีพยานหลักฐานไม่ถูกต้องกับความเป็นจริงที่ได้นำมาเบิกความ หมายความว่าพยานอันนั้นเป็นพยานเดิมแต่จะไปใช้ใน (3) นั้นไม่ได้ ใครจะเป็นคนรับรองว่า เรื่องอย่างนี้จะไปยื่นมาตรา 3 ศาลเท่านั้นที่จะพิจารณา ไม่ใช่เราจะมาคิดเอาเองว่า ถ้าหากกรณีพยาน อย่างกรณีในการพิจารณาในกรรมธิการ กระผมอยากจะกราบเรียน

สมมุติว่าพยานอ้างว่าเห็นจำเลยกระทำความผิดโดยอาศัยแสงเดือนปรากฏข้อเท็จจริงว่าในคืนนั้นเป็นคืนเดือนมืด แต่ศาลตัดสินโดยเชื่อว่าจำเลยเห็นโดยอาศัยแสงเดือน ข้อเท็จจริงอย่างนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ศาลจะต้องรู้โดยทั่วไป ข้อเท็จจริงที่คนทั่วไปต้องรู้ ศาลก็ต้องรู้เอง แต่บังเอิญศาลไปตัดสินผิด อย่างนี้จะต้องไปฟ้องพยาน คือ ไปฟ้องพยานที่เบิกความว่า เห็นทั้ง ๆ ที่มันมืด ข้อเท็จจริงจริง ๆ แล้วในคืนนั้นเป็นคืนเดือนมืด แล้วข้อเท็จจริงอย่างนี้รู้เห็นโดยทั่วไปทุกคนรู้ว่านันคืนเดือนมืด เป็นไปไม่ได้ที่พยานจะเห็นจำเลยกระทำความผิด อย่างนี้ต้องไปดำเนินคดีอีก 3 ศาล 3 ศาล ถึงจะมาฟ้อง ถึงจะมารื้อฟื้นขึ้นใหม่ได้ ทำนองเดียวกันกับ (1) ถ้ากำหนดไว้ อย่างนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า มันเป็นอย่างไรไปถ้าหากว่าเราจะให้ศาลที่รับคำร้องนั้นพิจารณาเสียเลยว่ามีมูลหรือไม่มีมูล ไม่ต้องไปฟ้องใหม่ พอเห็นว่ามันพอที่จะเอารื้อฟื้นขึ้นใหม่ได้ ศาลให้การพิจารณาคำร้องก็พิพากษารับ หรือมีคำสั่งรับ รับแล้วก็พิจารณาไปได้ ทำไมจะต้องไปให้ศาลอีกศาลหนึ่งพิจารณาถึง 3 ศาล ถึงที่สุดว่าเป็นกระบอกนั้นมันตันจริงๆ ไม่ถูกต้องความจริงจริงๆ เอกสารนั้นไม่ถูกต้องจริง ๆ แล้วถึงจะเอาคำพิพากษานั้นมายื่นโดยอาศัย (1) นี้ (3) นั้น กำหนดในกรณีที่พยานหลักฐานใหม่เท่านั้น กระผมกราบเรียนว่า ข้อเท็จจริงคือตัวหนังสือมันปรากฏว่า ถ้ามีพยานหลักฐานใหม่ พยานหลักฐานเดิมถ้าไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ก็ต้องยื่นตาม (1) หรือ (2) ไม่ใช่พยานหลักฐานเดิมถ้ามันผิดแล้วจะมายื่น (3) ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องเลือกพูดเอา กระผมอยากกราบเรียนว่า เมื่อออกไปเป็นกฎหมายแล้ว กฎหมายว่าอย่างไรศาลว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนจริง ๆ ว่า ในกรณีอย่างนั้นถ้าจะมิวไปให้ศาลพิพากษาอีกตั้ง 3 ศาล แล้วมันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนไม่ใช่ไปช่วยประชาชนนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังดีจิตใจอยู่ใหม่ครับ กรรมธิการจะชี้แจงใหม่ครับ หรือมีผู้ใดจิตใจใหม่ครับ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อขึ้นท่านประธานกรณาชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า เมื่อเช้าเราได้มีการลงมติไปเกี่ยวกับเรื่อง "คำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย" ที่ประชุมก็ไม่เห็นชอบด้วย แล้วก็ได้โหวตกันไปแล้ว ขอประธานกราบเรียนว่า เมื่อเช้าเราพิจารณาในปัญหาคำนियามศัพท์ เรานियามศัพท์ว่า "คำร้อง" หมายความว่า กระไรนะครับ ในคำร้องนั้นก็ว่าไว้ ซึ่งไม่มีการเพิ่มว่า "คำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุด" นะครับ นั่นเป็นเรื่องของการนิยามศัพท์ แต่ต่อมาเมื่อเราได้พิจารณาในมาตรา 5 อันเป็นแม่บทอันสำคัญ แม่บทอันสำคัญนี้รัฐบาลก็ได้เขียนไว้ว่า คดีที่จะรื้อฟื้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้นั้นต้องเป็นคดีซึ่งศาลได้ตัดสินถึงที่สุดแล้ว ไม่ได้ครอบคลุมไปถึง "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ด้วยกระผมจึงได้แปรญัตติขอให้เติม "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" เข้าไว้ด้วยในมาตรานี้ เพราะฉะนั้นในการที่มีการนิยามศัพท์เข้าไว้ในตอนเบื้องต้นนั้นจึงไม่ขัดกับหลักในแม่บทของมาตรา 5 เพราะมาตรา 5 ได้บัญญัติไว้ว่า คดีใดซึ่งศาลพิพากษาถึงที่สุดก็ดี หรือเรื่องใดที่ได้มีคำสั่งของฝ่ายบริหารที่ชอบด้วย

กฎหมายถึงที่สุดก็ดี ถ้าเราจะใส่เพิ่มคำสั่งของฝ่ายนายก หรือฝ่ายบริหาร หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายลงไปแล้วก็ไม่น่าจะขัดกัน ก็หมายความว่าคดีใดก็ตาม หรือจำเลยคนใดก็ตามถูกศาลได้พิพากษาถึงที่สุด หรือถูกฝ่ายบริหารได้ตัดสินคำสั่งให้ลงโทษไปแล้วก็ดี ก็ให้รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ได้ เพราะมาตรา 5 ได้ระบุไว้อย่างนี้ แม้ว่าคำนิยามศัพท์จะอยู่ในวงแคบประการใดก็ตาม นั่นเป็นเพียงคำนิยามศัพท์เมื่อเข้านี้ เมื่อมาตรา 5 ได้ระบุไว้กว้างขวางออกไปให้ครอบคลุมไปถึง "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" ถ้าปรากฏว่าคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นภายหลังปรากฏว่าเป็นคำสั่งที่ผิดพลาดไปเอาคนซึ่งเขาไม่ผิดไปลงโทษถึงขั้นจำคุกตลอดชีวิตก็ดี หรือลงโทษ 10 ปี 20 ปี ประการใดก็ตามถ้าปรากฏชัดแจ้งว่าเป็นคำสั่งที่พลาดไปก็ควรจะให้มีการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ได้ ถ้าปรากฏว่าเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เมื่อเข้านี้กับคำแปรญัตติในมาตรา 5 ของกระผมที่แปรใหม่นี้ ไม่ได้มีความขัดกันแต่ประการใด จึงขอประธานกราบเรียนให้ที่ประชุมวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งว่า เราทำไมจึงจะเลือกที่รักมักที่ชังอันใดเป็นคำพิพากษาถ้าปรากฏผิดพลาดไปให้รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ได้ แต่ถ้าเป็นคำสั่งของนายกรัฐมนตรีถ้าผิดพลาดไป มีหลักฐานชัดแจ้งว่าผิดพลาดกลับให้รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ไม่ได้ นะครับ กระผมจึงขอยืนยัน มาตรา 5 ขอขอบพระคุณ

นายมารุต บุนนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการพิจารณาจำเป็นต้องชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเข้านี้ได้มีการพูดจาด้วยเหตุด้วยผลกันเป็นเวลาถึง 2 ชั่วโมงว่า เหตุใดกฎหมายฉบับนี้จึงไม่อาจจะเลยความไปถึง คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายได้ โดยได้อธิบายกันชัดในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งกระผมขอสรุปโดยย่อ ๆ เท่านั้นครับ เราได้พูดถึงว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 206 นั้นต้องการให้มีการแก้ไขคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายจะเป็นคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หัวหน้าคณะปฏิรูป หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 17 มาตรา 21 มาตรา 27 และมาตรา 200 ของธรรมนูญการปกครอง และรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องทำเป็นพระราชบัญญัติเป็นราย ๆ ไป ดังที่กระผมได้ยกตัวอย่างแล้วเมื่อเข้านี้ได้เคยมีออกพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 ที่ลงโทษ 3 อีศต ส.ส.มาแล้ว เรื่องหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติให้นำตัวผู้ที่ถูกควบคุมซึ่งตามคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ของปี 2514 ไปฟ้องศาลใหม่ ซึ่งเป็นกรณีไม่เหมือนกับคดีนี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำเฉพาะราย ส่วนกรณีคดีนี้เป็นกรการทำตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 30 ซึ่งมีที่มาจากรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2517 มาตรา 34 ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติไปแล้ว ที่นี้เมื่อมาตรา 4 ซึ่งเป็นหลักวิเคราะหส์ศัพท์ คำว่า "คำร้อง" ไม่รวมถึง "คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย" แล้ว คำวิเคราะหส์ศัพท์ในคำร้องที่ที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงเป็นคำสั่งซึ่งระบุถึงคำร้องที่ยื่นต่อศาลเท่านั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดวิเคราะหส์ คำร้องในคำวิเคราะหส์ศัพท์ซึ่งได้ลงมติเมื่อเข้านี้ "คำร้อง" หมายความว่า "คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่" ซึ่งวิเคราะหส์ศัพท์ไว้เช่นนั้น จากนั้นท่านโปรดวิเคราะหส์

มาตรา 8 มาตรา 8 ได้กำหนดวิธีการยื่นคำร้อง คำร้องให้ยื่นต่อศาลชั้น ทินศาลชั้นเป็นผู้รับ คำร้องจะต้องรับคำร้องชนิดไหน คำร้องที่ศาลชั้นจะรับได้จะต้องเป็นคำร้องชนิดที่ระบุไว้ใน มาตรา 4 คือคำร้องที่เกิดจากศาลพิพากษาตามที่วิเคราะห้ศัพท์จะเลยไปถึงคำสั่งโดยชอบด้วย กฎหมายไม่ได้ เพราะเราลงมติไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่เห็นใจประการใดก็ตาม ซึ่งกระผมคนหนึ่งก็ได้เคยต่อสู้เรื่องนี้ทำนองนี้มาแต่ไม่ประสบความสำเร็จตั้งแต่ปี 2517, 2522 ตามที่ได้กราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นเห็นด้วยความเคารพว่าเมื่อได้ลงมติไปเช่นนั้นแล้ว จะมาทบทวนไม่ได้จะเป็นการขัดกันหลายมาตรา กระผมขอเรียนชี้แจงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอได้ความวินิจฉัยกันได้แล้วนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดที่จะอภิปรายนะครับก็เชิญครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอรบกวน เวลาอีกสักครั้งเถอะครับ ที่กระผมเป็นห่วงนั้นกระผมเป็นห่วงในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกแห่ง สภานิติบัญญัติ โดยหลักทางแง่กฎหมายหรือในแง่นิติธรรมนั้นท่านประธานกรรมาธิการเองท่านก็ เป็นนักกฎหมายของประเทศคนหนึ่งและในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วย กระผมอยากจะเรียนย้ำให้เห็นว่า แม้แต่คำพิพากษาของศาลซึ่งเรายอมรับเคารพในสถาบันนี้ว่า สูงสุดอยู่แล้ว กฎหมายนี้ก็ยังไม่ยอมรับสภาพว่าบางที่คำพิพากษานั้นอาจจะผิดพลาดจึงให้มีการรื้อฟื้น ได้ แต่ที่คำสั่งของนายกรัฐมนตรีก็ คำสั่งคณะปฏิรูป ปฏิวัติรัฐประหารอะไรต่าง ๆ ก็ดี ซึ่ง เราจึงเกียจเหลือเกินในการที่ก้าวละเมิดเข้ามาสู่อำนาจตุลาการมันมียิ่งกว่าหรือครับ ที่นี้ถ้า หากว่าเราจะล้างอันนี้เราจะแก้ไขอันนี้ในเชิงของนิติบัญญัติ นิติธรรม นี้ทำไมเรามายกวันอันนี้ ทำไมถึงจะต้องให้มีวิธีการเสนอเข้ามาอีกแบบหนึ่ง ทำไมถึงไม่ผนวกเข้าเลย คำสั่งของนายกรัฐมนตรีก็ คำสั่งของคณะปฏิวัติก็ดีหรือคำสั่งคณะปฏิรูปก็ดี ซึ่งกระทำโดยไม่ชอบธรรม หรือที่ เราจะล้างอันนี้ทำไมถึงไม่ได้รับอานิสงส์อันนี้ด้วย อันนี้กระผมคิดว่าเป็นการผิคนในแง่ของนิติธรรม อย่างยิ่งครับ ที่นี้ถ้าหากว่ามาอ้างว่าในมาตรา 4 เมื่อเข้านี้เราได้ลงมติไปแล้วนั้น กระผมคิดว่า สภานี้จะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบในฐานะที่จะเป็นผู้รับรองกฎหมายฉบับนี้ให้ออกไป กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเราเอาเวลามาทบทวนความเป็นธรรมอันนี้ให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่งก็ไม่น่าจะเสียหายนะอะไรแล้วถ้าหากว่าเราทบทวนแล้วในสิ่งที่รอบคอบกว่านั้น กระผมคิดว่าจะเป็นความภูมิใจของสภานี้ด้วยซ้ำไป เราทุกฝ่ายจะได้สบายใจ วันแต่ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นี้ อยู่นี้เห็นว่าความคิดของกระผมเป็นสิ่งที่เหลวไหลไม่น่าจะมาพิจารณาว่า คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ก็ดี คำสั่งของคณะปฏิวัติก็ดี คำสั่งของคณะปฏิรูปก็ดีที่กระทำนั้นที่ละเมิดเข้ามาสู่อำนาจของฝ่าย-ตุลาการนั้นเป็นสิ่งที่เรายอมรับว่าเป็นสิทธิพิเศษที่จะกระทำได้เช่นนั้น กระผมก็ไม่ว่าอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้ว ผมจะได้ขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมาธิการ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังสงสัย

ว่าเราจะลงมติในมาตรา 5 ข้อไหนครับ คือ ขอประธานกราบเรียนอย่างนี้ครับ เพื่อความละเอียดของสภาฯ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนนะครับ เนื่องจากมีกรรมการสงวนคำแปรญัตติไว้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สงวนคำแปรญัตติไว้ และก็เหมือนกัน ก็อยากจะขอให้ท่านประธานถามเป็นตอน ๆ ไป สำหรับมาตรา 5 นี้ในวาระแรกยังไม่ทันถึง (1) ก็เริ่มมีการขอเพิ่มเติมและแก้ไขก็อยากจะให้ท่านประธานได้ถามอีกครั้งหนึ่งว่า ในมาตรา 5 นี้ ผู้ใดเห็นด้วยกับที่กรรมการคือกระผมได้ขอเติม "คำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย" เข้าไว้ด้วย และใครไม่เห็นด้วย เอาเสียคนหนึ่งนะครับ ถ้าแพ้เป็นอันว่ายุติกัน ถ้าหากว่ากระผมเป็นฝ่ายชนะโดยสภาฯ เห็นชอบด้วยในอันที่จะให้มีการเติม "คำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย" ที่ผิดพลาดไปแล้วให้มีการรื้อฟื้นขึ้นใหม่แล้ว กระผมเป็นฝ่ายชนะก็อาจจะมีการทบทวนไปถึงคำร้องเมื่อเช้านี้ว่า เคียงนี้เราลงมติก่อนอย่างนั้นแล้ว คำร้องคำนิยามศัพท์นั้นเพื่อให้สอดคล้องกัน คำนิยามศัพท์นั้นน่าจะต้องเพิ่ม ก็ว่ากันขึ้นมาใหม่ล่ะครับ เมื่อลงมติในมาตรา 5 แล้วก็ว่า (1) ของมาตรา 5 (2) ของมาตรา 5 (3) เป็นลำดับไป (1) ก็มีผู้แปรญัตติอยู่หลายท่าน จะเอาของท่านไหนล่ะครับ กระผมอยากจะให้เป็นขั้นตอน จริงอยู่ครับท่านประธานที่เคารพครับ มันอาจจะยืดยาวไปสักนิดในความเห็นของกระผม แต่กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญที่สุดครับ เป็นกฎหมายซึ่งกระผมขอรับรองว่าถ้าออกไปแล้วจะสร้างความยุ่งยากปั่นป่วนในวงการตุลาการทั้งประเทศเลย กระผมได้สอบถามศาลทั่วไปทั้งประเทศนะครับ ได้สอบถามไปเท่าที่รู้จักพบปะกัน ไม่มีใครเขาเห็นด้วยเลยครับกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นไหน ๆ กฎหมายฉบับนี้จะออกไปสู่ความยุ่งยากให้แก่วงการตุลาการทั่วประเทศนี่จึงอยากจะขอให้ออกไปอย่างละเอียดและอย่างรอบคอบนะครับ จึงขอให้ท่านประธานกรุณาถามเป็นขั้นเป็นตอนไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าถามไปอย่างนั้นมันก็ไม่ยืดยาวเท่าไร เพราะว่าคุณธีระพันธุ์ก็ถอนไปแล้ว คุณญาติ ขอโทษก็ถอนไปแล้วครับ ไม่ตั้งใจแล้ว ที่นี้ก็คงจะมีคุณจำลอง กับของคุณสวัสดิ์เท่านั้นล่ะครับ แต่ถ้าหากว่าที่ประชุมลงมติไปตามที่คุณสวัสดิ์มีความเห็นก็จะต้องรื้อฟื้นมาตรา 4 อย่างว่า ก็ต้องทบทวนอยู่ดีครับ ถ้าไม่ทบทวนก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมถามว่าถ้าเห็นตามกรรมการ ที่นี้ที่ไม่เอาตามกรรมการมีมาก ก็จะได้มาถามว่าจะเอาตามคำแปรญัตติของคุณสวัสดิ์ใหม่หรือจะเอาคำแปรญัตติของคุณจำลอง ครุฑขุนทด 2 เท่านั้นล่ะครับ จะได้ตั้งสั้น เข้าได้ผลเหมือนกันถ้าอย่างนั้นผมขอถามมติล่ะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้คงไว้ตามร่างของกรรมการที่ส่งมานี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 45 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 28 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่คงไว้ตามร่างของกรรมการที่ส่งมานี้มีอยู่ 45 คะแนน ควรมีการแก้ไขเพียง 28 คะแนน เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าไม่ได้แก้ไขครับ ก็คงตามร่างไป

ต่อไปครับ มาตรา 6

(นายสวัสดิ์ คำประกอบ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เราเพิ่งพิจารณาถึงมาตรา 5 (1) เท่านั้นนะครับ กระผมแปรญัตติใน (1) เอาละครับเมื่อลงมติไปแล้วก็แล้วนะครับใน (2) (3) (4) นี่ยังมีการแปรญัตติไว้แล้วเป็นหลักสำคัญในกฎหมายฉบับนี้ ถ้าพัน (3) (4) ไปแล้วเกือบจะไม่มีการพูดจากันเลยครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้ถามผู้แปรญัตติใน (2) เสียด้วยครับว่า ใน (2) นั้นแปรญัตติกันว่าอย่างไรมีเหตุผลอย่างไร แล้วถามที่ประชุมใน (2) ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (2) เราก็อ่านมาแล้วนี่ครับ ก็อภิปรายแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : (2) ยังไม่ได้พูดเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันทั้งมาตราเลยนะครับ ที่เราทำกันมาขึ้นอยู่กับอย่าง ใน การพิจารณาอาระ 2 ก็ในรูปนี้ทั้งนั้น เดียวนี้ก็มีมติไปแล้วนี่ว่าไม่มีการแก้ไขแล้ว ถึงจะย้อนไปพิจารณาอย่างว่าก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรเลย ก็ขอต่อเลยไปครับได้รวดเร็วเข้า มาตรา 6 ครับ เชิญนะครับ คุณจำลอง คุณปิยะพันธุ์ คุณญาติ ดิฉใจใหม่ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เราได้ลงมติกันไปในมาตรา 5 (1) ได้มีการอภิปรายเฉพาะใน (1) เท่านั้นครับ ใน (2) ซึ่งเป็นอนุ สำคัญที่สุดครับ กระผมแปรญัตติและก็ขอสงวนไว้ในฐานะกรรมาธิการครับ ขอให้กระผมได้ชี้แจง และขอให้ที่ประชุมได้วินิจฉัยว่าจะเห็นด้วยตามร่างของรัฐบาลหรือตามที่กระผมได้แปรญัตติเข้าไว้ ใน (2) นะครับ เพราะว่ารู้สึกว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีความสำคัญอยู่มากนะครับ ขอให้โอกาส เพราะยังไม่ได้ถึง (2) เลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกว่าจะเลยมาแล้วนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ยังครับ ที่เราพูดกัน (1) เท่านั้นนะครับที่ คุณจำลอง ครุฑขุนทด ได้สงวนคำแปรญัตติที่เฉพาะ (1) เท่านั้นละครับ และกรรมาธิการจาก กระทรวงยุติธรรมก็ชี้แจงเฉพาะ (1) เท่านั้น ยังมี (2), (3), (4) ใน (4) ยังไม่ได้มีการพูดจากันเลย ซึ่งมีการเพิ่มเติมเข้าไปอีกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เห็นจะไม่ได้หรอกครับ เพราะเมื่อกันก็เปิดโอกาสแล้วนี่ก็ว่ากันไปแล้ว ก็ปฏิบัติกันมาอย่างนั้นนั่น เพราะฉะนั้นขอมาตรา 6 ไปเลยครับ เชิญครับ คุณปิยะพันธุ์

นายปิยะพันธุ์ วัชรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะพันธุ์ วัชรารักษ์ นะครับ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมมีความยืนยันในความคิดเห็นของ กระผมว่า "คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย" นั้นน่าจะได้มีการพิจารณากันใหม่เพื่อให้ความเป็นธรรม

แต่ขณะเดียวกันคณะกรรมาธิการก็มีความเคารพมติของสภาในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการก็คิดว่าไม่มีความจำเป็นอะไรที่คณะกรรมาธิการจะต้องส่งความเห็นที่คณะกรรมาธิการแปรญัตติเอาไว้ เพราะไม่เป็นประโยชน์อะไร แต่คณะกรรมาธิการยังยืนยันหลักการของคณะกรรมาธิการ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา 6 มีท่านผู้ใดอีกไหมครับ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ความเห็นของท่านประธานกับคณะกรรมาธิการไม่ตรงกัน คือ คณะกรรมาธิการตั้งใจเหลือเกินครับที่จะชี้แจงให้สภานี้เห็นว่าในมาตรา 5 (2) นั้นที่รัฐบาลได้ร่างมานั้นจะก่อความยุ่งยากไกลลาออกไปทั้งประเทศในวงการตุลาการ ไหน ๆ กฎหมายนั้นจะออกไปคณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง แต่คณะกรรมาธิการขอแปรญัตติแก้ไข (2) นะครับ ให้มันรัดกุมให้อยู่ในวงแคบให้อยู่ในขอบเขตอันจำกัด การที่จะรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้น ตามที่รัฐบาลได้เขียนมานั้นศาลพิพากษาคัดสินจำคุกจำเลยถึงศาลที่สุดไปแล้ว กฎหมายของรัฐบาลเสนอว่า ให้เอาพยานมาพิสูจน์อีกว่าพยานที่ศาลเชื่อว่ามันไม่จริงนั้น ในที่สุดมันเป็นพยานที่เท็จมันจะพิสูจน์กันทุกคดีครับ ศาลนครสวรรค์ก็มีคดีอาญา ปีหนึ่ง 4,000 คดี มันจะพิสูจน์พยานกันทุกคดีโดยเอาพยานบุคคลมาพิสูจน์กัน ศาลจะทำงานหวาดไหวอย่างไรครับ ร่างกฎหมายอย่างนี้ออกมา เอาละคณะกรรมาธิการจะขอพูดเป็นหลักฐานพยานในที่นี้ว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปจะไม่ได้รับการยอมรับนับถือจากวงการตุลาการแม้แต่น้อย คณะกรรมาธิการได้มีโอกาสพบผู้พิพากษาขนาดระดับอธิบดี ระดับชั้นผู้ใหญ่ของตุลาการในวงการตุลาการเขาไม่เห็นด้วยเลยในการออกกฎหมายฉบับนี้ เขาบอกมันกว้างขวางจนเกินขอบเขตจนวงการตุลาการทำไม่ไหว เอาพยานมาพิสูจน์พยานกันอยู่เรื่อย แล้วอะไรเป็นแน่กันครับ เอาละศาลเชื่อว่าพยานเก่าที่ศาลฎีกาเชื่อเป็นพยานเท็จไม่จริง แล้วพยานที่เอามาพิสูจน์เป็นจริงอย่างไร เอาอะไรเป็นหลัก มันก็ต้องพิสูจน์พยานกันรำไป เพราะฉะนั้นมันต้องอยู่ในขอบเขตจำกัดว่าจะพิสูจน์ได้อย่างไร พยานที่ตัดสินไปแล้วที่ศาลเชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ ว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปนะครับ คนมีเงินครับฆ่าคนตายโดยไม่คิดตะรางวัลทุกคดี ท่านประธานครับ เมื่อฆ่าคนตายศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต ทุ่มเงินไปซื้อครับให้พยานเหล่านั้นมารับสารภาพว่าที่ผมให้การไปแล้วนั้นนะ เป็นเท็จ ยื่นคำร้องไปว่าพยานที่ให้การปรักปรำข้าพเจ้าเป็นเท็จศาลรื้อฟื้นใหม่ปล่อยอีกแล้ว แล้วคนที่อ้างว่าที่บอกว่าข้าพเจ้าไปให้การนั้นเป็นเท็จนั้นก็ยังไม่คิดตะรางวัลนะครับ เป็นแต่เพียงคำร้องไม่ใช่คำฟ้องด้วย คณะกรรมาธิการไม่ทราบว่าร่างกฎหมายกันมาอย่างไร คณะกรรมาธิการจะพูดเป็นหลักฐานเพียงอย่างเดียวว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างออกไปแล้วจะสร้างความไกลลาอย่างที่สุดในการตุลาการ และในที่สุดกฎหมายฉบับนี้ก็กลับเข้ามาสู่สภาใหม่และสภานี้จะถูกตำหนิติเตียนว่าออกกฎหมายอย่างนี้ออกไปได้อย่างไร จนวงการตุลาการทำไม่ไหวทำให้คนรื้อฟื้นคดีขึ้นมาฟ้องกันไม่หยุดไม่หย่อนโดยเอาพยานบุคคลมาหักล้างพยานบุคคล คนเราเมื่อตัดสินจำคุกตลอดชีวิตลงโทษไปแล้ว มันหาพยานมาหักล้างกันได้ทั้งนั้นแหละว่าพยานที่ปรักปรำข้าพเจ้านั้นนะความจริงในวันเกิดเหตุมันไปบวชชานาคอยู่ที่โน้นหาพยานมาเพิ่มเติมเท่าไรก็ได้ อย่างนี้หวาด-

ไหวหรือครับไม่มีที่สิ้นสุดกันเสียทีหนึ่ง กระผมขอพูดเป็นหลักฐานไว้เพียงเท่านี้ ไหน ๆ จะผ่าน คำแปรญัตติของกระผมไปโดยไม่มีการลงมติก็ไม่ว่าหรือให้เป็นหลักฐานว่าในฐานะที่กระผมอยู่- ในวงการกระบวนการยุติธรรมมา 45 ปี ก็อยากจะขอสิทธิพูดเป็นหลักฐานในสภานี้ว่า กฎหมาย ฉบับนี้จะก่อความยุ่งยากแก่วงการตุลาการหาที่สิ้นสุดมิได้ ขอประทานขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ มีผู้คิดใจใหม่ครับ ท่านกรรมาธิการส่วนที่สงวน ความเห็นไว้

(ไม่มีกรรมาธิการซึ่งสงวนความเห็นไว้คิดใจ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็มีคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ แล้วก็มีความญาติ กับคุณจำลองกับคุณปิยะมิตรแถลงแล้ว ก็ตกลงว่าคุณเชวงศักดิ์ก็ไม่คิดใจนะครับ ก็เป็นอันว่าร่างนี้ ผ่านไปเฉพาะมาตรานี้ครับ

ต่อไปมาตรา 7 ครับ มีการแก้ไข มีท่านผู้ใดคิดใจ

(ไม่มีสมาชิกคิดใจ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ต่อไปมาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข และมี กรรมาธิการขอสงวนความเห็นไว้ นะครับ ก็คงไม่คิดใจกระมังครับ คิดใจใหม่ครับ มาตรา 8 ถ้าไม่คิดใจก็เป็นอันว่าผ่านไป หรือคิดใจ เชิญเลยครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็ซัดสับสน เหมือนกันที่ท่านประธานก็อ่านไปเรื่อย ๆ มาตราอะไรแล้วครับท่านประธานที่ว่า ต้องให้ค่าทดแทน นะครับ เออละครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมขอสงวนไว้ในมาตรา 8 นะครับ ท่านประธานที่เคารพ ครับ จะด้วยประการใดก็ตามเถอะกระผมก็ยังมีความเห็นว่าการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาพิจารณา ใหม่ ถ้าพิจารณาใหม่แล้วปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่ได้กระทำความผิด แต่ไปอยู่ในคุกมาตั้งหลายปี อย่างนี้ ในกฎหมายนี้บอกให้กระทรวงการคลังจ่ายค่าทดแทนให้แก่เขาตามอัตราค่าจ้าง แรงงานของท้องถิ่นนั้น สมมติว่าอย่างนั้นนะครับดูเหมือนจะเป็นอย่างนั้น กระผมอ่านไม่ถนัดนะ ครับ ก็อยากจะขอประทานกราบเรียนว่า มันเรื่องอะไรครับที่จะต้องให้รัฐไปจ่ายเงินให้แก่เขา ความผิดอะไรของรัฐครับ สมมติว่าศาลฎีกาได้ตัดสินจำคุกไป 20 ปี แต่ปรากฏว่าในภายหลังว่า ตัดสินผิดพลาดไปให้รื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่ พอรื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่ศาลพิจารณาชัดแจ้งว่าพยานต่าง ๆ ที่มาสู่ศาลในคดีแรกนั้นที่ปรักปรำ เขาจนศาลฎีกาต้องตัดสินลงโทษจำคุกไปตลอดชีวิตนั้นเป็นพยาน เท็จหรือเป็นคนที่ถูกผิดไม่ตรงความเป็นจริง จึงยกฟ้องปล่อยจำเลยออก จำเลยเมื่อออกมาแล้วให้ มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากรัฐได้ ก็น่าจะได้อยู่เหมือนกันและกระผมอยากจะขอประทาน กราบเรียนว่า ถ้ากรณีอย่างนี้เรียกร้องค่าเสียหายจากรัฐได้เป็นแสน ๆ เป็นล้าน ๆ นะครับจะ ถึงล้านหรือไม่ถึงกระผมไม่ทราบละ เรียกค่าเสียหายได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ กระผมอยากจะถามท่านประธานครับ คดีทุกวันนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุก 20 ปีอยู่ในคุกไปแล้ว กว่าที่จะถึงศาลอุทธรณ์ตัดสิน 1 ปีเศษ ชังไปแล้ว 1 ปีเศษ เข้า ศาลอุทธรณ์ยื่นพิพากษา 20 ปี

ตามเดิมต้องไปฎีกาอีก กว่าศาลฎีกาตัดสินอีก 2 ปี ศาลฎีกากลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นยกฟ้องไป ปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่มีความผิด ศาลฎีกาตัดสินถึงที่สุดให้หลุดไป แต่ว่าติดคุกไปแล้ว 3 ปี ครบกว่าจะหลุด ตามท่านประธานหน่อยเถอะครับ มีกฎหมายอะไรให้เงินเขาไหม เขาจะฟ้องเรียกค่าเสียหายจากรัฐได้ไหม ไม่มีกฎหมายอะไรให้ ออกก็ออกไป ถือว่าเป็นบาปเคราะห์ของเจ้า ที่ศาลชั้นต้นลงโทษ 20 ปี ศาลอุทธรณ์ลงโทษ 20 ปี กว่าจะหลุดได้ถึงศาลฎีกาคิดคุกฟรี ๆ มา 3 ปี เรียกร้องอะไรไม่ได้เลยแต่ถ้าในกรณีนี้ทำไมจึงเรียกร้องค่าเสียหายได้ ในเมื่อปรากฏว่าศาลตัดสินผิดไป ให้รื้อฟื้น ถ้ารื้อฟื้นปรากฏตัวไม่ผิด เอ้า เรียกว่าเสียหายได้ ก็ในกรณีที่ศาลฎีกาตัดสินยกฟ้องเขา ตลอดระยะเวลาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ที่เขาไปอยู่ในคุกมา 3-4 ปี ทำไมไม่ให้ค่าเสียหายเขา นี่กฎหมายฉบับนี้จึงปรากฏว่าเป็นกฎหมายเลือกที่รักมักที่ชัง เลือกตามใจจะให้ กระผมจึงตี เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นฟ้องด้วย ในการที่จะให้ค่าเสียหายแก่บุคคลซึ่งรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาพิจารณาใหม่ เมื่อรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ แล้วปรากฏว่าได้หลุดพ้นจากคดีไป ให้มันยุติธรรมให้มันเหมือนกัน การที่เรารื้อฟื้นคดีขึ้นมาใหม่นะครับ แล้วศาลตัดสินว่าเขาไม่มีความผิด ปล่อยตัวไปนั้นบุญก็ท่วมหัวเต็มทีแล้ว ตีใจถึงที่สุดแล้วว่าศาลนี้เกิดความยุติธรรมแก่เขา เขาก็ตีใจถึง แต่ทำไมกลับมาต้องให้เงินเขา ใครเป็นคนละเมิดเขาครับท่านประธาน กระผมขอประธานทราบเรียนว่า คนซึ่งหากจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่เขาไม่ใช่รัฐ ไม่ใช่รัฐบาล ไม่ใช่ผู้พิพากษาที่ตัดสิน บุคคลที่รับผิดชอบอยู่แล้ว คือพยานต่างๆ ที่มาเบิกพยานเขาโดยไร้เหตุผลนั่นเอง เอาความเท็จมากล่าวต่อศาลจนศาลหลงเชื่อว่าคนนี้เป็นโจรปล้นเขาจริง ก็เชื่อคำพยานเหล่านั้น พยานเหล่านั้นซึ่งรับจะต้องชดใช้ให้แก่เขา ทำไมต้องเป็นรัฐบาลให้แก่เขาครับ กระผมจึงขอประธานทราบเรียนว่า กระผมไม่เห็นฟ้องด้วยในการที่จะชดใช้ค่าเสียหาย ให้เขาใช้สิทธิตามกฎหมายแพ่งไปฟ้องฐานะละเมิดเอาจากบุคคลที่ให้การเบิกพยานเขาจนเขาต้องถูกลงโทษ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสงวนว่าไม่ควรจะให้เงินแก่ผู้ที่ซึ่งรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาใหม่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมารุต บุณนาท (ประธานกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการขอชี้แจงว่า จำเป็นจะต้องร่างเกี่ยวกับปัญหาค่าทดแทนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้มีที่มาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 30 ซึ่งได้กล่าวไว้ชัดว่าบุคคลใดต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หากปรากฏตามคำพิพากษาของศาลที่รื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ในภายหลังว่า บุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิดย่อมมีสิทธิที่จะรับค่าทดแทนและได้รับบรรดาสีทธิทั้งหลายคืนไปด้วย ซึ่งเราบัญญัติอยู่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันซึ่งมีที่มาจากมาตรา 34 เดิมของรัฐธรรมนูญปี 2517 นอกจากนั้นในประเทศอื่นๆ ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาพิจารณาใหม่ก็ล้วนแต่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับปัญหาค่าทดแทนทั้งสิ้น ส่วนในปัญหาที่คดีอยู่ในระหว่างพิจารณาและศาลยกฟ้องนั้น ก็ถ้าหากว่าเห็นเป็นการจำเป็นจะต้องแก้กันในบท

บัญญัติว่าด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระผมขอชี้แจงแก่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดจิตใจจะครับ ไม่มีนะครับ ไม่ติดใจก็ผ่านไป
ต่อไปก็มาตรา 9

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมในฐานะผู้แปรญัตติ
นะครับ ขอยืนยันอย่างเดิมว่า กระผมขอตัดในการที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่จำเลยผู้ซึ่ง
ร้องฟ้องคืออาญาขึ้นมาพิจารณาใหม่ นะครับ เพราะเหตุไม่เป็นความยุติธรรมเลย สำหรับบุคคลซึ่ง
ต้องจำขังระหว่างพิจารณาของศาล ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ กว่าจะเสร็จถึงศาลฎีกาตัดสินจำคุก
มา 3 ปี พอหลุดจากศาลฎีกาแล้วก็เรียกอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ติดใจขอให้โหวตกัน
ว่า กระผมอยากจะให้คนที่ร้องฟ้องคืออาญาพิจารณาใหม่ว่าไม่ผิดนั้นนะ ไปร้องเรียกค่าเสียหาย
เอาจากพยานเท็จครับ พยานซึ่งปรักปรำตนจนศาลหลงเชื่อ ศาลจำคุกไป ไปเอาอย่างนั้น รัฐ
ไม่ได้มีการผิดพลาดอะไร รัฐก็ตัดสินไปตามพยานครับ ขอให้โหวตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือท่านยืนยันอยู่ ก็ขอลงคะแนนครับ ผมก็จะถามมติที่
ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการเสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 42 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ดังที่
กรรมาธิการส่วนน้อย คือ คุณสวัสดิ์ขอแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 18 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรเป็นไปตามร่างกรรมาธิการที่เสนอมานี้
42 คะแนน ให้แก้ไขตามที่กรรมาธิการส่วนน้อย คือ คุณสวัสดิ์มีความเห็นเพียง 18 คะแนน ก็
เป็นอันว่าผ่านไป นี่ช้าหน่อยนะครับ มาตรา 9 ครับ ติดใจใหม่ครับมาตรา 9 ครับ ไม่มีครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ เชิญเลย

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะพันธุ์ วัชรา-
ภรณ์ จากศรีสะเกษ นะครับ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติของกระผมไว้ เกี่ยวกับเรื่องกรณี
ศาลจะดำเนินการรับคำร้องเพื่อจะร้องฟ้องขึ้นมาพิจารณาให้ใหม่หรือไม่ คือตามร่างของกรรมา-
ธิการเสียงข้างมากนี้ ได้ยกเว้นเอาไว้ว่า กรณีที่พนักงานอัยการเป็นผู้ร้องต่อศาลไม่ต้องไต่สวน
คำร้อง กระผมเห็นว่าการจะเสนอคดีขึ้นมาเพื่อให้ศาลพิจารณาใหม่ตามบทบัญญัติของร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนั้น เป็นการให้สิทธิพิเศษในการที่จะเอาคดีที่ยุติไปแล้วมาพิจารณากันใหม่อีกครั้ง
หนึ่ง เวลานั้นกระผมเองก็กำลังสับสนครับว่า ที่เราตั้งรูปแบบของศาลว่ามีอยู่ 3 ศาลด้วยกัน
ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา เวลานั้นกำลังจะเพิ่มศาลพิเศษขึ้นมาอีกศาลหนึ่ง ถ้าท่าน
ประธานลองฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกจากนครสวรรค์ เมื่อสักครู่นี้ กระผมมีความรู้สึกคล้อย
ตามท่านว่า ต่อไปคืออาญาคนที่มีเงินนั้น ถึงแม้ว่าศาลฎีกาจะพิพากษาก็มีความผิด ก็สามารถที่จะ

คำเนิการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้ตนเองพ้นจากความผิดได้ โดยการรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ ท่านประธานสังเกตคุณะครับ ในร่างนี้กรณีเกี่ยวกับการที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาใหม่ ในมาตรา 5 (2) ซึ่งเราผ่านไปแล้วนั้นได้ระบุเอาไว้ว่า พยานบุคคลซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดภายหลัง แสดงว่าคำเบิกความของพยานนั้นเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง นี่ละครับคืออันตรายร้ายแรงอย่างยิ่งในการที่จะไปจ้างพยานให้ยอมติดคุกเกี่ยวกับไปยอมรับว่าที่เบิกความไปเพื่อลงโทษจำเลยในคดีนั้นนะ เป็นความเท็จ คือยอมติดคุกไปไม่กี่ปีหรือหกหรือแปด แต่เอาเงินเอาผลประโยชน์มาแลกเปลี่ยนกันแล้วบุคคลซึ่งเขาได้รับผลจากการกระทำในการไปว่าจ้างพยานให้ยอมมาติดคุกในคดีเบิกความเท็จก็มีสิทธิ์ที่จะรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ กระผมเองเมื่อมาถึงตอนนั้นแล้วก็กำลังสับสน และกระผมคิดว่าประโยชน์ของเราที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมุ่งหวังที่จะให้สังคมได้รับความเป็นธรรมอย่างแท้จริงนั้นเสียงส่วนใหญ่ก็ไม่ยอมให้คนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับกรณีที่ถูกคำสั่งซึ่งไม่ถูกต้องมาลงโทษ แล้วก็ไม่ยอมให้มีโอกาสจะรื้อฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทบจะไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นในบ้านเมืองเลย นอกจากจะสร้างความล้มเหลวให้เกิดขึ้นเป็นการทำลายกระบวนการยุติธรรมระบบศาลเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกรณีที่กระผมได้แปรญัตติเอาไว้นี้ ต้องให้ศาลไต่สวนคำร้องทุกกรณีว่าคำร้องในการที่จะขอรื้อฟื้นคดีนั้นมีมูลเพียงพอหรือไม่ เพราะฉะนั้นตามร่างที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ได้ผ่านมา กระผมเห็นว่าถ้าเป็นกรณีของพนักงานอัยการยื่นคำร้องแล้วไม่จำเป็นจะต้องให้ศาลไต่สวน เวลานี้ท่านประธานครับ กระบวนการของอัยการนั้นค่อนข้างที่จะเชื่อมั่นไม่ได้ กระผมมีความรู้สึกตะขิดตะขวงใจ และก็ยังเชื่อมั่นอยู่ในขณะนี้ว่ากระบวนการยุติธรรมขั้นต้นนั้นกำลังจะก่อไปในลักษณะซึ่งไม่ยุติธรรม สามารถจะวิ่งเต้นได้ครับ จะวิ่งกันอย่างไรก็ได้ จะวิ่งให้ฟ้อง วิ่งให้ไม่ฟ้อง วิ่งอย่างไรก็ได้ทั้งนั้น トラบโคที่เรายังไม่สามารถรักษาสถาบันกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการมาได้ กระผมก็มีความรู้สึกไม่สบายใจเลย ถ้าเราจะปล่อยให้กระบวนการชั้นหนึ่งซึ่งค่อนข้างที่จะสามารถดำเนินการให้เป็นประโยชน์กับผู้ที่สามารถจะแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ได้มาใช้สิทธิ์ในการที่จะยื่นคำร้องให้กับตัวเองโดยศาลไม่จำเป็นต้องไต่สวน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธาน กระผมเห็นว่าเพื่อความเป็นธรรมและเพื่อเป็นประโยชน์กับกระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริง ไม่ควรจะให้อำนาจพนักงานอัยการที่เมื่อเสนอคำร้องแล้วศาลจะไม่ต้องไต่สวน ถ้าผ่านร่างไปอย่างนี้ก็หมายความว่าพนักงานอัยการยื่นคำร้องแล้วศาลจะต้องรับคำร้องและดำเนินการพิจารณาตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมจึงได้คัดข้อความเกี่ยวกับที่จะให้เอกสิทธิ์ของพนักงานอัยการเมื่อยื่นคำร้องแล้วศาลไม่ต้องไต่สวน ทั้งนี้เพื่อให้โอกาสกระบวนการยุติธรรมซึ่งเราฝากฝังความหวังเอาไว้ว่านั่นคือสถาบันในการที่เราจะร้องขอความเป็นธรรมได้เป็นผู้พิจารณาดูว่า คดีที่ผ่านการพิจารณามาแล้วนั้นสมควรที่จะรับเอาไว้ใหม่ มีมูลพอที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณากันใหม่หรือไม่ ด้วยเหตุผลนี้ละครับ

กระผมจึงได้ตัดข้อความ ในการที่จะให้อำนาจของพนักงานอัยการ ออกโดยที่ศาลไม่ต้องไต่สวน ออกทั้งหมดครับ เพื่อให้ความเป็นธรรมเกิดขึ้น คดีทุกคดีไม่ว่าจะเป็นเอกชนก็ดีหรือว่าพนักงานอัยการก็ดี ถ้าให้ยื่นคำร้องขอหรือฟื้นคดีขึ้นมาพิจารณาใหม่แล้วต้องให้มีการไต่สวนแล้วที่ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่ามีมูลจริง ๆ ถึงจะรับคำร้องเอาไว้พิจารณาต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เคี้ยว ๆ เชิญทางกรรมาธิการก่อน เชิญครับ (ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนสีค ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ก็ขอนิดหนึ่งก่อน เคี้ยว ๆ ถึงท่าน (ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ)

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนสีค (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผม ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนสีค ส.ส. เชียงราย กลุ่มพรรค วงศ์วรรณ เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้สำคัญมากนะครับ กระผมใคร่ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดเช็คจำนวนสมาชิกที่ประชุมครบองค์หรือเปล่าครับ กระผมไม่อยากจะให้ผ่านไปโดยที่ที่เราพิจารณาโดยไม่ครบองค์ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จแล้วเรียบร้อยนะครับ ก็เป็นอันว่าจะให้ประชุมต่อไปก็ลำบากนะครับ ก็เป็นอันว่าเลิกประชุมไปก่อน เอาไว้พรุ่งนี้

เลิกประชุมเวลา 16.00 นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2526 ตามมาตรา 101 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2526 ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ข้อ 24 วรรคสอง

กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา
(พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา)
เลขาธิการรัฐสภา

ผู้จูดรายงานการประชุม

พัชรี ไชคำพา	ชลอลักษณ์ ธรรมผล
สุชาดา ภมะรภา	วัชนี อุดมภักดี
สตีมา คุ่มมงคล	รุจิรา เมล็ดแดง
สุจิตรา ไกรบุบผา	ภุชงค์ เอกบุตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	สมชาย ดาวอุดม
ปราณี เอกรัตนากุล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
เปรมจิต บุญหล่อ	อนงค์ โต๊ะประดับ
สรัญญา จันทรเรีย	อุทุมพร แก้วสถิตย์
บังอร แก่นกุล	พัชนี คล้ายสุวรรณ
บุญพา เผ่าสำราญ	สุภาภรณ์ มาลัยทัต
กัลยา พิมพ์เสน	สุจิตรา ทองมา
พรรณบุบผา วิไลวงษ์	เยาวเรศ นवलสกุล
ทิพรัตน์ สาคประดับ	ประเสริฐ ปันสิบ
อัมพา กันทิโกวิทย์	กฤษณา มิ่งสุวรรณ
เกษรา โทณจนาท	ประภา วิริยะภีร์ตัน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์
 เอนก ทับสุวรรณ
 ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
 ประสงค์ วงษ์สุนทร
 ณรงค์ บุญสิทธิ์
 ชัย ชิดชอบ
 บัวพรม ธีรกุลยานพันธ์
 ถวิล จันทระประสงค์
 สุขุม เลาวัลย์ศิริ
 เชิดชัย เพชรพันธ์

ตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2525
 สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ 1/2526 (สมัยวิสามัญ)
 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526

.....
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร